

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 115/2025

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová

DNE: 23. června 2025

ŽADATELKA:

Vážená

k Vaší žádosti, doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 17. 6. 2025, Vám v příloze zasílám dle Vámi zadaných kritérií rozhodnutí zdejšího soudu v anonymizované podobě, spolu s tabulkou, která informuje o datu narození odsouzených a případné předchozí trestné činnosti.

příloha: svazek

S pozdravem

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v. r.
místopředsedkyně soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Jaroslava Kavky a Bohumily Chotové v hlavním líčení konaném dne 27. března 2024 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

je vinen, že

dne 27. 7. 2023 v době kolem 12:00 hodin na veřejnosti přístupné venkovní terase restaurace ■■■■■ surovým způsobem fyzicky napadl psa jménem ■■■■■ rasy ■■■■■ dlouhohrstá, stáří ■■■■■ roky, který zde čekal přivázaný na vodítku, z důvodu, že pes štěkal, kdy ho nejprve svou nohou plácnul přes čumák, poté ho vzal za kšíry a odhodil z blíže nezjištěné výšky a vzdálenosti na pelíšek a následně, jelikož štěkot psa neustal, vzal koště, které se nacházelo opřené o plot na terase, a násadou koštěte psa minimálně jedenkrát udeřil do oblasti hlavy, čímž psovi způsobil akutní otřes mozku a selhání mozkové činnosti, kterým pes na cestě na veterinární ošetření do ■■■■■ podlehl, a tímto svým jednáním způsobil majiteli psa ■■■■■

škodu ve výši 37 485 Kč,

tedy

týral zvíře surovým způsobem, čin spáchal na místě veřejnosti přístupném, a činem způsobil týranému zvířeti smrt,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

zničil cizí věc, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchal

zločin týrání zvířat dle § 302 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku,

přečin poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 302 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku a § 58 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **24 (dvacet čtyři) měsíců**.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se **poškozený** odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupkyně a obžalovaný vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
2. Soud v rámci rozhodnutí o náhradě škody odkázal poškozeného s uplatněným nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odstavec 1 trestního řádu. Důvodem tohoto postupu byla skutečnost, že poškozený sice řádně a včas v průběhu přípravného řízení svůj nárok uplatnil dne 10. 8. 2023, nicméně spisový materiál obsahuje dohodu o náhradě škody a nemajetkové újmy s dohodou o narovnání ze dne 10. 11. 2023. Podle citované dohody poškozený akceptoval náhradu škody, kterou si domluvil s obžalovaným a prohlásil, že se dalších případných nároků výslovně vzdává.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytyčány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 27. března 2024

Mgr. Milan Vencel v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. dubna 2020 samosoudcem
JUDr. Mgr. Pavlem Křížem,

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

v přesně nezjištěné době v ranních hodinách dne 29. 12. 2018 v katastru obce [REDACTED] [REDACTED] v zalesněném a odlehlém prostoru ve vzdálenosti přibližně 130 metrů od pozemní komunikace spojující obce [REDACTED] a [REDACTED] - [REDACTED] v úmyslu se trvale zbavit svého psa rasy [REDACTED] slyšícího na jméno [REDACTED] tohoto přivázal pevným vodítkem ke stromu, načež uvedené místo opustil a psa tak na místě ponechal bez možnosti volného pohybu, bez potravy, tekutin a v nepříznivých klimatických podmínkách bez možnosti úkrytu, ačkoliv byl srozuměn s tím, že v důsledku uvedených nepříznivých podmínek pes za přesně nezjištěnou dobu uhynie a jeho smrt bude navíc spojená s vysokou mírou bolesti a utrpení, přičemž k úmrtí psa a déletrvajícimu utrpení nedošlo pouze z toho důvodu, že byl zcela náhodou téhož dne objeven [REDACTED] který se na místě nacházel z důvodu krmení lesní zvěře,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

čímž spáchal

pokus dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku přečinu týrání zvířat dle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obviněnému stanoví zkušební doba v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný je na základě návrhu na potrestání, který byl doručené soudu dne 18. dubna 2019 stíhán pro shora uvedený přečin. Usnesením Okresního soudu v České Lípě čj. 3 T 57/2019-91, bylo rozhodnuto, že podle § 302 trestního řádu bude trestní řízení vedeno proti obžalovanému jako proti uprchlému. Při následném hlavním líčení na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný ■■■■■ se v přípravném řízení k věci v celém rozsahu doznal. Uvedl, že uvedený skutek spáchal. Nevěděl, co má dělat, pes pokousal jeho sestru, tak volal na veterináře, že ho chce uspat a odmítli ho. Šel se projít a napadlo ho, že psa nechá uvázaného u stromu, věc neplánoval předem. Celé věci je mu líto.
3. Jeho doznání pak plně koresponduje s důkazy, které byly v hlavním líčení provedeny, a to zejména s jednotlivými listinnými důkazy, které byly jako důkaz před soudem provedeny, zejména protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (čl. 17-23) z něž soud zjišťuje situaci na místě činu, úřední záznam Městské policie ■■■■■ (čl. 29) o umístění psa do útulku, úředního záznamu PČR včetně mapových příloh (čl. 31-33) o místě nálezu a úředního záznamu PČR (čl. 34-35) z něž vyplývá počasí, které v době spáchání skutku panovalo.
4. Z výpisu z Rejstříku přestupků vyplývá, že obžalovaný ■■■■■ nemá záznam v uvedeném rejstříku. Z opisu evidence Rejstříku trestů fyzických osob soud zjišťuje, že obžalovaný nemá záznam v opisu Rejstříku trestů.
5. Po zhodnocení před soudem provedeného dokazování a vyhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru o vině obžalovaného. Obžalovaný se ke skutku plně doznal, popsal jeho spáchání a jeho doznání je v souladu s dalšími ve věci provedenými důkazy, a to zejména provedenými listinnými důkazy.

6. Na základě těchto skutkových zjištění je třeba právně kvalifikovat prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Obžalovaný tím, že v přesně nezjištěné době v ranních hodinách dne 29. 12. 2018 v katastru obce [redacted] v zalesněném a odlehlém prostoru ve vzdálenosti přibližně 130 metrů od pozemní komunikace spojující obce [redacted] a [redacted] - [redacted] v úmyslu se trvale zbavit svého psa rasy [redacted] slyšícího na jméno [redacted] tohoto přivázel pevným vodítkem ke stromu, načež uvedené místo opustil a psa tak na místě ponechal bez možnosti volného pohybu, bez potravy, tekutin a v nepříznivých klimatických podmínkách bez možnosti úkrytu, ačkoliv byl srozuměn s tím, že v důsledku uvedených nepříznivých podmínek pes za přesně nezjištěnou dobu uhynie a jeho smrt bude navíc spojená s vysokou mírou bolesti a utrpení, přičemž k úmrtí psa a déletrvajícimu utrpení nedošlo pouze z toho důvodu, že byl zcela náhodou téhož dne objeven [redacted], který se na místě nacházel z důvodu krmení lesní zvěře, a dopustil se tak jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, čímž spáchal pokus dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku přechinu týrání zvířat dle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, přičemž obžalovanému muselo být zřejmé, že zanechá-li zvíře mimo běžné trasy či každodenně navštěvovaná místa, zvíře nebude objeveno a vzhledem k pevnému uvázání a absenci potravy, za počasí, které panovalo, nepochybně zemře za velkého utrpení bolestivou smrtí. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně zvířat, která jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich usmrcením bez důvodu. Pojem týrání je vymezen v § 4 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, kde v odstavci 1 jsou stanoveny jednotlivé formy týrání, z nichž na příklad zákon zmiňuje vyvolávání bezdůvodně nepřiměřeného působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy nebo usmrcení zvířete způsobem působícím nepřiměřenou bolest nebo utrpení.
7. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Soud neshledal u obžalovaného žádnou přitěžující okolnost. Naopak obžalovanému polehčuje jeho beztrestnost, plné doznání a projevená lítost. Proto soud dospěl k názoru, že jako trest výchovný postačuje trest, jehož výkon bude podmíněně odložen a to ve výměře 6 (šesti) měsíců, přičemž byl ohrožen trestní sazbou ve výměře 6 měsíců až 3 léta, přičemž taková výměra uloženého trestu plně odpovídá společenské škodlivosti uvedeného jednání i osobě obžalovaného. Výkon toho trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu ve výměře 18 (osmnácti) měsíců, přičemž tato výměra je ze shora uvedených argumentů plně dostačující.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení

mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Zvláštní poučení pro řízení proti uprchlému:

Podle § 306a odst. 2 trestního řádu skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soud prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. O právu navrhnout zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku musí být při doručení rozsudku odsouzený poučen. Přiměřeně soud postupuje, vyžaduje-li to mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána. Podle § 306a odst. 3 trestního řádu doba od právní moci odsuzujícího rozsudku do jeho zrušení podle odstavce 2 se do promlčecí doby nezapočítává. Podle § 306a odst. 4 trestního řádu v novém řízení nemůže dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obviněného.

Česká Lípa 16. dubna 2020

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v České Lípě JUDr. Mgr. Pavel Kříž vydal dne 16. listopadu 2021 v České Lípě podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

Obviněné:

a

jsou vinny, že

nejméně v době od 12. 10. 2020 do 8. 11. 2020 v areálu [redacted] v [redacted]
z hrubé nedbalosti zanedbaly náležitou péči o zvíře, a to [redacted]
[redacted] koně jménem [redacted] narozeného [redacted] identifikační číslo:
[redacted] jehož majitelka [redacted] umístila na základě dohody o ustájení s [redacted]
[redacted] ze dne 28. 9. 2020 na pozemek v ulici [redacted] v [redacted] a nehlédě na
špatný zdravotní stav koně, o němž obě věděly a který obě zcela ignorovaly, tomuto v uvedeném
období neposkytly běžnou veterinární péči ani běžnou ošetrovatelskou péči spočívající zejména v
ošetření kopyt, zubů a povrchních ran, což vedlo k výraznému zhoršení zdravotního i výživového
stavu koně a v konečném důsledku k jeho odebrání dne 7. 11. 2020 ve večerních hodinách a
následné euthanasii dne 9. 11. 2020, kdy přivolaný veterinář konstatoval, že zdravotní stav koně
dospěl do terminálního stádia, což je následek neléčených dlouhodobých zdravotních problémů,
a jediným humánním řešením je jeho euthanasie,

tedy

z hrubé nedbalosti zanedbala potřebnou péči o zvíře, které vlastní, a způsobila mu tím smrt,

z hrubé nedbalosti zanedbala potřebnou péči o zvíře, o něž byla povinna se z jiného důvodu starat, a způsobila mu tím smrt,

čímž spáchaly

přečin zanedbání péče o zvíře z nedbalosti dle § 303 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

za přečin zanedbání péče o zvíře z nedbalosti dle § 303 odst. 1 trestního zákoníku z tohoto trestního příkazu a za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Liberci, č. j. 3 T 107/2021-55 ze dne 19. 7. 2021, který byl doručen obviněné dne 13. 9. 2021 a nabyl právní moci dne 22. 9. 2021, podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 2 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba podmíněného odsouzení v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku a § 73 odst. 3 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. d) trestního řádu se obviněné současně ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zároveň zrušuje výrok o trestu trestního příkazu Okresního soudu v Liberci, č. j. 3 T 107/2021-55 ze dne 19. 7. 2021, který byl doručen obviněné dne 13. 9. 2021 a nabyl právní moci dne 22. 9. 2021, podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu,

a

podle § 44 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 6 písm. c) trestního řádu **se upouští od uložení souhrnného trestu** k trestu uloženému rozsudkem Okresního soudu Česká Lípa ze dne 24. 2. 2021 č. j. 4 T 152/2020-37, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 18. 5. 2021 č. j. 55 To 123/2021-61, neboť trest uložený dřívějším rozsudkem je dostatečný.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací, ani druhem a výší trestu, obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. V případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva projednání věci v hlavním líčení.

Česká Lípa 16. listopadu 2021

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Mgr. Pavla Kříže a přísedících Milana Pavluse a Vladislava Rataje v hlavním líčení konaném dne 31. října 2023 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

v době od 10. 9. 2021 do 8. 7. 2022 v [redacted] v místě svého tehdejšího bydliště na adrese [redacted] a následně v místě svého současného bydliště na adrese [redacted] v bytě č. [redacted] jako majitel psa - [redacted] jménem [redacted] nechával psa po delší dobu uzavřeného v jedné místnosti předmětných bytů, kde ho uvazoval za obojek na krátké vodítko, na ocelové lanko, případně mu kolem krku omotal datový kabel, vše o maximální délce 1,5 - 2 m, k pantu zárubní dveří, aby se pes nemohl volně pohybovat, nechal ho pod sebe močit a kálet a s ohledem na krátký úvaz byl pes nucen ve výkalech žít a strpět velký zápach, kdy místo úvazu uklízel jen občasné, psovi nezajistil dostatečnou stravu a pitný režim s tím, že pes pak „moc chčije“ a trestal ho dokonce tak, že položil misky s jídlem a pitím mimo dosah úvazu, psa nevenčil s odůvodněním, že nechtěl, aby si okolí myslelo, že psa týrá vzhledem k jeho značné vyhublosti a na rady přátel, aby psovi vzhledem k jeho vyhublosti zajistil veterinární péči, reagoval, že pes „žere“, ale nepřibírá, že mu nezbyvají finanční prostředky, na psa křičel a bil ho rukou nebo násadou od koštěte do oblasti zadku a břicha, až pes kňučel bolestí a v jeho přítomnosti se krčil a schovával ocas mezi zadní nohy, přičemž následně, když pes začal být chromý na zadní nohy, ani tento zdravotní problém neřešil, nezajistil mu veterinární péči, nepožádal o pomoc nikoho ze

svých blízkých, psa neumístil do útulku, ani ho někomu neprodal či nedaroval, načež došlo u psa v důsledku jeho značné vyhublosti až kachexii způsobené dlouhodobě poddimenzovanou či nevhodnou výživou k pokročilému stupni vyčerpání energetických rezerv organismu a selhání imunitních reakcí a k následnému úhynu, těla psa se chtěl následně rychle zbavit, a proto ho zabalil do šedé deky a vložil do modrého igelitového pytle a pouze ho pohodil do rákosí nedaleko svého bydliště za [REDAKCE] školou [REDAKCE] v katastrálním obvodu sídliště [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]

tedy

zvláště trýznivým způsobem týral zvíře, v páčání činu pokračoval delší dobu a způsobil takovým činem zvířeti smrt,

čímž spáchal

zločin týrání zvířat dle § 302 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. b), písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **48 (čtyřiceti osmi) měsíců**.

Podle § 74a odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu držení a chovu všech zvířat na dobu **48 (čtyřiceti osmi) měsíců**.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupkyně po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat oprávněným prostředkem. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je

povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 31. října 2023.

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě samosoudkyně JUDr. Blankou Fedorkovou v hlavním líčení konaném dne 14. března 2018 v České Lípě, takto:

Obžalovaný

je vinen, že

dne 11. 8. 2017 přibližně v 7:30 hodin v panelovém domě v ulici [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] poté, co cca [REDACTED] měsíční pes rasy [REDACTED] ovčák jménem [REDACTED] na balkónu bytové jednotky č. [REDACTED] v [REDACTED] nadzemním podlaží převrhl květináč s rostlinou konopí, tohoto uchopil oběma rukama, zvedl jej a přes zábradlí jej hodil z výšky přibližně 25 metrů na volně přístupnou travnatou plochu před domem, kde pes bezprostředně po dopadu následkem vnitřního krvácení a oběhového selhání během několika minut zemřel, přičemž následně v době kolem 7:50 hodin vyšel před dům a mrtvého psa vyhodil v ulici [REDACTED] do plastového kontejneru na směsný odpad a z místa odešel,

tedy

týral zvíře trýznivým způsobem na místě veřejnosti přístupném a způsobil týranému zvířeti takovým činem smrt,

čímž spáchal

přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.
2. Soud podle § 202 odst. 2 a odst. 5 trestního řádu jednal v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] neboť o to při hlavním líčení, konaném dne 10. 1. 2018 osobně požádal. Obžalovaný dal zároveň souhlas s tím, aby byl v hlavním líčení přečten úřední záznam o podaném vysvětlení [REDAKCE] [REDAKCE] na č. l. 20 – 23 a znalecký posudek z oboru zemědělství, odvětví veterinární lékařství, na č. l. 42-59. Obžalovaný se dále k dalšímu hlavnímu líčení, konanému dne 14. 3. 2018, bez řádné omluvy nedostavil a soud měl za to, že lze věc spolehlivě rozhodnout i bez jeho přítomnosti. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na § 207 odst. 2 trestního řádu přečetl protokol o výpovědi obžalovaného z přípravného řízení na č. l. 2 - 5, v němž vypověděl, že psa úmyslně nevyhodil. V bytě byli tři psi, pes pana [REDAKCE] neměl co jíst a všechno okusoval. Kolem osmé hodiny ráno byl na balkoně, obžalovaný ho šel uklidnit, pes vyskočil na židli, a v tlamě měl hadr. Obžalovaný mu chtěl hadr vytrhnout, a když se s ním přetahoval, nějak se špatně nebo rychle otočil, a jak ho táhnul, pes se dostal na zábradlí a spadl. To, že by jej vzal do náruče a vyhodil, by neudělal, pes se ani do náruče vzít nenechal. Potom, co pes vypadl, řekl [REDAKCE] [REDAKCE] o hadr nebo pytel, psa do něj zabalil a dal do popelnice. Je pravda, že na psa byl v minulosti sprostý, ale nevzal jej do náruče a nepřehodil přes zábradlí, je mu líto, že vypadl.
3. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že ten den ráno všichni ještě leželi, její matka [REDAKCE] [REDAKCE] otevřela psovi [REDAKCE] kterého hlídala kamarádovi, dveře na balkon. Obžalovaný u ní přespával, v minulosti nikdy konflikt s [REDAKCE] neměl. Viděla pouze, že je obžalovaný se psem na balkoně, slyšela, jako kdyby do něj kopl. Už si nevzpomíná, jestli u toho něco říkal. Šel na balkon kvůli marihuaně, slyšela, jak nadává, že mu ten pes určitě vytrhl tu kytku. Potom obžalovaný odešel z balkonu, a když se tam šla podívat, pes ležel na zemi pod ním. Obžalovaný byl potom nervózní, nevěděl, co má dělat, chodil z jedné místnosti do druhé a poprosil ji, aby mu na psa něco dala, dala mu prostěradlo a on jej vyhodil do popelnice. Měla strach, takže to neřešila. V daný okamžik ze svého pohledu viděla obžalovaného a psa, který byl v ten moment strašně vysoký, byli u sebe velmi blízko a pes stál možná na zadních. Viděla hlavu a část těla psa ve výšce asi cca 160 cm, obžalovaný byl k němu čelem. Neví, jestli obžalovaný psa držel. Když obžalovaný vyšel z balkonu, byl nervózní z toho, co se stalo, možná, že psa zabil. Pes na balkon chodil běžně, neměl tendence přeskakovat zábradlí. Z obžalovaného má velký strach, jednou ji málem se synem vyhodil z balkonu.
4. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že dne 11. 8. 2017 kolem půl osmé pustila psa na balkon, on tam začal něco dělat a potom slyšela rachot, jak obžalovaný vyletěl z kuchyně, šel na balkon a praštil se psem z balkónu. Svědkyně jen viděla, jak ho vyhazuje dolů.

Obžalovaný tam tu noc zrovna přespával, pes patřil [REDAKCE]. Obžalovaný k psovi neměl žádný vztah, nehrál si s ním, neměl ho rád. Šel na balkon kvůli tomu, že pes mu tam žral rostlinky, které si tam pěstoval. Šel rychle, nic u toho neříkal, byla to vteřina, svědkyně stála u okna a své dceři [REDAKCE] řekla „on ho zabil“. Stála u okna vedle balkónu a viděla, jak psa vzal a hodil dolů, prostě ho zahodil z balkónu. Žádný hadr u něj, ani u psa neviděla. Obžalovaný byl potom chvíli v šoku, stál a pak odešel. Psa sebral a uklidil do popelnice, odešel z bytu a už nepřišel. Svědkyně dále vypověděla, že neví, zda na balkóně bylo něco poškozeno.

5. Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl v hlavním líčení podle § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení poškozeného, majitele psa [REDAKCE] na čl. 20-23, který uvedl, že [REDAKCE] jménem [REDAKCE] měl asi [REDAKCE] měsíců. Když byl v práci, nechával ho na hlídání u své kamarádky [REDAKCE]. Pro psa si přišel až 11. 8. dopoledne, o jeho smrti se dozvěděl od [REDAKCE]. Občas se stalo, že když nebyl doma a pes tam byl sám, došlo k potyčce s obžalovaným [REDAKCE], který potom svědkovi řekl, že psovi ublíží. S nárokem na náhradu škody se poškozený nepřipojil, protože mu to psa již nevrátí.
6. Za předchozího souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl dále v hlavním líčení podle § 211 odst. 5 trestního řádu čten znalecký posudek znalce z oboru zemědělství, odvětví veterinární lékařství [REDAKCE] na čl. 42-59. Znalcem byla zjištěna rozsáhlá poranění a změny svědčící pro úhyn v důsledku silného tupého úderu, způsobeného pravděpodobně pádem z velké výšky. Úhyn nastal během několika minut následkem vnitřního krvácení a oběhového selhání, laboratorním vyšetřením byla zjištěna rozsáhlá akutní poranění typu zhmoždění, ruptur a fraktur. Znalec dále uvedl, že pád z výšky způsobuje zvířeti stres a nadměrné utrpení.
7. V hlavním líčení byly soudem dále provedeny listinné důkazy, z nichž soud zjistil, že dne 11. 8. 2017 v 7.30 hod bylo Policii ČR OOP [REDAKCE] oznámeno, že někdo z balkónu v [REDAKCE] patře v panelovém domě v ulici [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] v [REDAKCE] vyhodil psa, který leží na zemi pod balkónem. Hlídka OOP [REDAKCE] provedla prvotní šetření a ohledání místa činu a ztotožnila pachatele. Pes byl převezen k veterináři na ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], který konstatoval smrt a dále na Státní veterinární ústav v Praze (srov. úřední záznam na č. l. 38, 39). Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací soud zjistil situování, vzhled a uspořádání balkónu v [REDAKCE] patře panelového domu v ulici [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] v [REDAKCE], kdy na balkon se vchází z pokoje, kde je umístěno lůžko a kde podle její výpovědi byla v té době svědkyně [REDAKCE] dále umístění židle a poličky s květináči na balkóně, nadzemní výšku balkónu, místa, kam pes dopadl (volně přístupná travnatá plocha pod balkónem) a dále vzhled psa po pádu a umístění jeho těla v kontejneru na odpadky. Soud dále zjistil, že v rámci ohledání místa činu, nebyl na balkóně nalezen žádný hadr (srov. protokol o ohledání místa činu na č. l. 29 včetně fotodokumentace na č. l. 30 – 34).
8. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů v hlavním líčení prokázána tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný [REDAKCE] spáchání skutku uvedeného v návrhu na potrestání popřel, uvedl, že byl sice v minulosti na psa naštvaný, z balkónu by jej však nevyhodil, pes vyskočil nešťastnou náhodou sám, poté, co se spolu přetahovali o hadr. Jeho výpověď je tak v ostrém protikladu s výpovědí svědkyně [REDAKCE], jež jeho výpověď zcela vyvrací. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že obžalovaného viděla, jak psa vyhazuje z balkónu dolů poté, co tam za ním vyběhl, kvůli vytržené rostlině marihuany. Přesto, že vše podle ní proběhlo velmi rychle, svědkyně, která v té době stála u okna, směrem k balkónu, viděla a vypověděla, jak obžalovaný vyhodil psa z balkónu. Její výpověď je zcela podporována výpovědí její dcery, svědkyně [REDAKCE], které rovněž ze svého úhlu pohledu, tedy z postele umístěné v pokoji, z něhož vedou dveře a okno na balkon – což odpovídá i

skutečností zjištěným z protokolu o ohledání místa činu a příslušné fotodokumentace – viděla obžalovaného v daný okamžik se psem v těsné blízkosti, pes byl velmi vysoko, ve výšce kolem 160 cm. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] soud rovněž zjistil, že pes byl na pobyt na balkóně zvyklý a neměl žádné tendence z něj vyskakovat ven. Výpovědi obou svědkyň jsou přitom s ohledem na detaily jejich výpovědi, místo, odkud předmětnou situaci viděly a uváděné skutečnosti věrohodné a konstantní s jejich výpověďmi učiněnými v rámci přípravného řízení, a korespondují s dalšími skutečnostmi, které soud zjistil z ve věci provedených listinných důkazů, zejména protokolu o ohledání místa činu a znaleckého posudku znalce z oboru zemědělství, odvětví veterinární lékařství. Pokud jde o tvrzení obžalovaného, že pes vypadl nešťastnou náhodou při hře s hadrem, je vyvráceno jednak výpovědí svědkyně [REDAKCE] že psa neměl rád a nikdy si s ním nehrál. O vztahu obžalovaného k psovi rovněž vypovídá v hlavním líčení čtená výpověď poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] z přípravného řízení, jenž uvedl, že obžalovaný již dříve řekl, že psovi ublíží. V rámci ohledání místa činu nebyl na balkóně nalezen žádný hadr. S ohledem na tyto skutečnosti soud nepovažoval výpověď obžalovaného za pravdivou a vycházel z výpovědí obou v rámci hlavního líčení slyšených svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE]. Obě svědkyně tak v rámci své výpovědi u hlavního líčení bez pochybností vypověděly, že to byl právě obžalovaný, kdo štěně [REDAKCE] měsíčního [REDAKCE] [REDAKCE] jménem [REDAKCE] jehož majitelem byl poškozený [REDAKCE] zvedl a hodil přes zábradlí balkónu v [REDAKCE] patře panelového domu v ulici [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] tedy z výšky přibližně 25 metrů na volně přístupnou travnatou plochu před tímto domem, jež představuje místo veřejnosti přístupné. Jejich výpověďmi bylo tak v hlavním líčení jednoznačně prokázáno, že způsob, jakým se pes dostal mimo balkón, bylo právě úmyslné jednání obžalovaného, který ho přes balkón vyhodil, zřejmě z důvodu poškození jím pěstované rostliny marihuany, neboť to obě svědkyně uvedly jako důvod, proč v ranních hodinách na balkon vyběhl. Ze znaleckého posudku znalce z oboru zemědělství, odvětví veterinární lékařství, má přitom soud za prokázané, že pes následkem způsobených úrazových dějů, vnitřního krvácení a oběhového selhání bezprostředně po dopadu během několika minut zemřel, přičemž pád z vysoké výšky mu způsobil stres a nadměrné utrpení. Pes tedy následkem pádu z vysoké výšky utrpěl mnohačetná zranění neslučitelná se životem, po dopadu na travnatou plochu pod balkónem však ještě po dobu v řádu minut žil, a s ohledem na znalce popsaná zranění, musel již v průběhu vlastního pádu a následně po dopadu velmi trpět a mít velké bolesti, než následkem způsobených vnitřních zranění v čase pravděpodobně několika minut, zemřel.

9. V hlavním líčení tak bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný týral zvíře trýznivým způsobem (vyhozením z výšky 25 metrů), na místě veřejnosti přístupném (travnatá plocha před panelovým domem) a způsobil mu takovým činem smrt. Toto jednání obžalovaného bylo přitom vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný si musel být vědom skutečnosti, že pes nemá šanci vyhození z takové výšky přežít a způsobil mu tím bolest, a pravděpodobně i smrt, přesto tak učinit chtěl, a také učinil. Tímto jednáním tak po objektivní i subjektivní stránce naplnil skutkovou podstatu přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.
10. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Soud u obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] neshledal naplnění žádné z okolností polehčujících, naproti tomu musel jako přitěžující hodnotit jeho trestní minulost, neboť v Rejstříku trestů má již [REDAKCE] záznamů o odsouzeních, z nichž lze aktuálně přihlídnout k [REDAKCE] odsouzením. Obžalovanému byly v minulosti ukládány i alternativní tresty, přičemž trest obecně prospěšných prací mu byl opakovaně přeměňován na trest odnětí svobody. Posuzované trestné činnosti se přitom obžalovaný dopustil bezprostředně poté, co mu byl doručen rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 21. 6. 2017, sp. zn. 32 T 99/2014, který nabyl právní moci dne 12. 8. 2017, a jímž byl odsouzen za jiné jeho jednání rovněž

násilného charakteru – ublížení na zdraví a výtržnictví – k trestu odnětí svobody ve výměře deseti měsíců odloženého za současného stanovení dohledu na zkušební dobu v délce osmnácti měsíců. Soud má tak zato, že pokud se obžalovaný shora uvedeného jednání dopustil, musel si být zcela vědom jeho možných dalších trestněprávních následků, přesto jej to však od spáchání tohoto skutku neodradilo. Soud tedy s ohledem na povahu a závažnost spáchaného přechinu, způsobu provedení činu a jeho následků a dále osobní charakteristiku obžalovaného a jeho pohnutky k tomuto činu, uzavřel, že je v jeho případě již nevyhnutelné a na místě uložit již nepodmíněný trest odnětí svobody. Je tedy potřeba na obžalovaného působit důraznějším trestem, jenž mu umožní si uvědomit důležitost chování v souladu se zákonem a dodržování uložených právních povinností, a z tohoto důvodu soud postihl obžalovaného již nepodmíněným trestem odnětí svobody. V rámci trestní sazby za přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 2 trestního zákoníku v sazbě od šesti měsíců do tří let, přitom soud považoval za přiměřený trest ve výměře osmnácti měsíců, tedy ještě pod polovinou trestní sazby, se zařazením obžalovaného do věznice s ostrahou, jelikož u něj nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, tj. obžalovanému nebyl uložen výjimečný trest, trest za zvlášť závažný zločin, trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ani nebyl odsouzen za úmyslný trestný čin za současného splnění podmínky, že v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence.

11. V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody majitel psa, poškozený [REDAKCE] nepřipojil, o náhradě škody tedy nebylo rozhodováno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 14. března 2018

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23. května 2018 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Šídové a soudců Mgr. Gabriely Pudílové a Mgr. Františka Boštíka, o odvolání obžalovaného: [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 14. března 2018, č. j. 4 T 90/2017-83,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se rozhoduje tak, že se obžalovaný [REDACTED] **odsuzuje** podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **osmnácti (18) měsíců**.

Podle § 84 za použití § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a nad obžalovaným se vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba podmíněného odsouzení v trvání **tří (3) let**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, kterého se podle napadeného rozsudku dopustil skutkem spočívajícím v tom, že dne 11. 8. 2017 přibližně v 7:30 hodin v panelovém domě v ulici [REDACTED] poté, co cca [REDACTED] měsíční pes rasy [REDACTED] jménem [REDACTED] na balkónu bytové jednotky [REDACTED] nadzemním podlaží převrhl květináč s rostlinou konopí, tohoto uchopil oběma rukama, zvedl jej a přes zábradlí jej hodil z výšky přibližně 25 metrů na volně přístupnou travnatou plochu před domem, kde

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Klokočníková

pes bezprostředně po dopadu následkem vnitřního krvácení a oběhového selhání během několika minut zemřel, přičemž následně v době kolem 7:50 hodin vyšel před dům a mrtvého psa vyhodil v ulici [REDAKCE] do plastového kontejneru na směsný odpad a z místa odešel.

2. Obžalovanému [REDAKCE] byl uložen podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [REDAKCE] včas odvolání, které sám písemně zdůvodnil. Odvolání obžalovaného směřovalo proti oddělitelnému výroku o trestu. Obžalovaný v odůvodnění odvolání uvádí, že mu byl v loňském roce uložen trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu a zároveň nad ním byl vysloven dohled. Dne 8. 9. 2017 se dostavil na středisko Probační a mediační služby (dále jen ve zkratce PMS) a při pohovoru si vše uvědomil a změnil způsob svého života. Uzavřel řádný pracovní poměr, v čemž mu probační úřednice pomohla, pracuje v [REDAKCE] má stálý příjem a ubytování. Nyní se cítí dobře, a proto požádal, zda by mu trest nemohl být uložen znovu jako podmíněný. Uvádí, že by se podrobil i různým omezením. Ve veřejném zasedání, které bylo konáno v odvolacím řízení, pak obžalovaný uvedl, že má přislíbeno převedení mezi kmenové zaměstnance (dosud pracoval pod agenturou).
4. Krajský soud, z podnětu podaného odvolání, podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal v napadeném rozsudku zákonnost a odůvodněnost oddělitelného výroku o trestu, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k níže rozvedeným závěrům.
5. Krajský soud nezjistil v dosavadním procesním postupu orgánů činných v trestním řízení, včetně soudu prvního stupně, nějaké pochybení či vadu. Z hlediska § 254 odst. 2 tr. ř. nezjistil vady, které by měly vliv na správnost výroků, které byly napadeny podanými odvoláními. Soud prvního stupně provedl při hlavním líčení důkazy v takovém rozsahu, aby mohl bez důvodných pochybností učinit ve věci skutkové závěry. Soud prvního stupně pak správně uzavřel, že obžalovaný spáchal přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Ostatně proti skutkovým zjištěním soudu prvního stupně a právnímu posouzení nebyly námitky vzneseny.
6. Pokud jde o výrok o trestu. Obžalovaný je osobou, která má celkem [REDAKCE] záznamů v opisu rejstříku trestů ([REDAKCE] záznam se týká odsouzení, které nabylo právní moci dne 12. 8. 2017). Krajský soud nevytýká soudu prvního stupně, že v době vyhlášení odsuzujícího rozsudku obžalovanému uložil trest odnětí svobody pod polovinou zákonné trestní sazby jako trest nepodmíněný. Takové rozhodnutí odpovídalo zjištěným poznatkům o osobě obžalovaného i společenské škodlivosti spáchaného přečinu. V době rozhodování soudu prvního stupně byly plně dány podmínky pro uložení takového druhu trestu. Krajský soud se ocitl v poněkud jiné situaci, neboť je zřejmé, že obžalovaný radikálně změnil svůj postoj k životu. Ze sdělení obžalovaného a zejména z předložené podrobné zpráva střediska PMS vyplynulo, že obžalovaný (poprvé v životě, ve svých [REDAKCE] letech) uzavřel řádný pracovní poměr a podle zprávy zaměstnavatele (společnost [REDAKCE]) je obžalovaný po pracovní stránce velmi dobře hodnocen. Bez problému také plní povinnosti spojené s dohledem probačního úředníka a dokonce má šanci zařadit se mezi

kmenové zaměstnance společnosti [REDAKCE]. Obžalovaný zatím žije na [REDAKCE] což je nutné také kladně hodnotit, neboť delší dobu obžalovaný vedl život [REDAKCE] nebo přespával u různých kamarádů. Uložení trestu odnětí svobody při polovině zákonné trestní sazby, která činí od šesti měsíců do tří let trestu odnětí svobody, je trestem odpovídajícím, ale krajský soud zvažoval, zda je nutné, aby obžalovaný uložený trest vykonával jako trest nepodmíněný, se zařazením do věznice s ostrahou. Krajský soud si je pochopitelně vědom následku, který svým počínáním obžalovaný způsobil, ale na druhou stranu si je krajský též vědom, že obžalovaný projevil neobvyklou snahu radikálně změnit svůj způsob života a činí tak již po dobu zhruba devíti měsíců. Tato skutečnost vedla krajský soud k závěru, že je naděje, aby se obžalovaný napravil a je možné dát mu šanci a výkon uloženého trestu podmíněně odložit na delší zkušební dobu, vyslovit nad obžalovaným dohled ve smyslu § 84 tr. zákoníku. V tomto ohledu bylo námitkám obžalovaného vyhověno. Obžalovanému by celkem hrozil výkon trestu odnětí svobody v trvání dvaceti osmi měsíců, pokud by se vrátil k původnímu způsobu života, dopouštěl se trestné činnosti nebo přestupků. V takovém případě by soud mohl rozhodnout, že obžalovaný uložené tresty vykoná.

7. Krajský soud proto zrušil napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. ve výroku o trestu a znovu rozhodl tak, že obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, ale výkon tohoto trestu obžalovanému podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let. Zároveň se bude muset obžalovaný podrobit dohledu, který nad ním byl vysloven a který bude vykonáván příslušným střediskem Probační a mediální služby ČR.
8. Ve výroku o vině zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, do **dvou** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. ř. a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a/ až l/ tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 23. května 2018

JUDr. Dagmar Šídová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Klokočníková

Kristýna
Klokočníková

Digitálně podepsal
Kristýna Klokočníková
Datum: 2018.05.28
08:27:42 +02'00'

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Blankou Fedorkovou v hlavním líčení konaném dne 17. října 2023

takto:

Obžalování

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

jsou vinni, že

v místě svého bydliště na adrese [REDACTED] č. p. [REDACTED] jako majitelé psa - [REDACTED] jménem [REDACTED] - minimálně od podzimu roku 2022 do 20. 1. 2023 ponechali fenku po delší dobu uzavřenou v kotci na zahradě u domu č. p. [REDACTED] bez jakékoliv péče, nezajistili jí dostatečný přístup k čerstvé vodě a krmivu, ani úklid kotce ani případnou veterinární péči ani venčení, přičemž fenka byla nucena žít ve vlastních výkalech a v důsledku této nedostatečné péče byla fenka ve špatném výživovém stavu, který se projevoval celkovou slabostí a neschopností se pohybovat

tedy

úmyslným společným jednáním více osob týrali zvíře trýznivým způsobem,

čímž spáchali

přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

a odsuzují se

Obžalovaná [REDACTED]

podle § 302 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 74a odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu **48 (čtyřiceti osmi) měsíců**.

Obžalovaný [REDACTED]

podle § 302 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **32 (třicetidvou) měsíců**.

Podle § 74a odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu **48 (čtyřiceti osmi) měsíců**.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se oba obžalovaní a státní zástupkyně po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a oba obžalovaní zároveň prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 17. října 2023

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Procházkovou v hlavním líčení konaném dne 19. 3. 2024 v České Lípě

takto:

Obžalovaná

[REDACTED]

je vinna, že

nejméně v období od 6. 6. 2022 do 4. 8. 2022 ve svém hospodářství registračního čísla [REDACTED] chovala v obci [REDACTED] – [REDACTED] jako majitelka plemenného býka plemene [REDACTED] narozeného [REDACTED] s označením [REDACTED] u něhož zanedbala úpravu paznehtů, čímž došlo u levé zadní končetiny ke vzniku tzv. Rusterholzova vředu s následnou nekrózou úponu hlubokého ohybače na paznehtní kosti a vytočení paznehtní kosti nahoru, přičemž býkovi tento zdravotní stav způsoboval velké bolesti při chůzi, a pokud se chtěl napít, musel vynaložit značnou sílu, aby vůbec došel k místu napájení, čímž došlo k mírné dehydrataci a postupně s ohledem na bolestivost pohybu i k podvýživě býka, který byl v tomto zdravotním stavu ponechán majitelkou po delší dobu bez náležitého ošetření a odborné veterinární pomoci, až byla dne 22. 7. 2022 přivoláným veterinárním lékařem z důvodu dlouhodobě neléčeného onemocnění označena další možnost léčby jako nemožná, a byla doporučena urychlená porážka býka, což [REDACTED] [REDACTED] nerespektovala, a způsobila tak další prodlužování utrpení uvedeného býka, který nakonec musel být na základě usnesení – Exekučního příkazu vydaného dne 4. 8. 2022 Městským úřadem Česká Lípa, odbor životního prostředí, sp. zn. [REDACTED] č. j. [REDACTED] téhož dne usmrčen,

tedy

z hrubé nedbalosti zanedbala potřebnou péči o zvíře, které vlastní, a způsobila mu tím smrt,

čímž spáchala

přečin zanedbání péče o zvíře z nedbalosti podle § 303 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 303 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 74a odst. 1 trestního zákoníku se současně ukládá trest zákazu držení a chovu zvířat na **2 (dva) roky**.

Odůvodnění:

1. Hlavní líčení s dokazováním se konalo ve dnech 8. 8. 2023, 15. 1. 2024 a 19. 3. 2024, ve dnech 8. 8. 2023 a 15. 1. 2024 v přítomnosti obžalované, dne 19. 3. 2024 v nepřítomnosti obžalované, soud upozorňuje, že opomenutím nedošlo k vyhlášení procesního usnesení podle § 202 odst. 2 trestního řádu.
2. V přípravném řízení obžalovaná využila svého práva a k věci nevypovídala, velmi podrobně vypovídala před soudem v průběhu hlavního líčení s tím, že celou věc pokládá za omyl, „ti úředníci, aby se nemuseli nikomu zpovídat, tak dostali totální zkrat..., je to opravdu složitý, protože jak za mnou chodí lidi a líčí mi, kolik zvířat přišlo o život kvůli těmhle doktorům“. Neví, od kdy byl býk na jejím hospodářství, má zvířata, která nejsou v plemenitbě, aby nebyl průšvih. Býk nejdříve patřil jejímu synovi, u syna byl asi dva roky, paznehty se ošetřují ne pravidelně každému zvířeti, ale když to hoří, býk byl objednaný na paznehty u pána na červen 2022, ale pán byl na operaci s kyčlí. Když k synovi býk přišel, byly paznehty v pořádku, proto s nimi nic nedělali, neošetřovali je, nebylo to potřeba, mělo to být až v tom červnu 2022. Ještě v červnu 2022 se býk pohyboval normálně. Už před létem 2022 komunikovala s [REDAKCE] [REDAKCE] co dál s býkem, jestli má býka nechat do zimy, chtěla získat výjimku na Ministerstvu zemědělství, aby býk nemusel na jatka, aby mohla být domácí porážka. Nepopírá, že býk začal mít problémy, mohlo to být někdy v červnu 2022, dříve neměl, normálně připouštěl a pak začal kulhat, a to kulhání řešila s [REDAKCE] [REDAKCE] který jí řekl, že „takových pajdavejch býků tady na okrese běhá“. Mezitím došlo kudání. Na toho býka nekašlala, je to zvíře, tam 120 tisíc není žádná koruna, není legrace pořídit si nový zvíře, takže uvažovali, jestli se to zvíře bude léčit nebo nebude. Odmítla zvíře utratit, protože byla šance na uzdravení, přivezli doktora z [REDAKCE] v [REDAKCE] jeho jméno odmítá sdělit. To, že se zvíře trápilo a mělo bolesti, to byla, dle jejího názoru, otázka týdne. V té době zavolala [REDAKCE] [REDAKCE] že zvíře dala třetímu majiteli, odmítla říci, o koho se mělo jednat, to mohlo být asi dva týdny před usmrcením býka. Odmítá, že by zanedbala péči tak, že by zvíře muselo být usmrceno. Syn na ni býka převedl proto, že uvažovali o tom, že už nebude k plemenitbě. Pokud by si ho syn ponechal, porušil by plemenářský zákon. Paznehty se nepilujou; když je sucho, tak ta kráva chodí, tak si je brousí sama. Na upozornění státní zástupkyně, že ve standardech pro ochranu skotu je uvedeno, že je potřeba věnovat paznehtům zvýšenou pozornost a mezi preventivní opatření patří kontrola stavu paznehtu a paznehtářská úprava prováděná pravidelně, reagovala tak, že zvíře kontrolovali, ale ten text nejde úplně překlomit a v realu to nejde zařídit. Dále upozornila „na diametrální rozdíl mezi zaměstnancem a mezi

živnostníkem, přijde veterinární správa a řekne utratit; když to zvíře dáte na jatka, tak máte z osmi metrů čtyři metry masa“. Skutečně nevěděla, co s tím býkem budou dělat, syn ho převedl na ni, dala žádost na Ministerstvo zemědělství o souhlas, aby se býček na podzim mohl střílet doma a aby nemusel na jatka. Ona nic neudělala, jenom nevěděla, co s tím býkem má dělat. Na dotaz státní zástupkyně, proč stav býka neřešila, když ze zprávy od doktora bylo zřejmé, že stav býka je infaustní, odpověděla, že proto, že ten doktor řekl něco úplně jiného než doktor z [REDAKCE] kterého nechce jmenovat. Sehnala sponzora léčby býka. Vůbec není pravda, co se ve zprávách o stavu býka uvádí, býk se mohl po pastvině pohybovat, mohl jít do stínu, mohl chodit na jetelinu, mohl být u balíku, mohl se napájet a „dyť ho honili po pastvě, aby ho oddělali, já na to mám svědky, jejich jména odmítla uvést, on byl stovky metrů pryč“. Tohle je falešné obvinění. Namítla, jak mohla o býka starat, když místní doktoři s ní odmítli spolupracovat, současně ale uváděla, že stav býka průběžně řešila s [REDAKCE] [REDAKCE] Býka asi 2 týdny před usmrcení převedla na dalšího majitele, jehož jméno odmítla sdělit. Uzavřela, že má od r. 2011 nebo 2012 živnostenský list, nyní pozastavený, má tam poradenství, zemědělskou činnost, absolvovala kurzy, má kurz [REDAKCE] [REDAKCE] kurz.

3. Ke skutku se obžalovaná průběžně vyjadřovala po podání obžaloby ve svých přípisech. Např. na čl. 72 mj. uvádí, že namočit do záležitosti veterináře napojené na zúčastněné správy považuje za ubohé, doktoři by museli být zbaveni rozumu, aby šli proti správám. Na čl. 73 mj. uvádí, že žádnou vinu z nedbalosti nenese, nedbalost naopak projevuje KVS, když se pokládá za stát ve státě a ukládá pokuty.... Na čl. 87 mj. uvádí, že důvodem všeho nebyl skutečný stav zvířete, ale její neopatrnost, když se před veterinářem rozpovídala o domluvě se sponzorem léčby a jeho veterinářem, že býčka dají do pořádku a bude tak hmatatelný podklad pro náhradu nemajetkové újmy, kterou jí zostuzující přístup správ způsobil. Zvíře se proto muselo zklidňovat, zbýval už jenom týden, kdy se mělo začít s léčbou. Na čl. 96 mj. uvádí, že největším současným nepřítelem sedláka není sucho, povodně nebo hraboši, ale závist a udávání, úplný počátek všeho je právě udávání a ochota správ naslouchat. Na čl. 113 mj. uvádí, že žádný z jejich svědků nebyl přítomen nucenému usmrcení zvířete, kdyby ozřejmila jejich jména, vystavila by tak jejich hospodářství možnosti postihu a opět uvádí, že se podařilo zajistit sponzora léčby. Na čl. 114 mj. uvádí, že přestalo jít o býka, správy se soustředily na obhajobu svého postupu. Na čl. 121 mj. uvádí, že když jel okolo pastviny pan [REDAKCE] tak se ze staženého okýnka ozývá „jděte s tím do prdele....ty svině, ty svině, táhněte odtud“. Na čl. 146 mj. uvádí, že býk prokazatelně před utrácením prchal ke stádu, takže to nebyl žádný ležák, jak správy s podporou svých veterinářů všude uvedly...správa, která nese přízvisko správní, vnikne na cizí oplocený pozemek, musí přitom překonat zabezpečení elektrickým ohradníkem, bez mrknutí oka tedy elektrický zdroj vypne, naloží si, co není její a po sobě ani nezapne zabezpečení, poruší přitom dohodu s vlastníkem pozemku za situace, kdy nehrozilo žádné další údajné nebezpečí protahování utrpení zvířete.
4. Z Protokolu o kontrole Krajské veterinární správy, Státní veterinární správy pro [REDAKCE] kraj (dále jen KVSL) ze dne 24. 8. 2022 bylo zjištěno, že první kontrolní úkon byl dne 6. 6. 2022, poslední kontrolní úkon dne 15. 7. 2022, místo kontroly [REDAKCE] [REDAKCE] pozemek p. č. [REDAKCE] k. ú. [REDAKCE] a p. č. [REDAKCE] k. ú. [REDAKCE] veterinární schvalovací nebo registrační číslo [REDAKCE] a že dne 6. 6. 2022 byl na pastvině spolu se zvířaty chovatele [REDAKCE] [REDAKCE] (syn obžalované) plemenný býk s označením [REDAKCE] plemene [REDAKCE] který je ode dne 6. 6. 2022 evidovaný u pověřené osoby na hospodářství matky chovatele paní [REDAKCE] [REDAKCE] tedy obžalované. Zvířata na pastvině se chovala klidně kromě plemenného býka chovatelky [REDAKCE] [REDAKCE] který ležel na pastvině odděleně od stáda, pásala se nebo ležela poblíž ostatních zvířat ze stáda. Podle sdělení chovatele [REDAKCE] [REDAKCE] úprava paznehtů chovaného skotu proběhla naposledy v srpnu r. 2021, doklad k tomu při kontrole nebyl předložen, úprava probíhala formou nákupu služeb. Pastvina pro skot byla na straně, která kopírovala silnici vedoucí do obce [REDAKCE] s porostem vzrostlých stromů a hustších křovisk, který

vytvářel stinná místa, podle udusané hlíny a holých větví v těchto místech bylo evidentní, že zvířata toto místo podél cesty často využívají. Přílohou k protokolu je šest fotografií, které mj. zachycují 3 vany s vodou na pastvině, stinná místa pod stromy a chovaný skot na pastvině.

5. Z Protokolu o kontrole KVSL ze dne 26. 7. 2022 (kontrolující [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že první kontrolní úkon byl dne 22. 7. 2022, poslední kontrolní úkon dne 26. 7. 2022, místo kontroly [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] veterinární schvalovací číslo nebo registrační číslo [REDAKCE] Plemenný býk [REDAKCE] s označením [REDAKCE] narozen [REDAKCE] [REDAKCE] datum zavedení 5. 5. 2015, datum přisunu na hospodářství chovatele 6. 6. 2022, v době zahájení kontroly leží na levém boku na pastvině v blízkosti dalších asi 40 ks skotu, nevstal ani po příchodu osob na pastvinu, za kontrolovaný subjekt se kontroly zúčastnil [REDAKCE] [REDAKCE] ten jako povinná osoba byl inspektorkou vyzván, aby předvedl, jak je býk schopen vstát, případně chodit, býk se s velkou námahou po plácání po zádi povinnou osobou postavil, stál na třech končetinách, levou pánevní končetinu nezatěžoval, nebo jen minimálně, a to jejím přizvednutím a předsunutím o několik desítek centimetrů směrem dopředu, paznehty obou pánevních končetin byly přerostlé, na levé končetině tak, že jejich špičky směřovaly přes sebe, býk byl vyhublý, měl viditelně vyrýsovaná žebra, mírně vystupující kosti pánve, svalovina zádi byla značně atrofovaná delší dobu, na levé pánevní končetině měl nad paznehtem silně oteklý kloub. Vše bylo fotograficky zadokumentováno. Tři fotografie jsou přílohou k protokolu. Býk po celou dobu kontroly nechodil, jen obtížně stál na jednom místě a ulevoval levé pánevní končetině. Povinná osoba byla inspektorkou v průběhu kontroly vyzvána, aby telefonicky kontaktovala veterinárního lékaře, tím byl [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] Ten do ukončení kontroly nemohl přijet, přislíbil, že na místo přijede téhož dne okolo 20. hodiny a po provedeném vyšetření sdělí telefonicky veškeré informace inspektorce. Povinná osoba byla dále inspektorkou během kontroly informována o možném dalším postupu v případě, že léčení býka veterinárním lékařem nebude možné nebo úspěšné. Kvůli zamezení dalšího utrpení býka by připadala v úvahu kromě utracení zvířete nucená porážka mimo prostor jatek (s vysvětlením jednotlivých kroků provedení). Povinná osoba na tyto informace nijak nereagovala. Dne 22. 7. 2022 ve 22:55 hodin telefonicky kontaktoval [REDAKCE] [REDAKCE] inspektorku, kdy jí sdělil, že po vyšetření plemenného býka stav vyhodnotil jako infaustní s nemožností léčby, a to vzhledem k pokročilosti stavu onemocnění končetiny a jeho předešlého zanedbání ze strany chovatele. Dne 26. 7. 2022 v 07:30 hodin bylo KVSL připraveno rozhodnutí o ústním vydání závazného pokynu k odstranění zjištěných nedostatků – zajistit do 24 hodin od ústního vyhlášení tohoto rozhodnutí nucenou porážku býka, datum narození [REDAKCE] [REDAKCE] mimo prostory jatek nebo jeho utracení z důvodu zamezení jeho dalšího přežívání spojeného s utrpením, kdy býk trpěl onemocněním levé pánevní končetiny a zjištěný stav nebylo možno napravit poskytnutím veterinární péče. Obžalovaná si odmítla Potvrzení o ústním vydání rozhodnutí převzít s písemným vyjádřením „odmítám podepsat pro sprostáctví, které se v souvislosti vede“.
6. Ve spisu je založeno vyšetření zdravotního stavu býka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v něm veterinární lékař uvádí: Dne 22. 7. 2022 jsem byl posoudit stav plemenného býka v chodu [REDAKCE] [REDAKCE] býk leží na pastvě, při pobídce se postaví, potravu přijímá, je vyhublý, silně kulhá na levou pánevní končetinu s flegmonou všech struktur prstu. Jde o chronický neléčený proces. Smysluplná léčba je za daných podmínek nemožná. Doporučena urychlená porážka býka nebo při trvalém ulehnutí a dalších komplikacích jeho utracení.
7. Potvrzení o ústním vydání rozhodnutí [REDAKCE] kterým byla obžalované uložena povinnost popsaná v bodě 5. tohoto odůvodnění, tedy do 24 hodin od ústního vyhlášení (k tomu došlo dne 26. 7. 2022 v 07:30 hodin) zajistit nucenou porážku mimo prostory jatek býka s označením [REDAKCE] (datum narození [REDAKCE] [REDAKCE] nebo jeho utracení z důvodu zamezení jeho dalšího přežívání spojeného s utrpením, kdy býk trpí onemocněním levé pánevní končetiny a

tento stav nelze poskytnutím veterinární péče napravit, s odmítavým vyjádřením obžalované (to je datováno dne 26. 8. 2022), je založeno ve spisu.

8. Rozhodnutím o zvláštním opatření MěÚ [redacted] odboru životního prostředí ze dne 29. 7. 2022, sp. zn. [redacted] (neúplná sp. zn.), bylo obžalované nařízeno zajistit usmrcení zvířete odborně způsobilou osobou podle veterinárního zákona s tím, že stav zvířete je infaustní s nemožností léčby, a to vzhledem k pokročilosti stavu onemocnění končetiny a jeho předešlého zanedbání ze strany majitelky v termínu do 24 hodin ode dne doručení tohoto rozhodnutí, přičemž byl vyloučen odkladný účinek odvolání proti tomuto rozhodnutí. Obžalované bylo rozhodnutí doručeno dne 1. 8. 2022.
9. Exekučním příkazem MěÚ Česká Lípa, odboru životního prostředí ze dne 4. 8. 2022, sp. zn. [redacted] byla nařízena exekuce k exekučnímu titulu popsánému v bodě 8. tohoto odůvodnění.
10. Z úředního záznamu PČR, KŘP [redacted] kraje, Oddělení [redacted] [redacted] ze dne 5. 8. 2022 bylo zjištěno, že dne 4. 8. 2022 byli přítomni dva policisté, PČR [redacted] [redacted] při šetření na místě v obci [redacted] kde mělo docházet k týrání býka skotu domácího, na místě dále byli přítomni dva policisté OOP [redacted] následně se dostavili pracovníci KVSL a dva pracovníci MěÚ [redacted] odboru životního prostředí. Pastvina byla ohraničena dvojitým elektrickým ohradníkem (nejméně horním vodičem elektrické pulsy neprocházely), v celé ploše byla vypasena místy bez jakékoliv vegetace, v rohu byly umístěny volně tři kovové vany, do jedné z nich přitékala hadicí čirá voda, zbylé dvě vany byly prázdné, suché. V horní části pastviny, ale až za ohradníkem, byly uskladněny balíky lisovaného sena, ve spodní části dalších 10-15 balíků (nerozbaleno, zabaleno v síťovině, s vykousanými středy). V horní části pastviny, v místě, kde se nalézala silnější vrstva zbytků sena, znečištěna větším množstvím exkrementů, ležel býk světle hnědé barvy. Bylo patrné, že obě kopyta zadních končetin mají přerostlé paznehty, kloub nad kopytem levé zadní nohy byl nápadně zduřelý. Býk nevstal ani poté, co byl přítomnými z bezprostřední blízkosti sledován. Dále se na pastvinu dostavil [redacted] syn obžalované, veterinární lékař [redacted] [redacted] veterinární lékař [redacted] a obžalovaná, aby mj. zjištěno, že zvíře bylo na obžalovanou převedeno z chovu jejího syna v souvislosti s první kontrolou pracovníky veterinární správy, kdy byly konstatovány zdravotní problémy býka, což mohlo mít nepříznivý následek při příjmu dotace.
11. [redacted] [redacted] [redacted] dne 4. 8. 2022 vypracoval pro Město [redacted] [redacted] odbor životního prostředí odborné posouzení zdravotního stavu plemenného býka, v němž se uvádí: Při příjezdu na místo býk ležel na zbytcích sena potřísněných svými výkaly, neměl snahu se zvednout, i když se ho lékař dotýkal, teprve, když ho chytil za levé ucho, aby si přečetl jeho jedinou ušní známku s identifikačním číslem, s velkou námahou vstal. Býk byl značně vyhublý, mírně dehydratovaný, svalovina na levé zadní končetině byla atrofovaná, býk se jen zlehka opíral o špičku paznehtu, vnější pazneht levé zadní končetiny byl značně přerostlý, vytočený nahoru, celý spěnkový kloub byl oteklý a bolestivý. Celý proces onemocnění paznehtu začíná při zanedbání úpravy paznehtů, kdy přeroste rohovina z patek na chodidlovou plochu, do této kapsy si skot při chůzi natlačí např. bahno nebo hnůj, a tato hmota pak tlačí na místo úponu hlubokého ohybače na paznehtní kosti. Vznikne tzv. Rusterholzův vřed – velice bolestivé onemocnění měkkých tkání závesného aparátu paznehtu. V tomto období je potřeba ihned zahájit léčbu, upravit rohovinu paznehtů, chirurgicky odstranit nekrotické tkáně a nasadit antibiotika. Několikrát se musí provést převaz, než se vytvoří nová zdravá rohovina. Současný stav nemocného paznehtu se vyvinul po několikaměsíčním zanedbání péče. Při pobídce býka k chůzi byla vidět jeho neochota k pohybu, značně ho bolel jakýkoli kontakt nemocné končetiny s tvrdou udusanou zemí, po pár krocích opět zůstal stát a za pár minut si opět lehnul. Nedovede si nikdo představit, jakou bolest musel každým došlapem

cítit, když se chtěl dojit napít. Býk ležel na zbytcích sena, protože toto místo bylo alespoň trochu měkké, ostatní plochu pastviny tvořila udusaná půda se zanedbatelným množstvím zelené hmoty. Skot, pokud může, se vyhýbá krmení, které je potřísněno trusem. Tady bylo vidět, že hlad byl tak velký, že zvířata musela přijímat i toto seno. Dále si veterinární lékař všimnul, že na jižním okraji pastviny, kde ležel býk, byly složeny balíky sena ohrazené drátem s elektřinou, na severním okraji pastviny byl složený balík vykoušaný od středu, to dokážou koně, ale nikoli skot, protože nemá horní řezáky, na té pastvině jsou spolu koně i skot, a tak si pomáhali přežít. Napájení bylo zajišťováno napouštěním vody do tří van, při příjezdu veterinárního lékaře se napouštěla prostřední, dvě zbylé byly úplně vyschlé. Okolí van bylo bahnité, takže býk, pokud se chtěl napít, musel vynaložit značnou sílu, aby vytáhl bořící se zdravou končetinu za pomoci nemocné, což mu opět působilo bolest. Uzavřel, že každým dnem se prodlužuje utrpení zvířete a dle jeho odborného názoru onemocnění paznehtu podle délky přerostlé rohoviny trvá již více jak tři měsíce.

12. Dne 4. 8. 2022 byl vypracován protokol o ohledání věci, důvod ohledání – zanedbání péče o plemenného býka v obci [REDAKCE] začátek ohledání 4. 8. 2022 v 10:15 hodin, skoro jasno, teplota 27-30 stupňů. V protokolu jsou uvedeny skutečnosti již uváděné v bodech 10. a 11. tohoto odůvodnění s tím, že po celou dobu ohledání býk neustále pobýval - ležel na přímém slunci, ačkoli ostatní kusy ze stáda alespoň část doby byly ve stínu stromů a keřů na opačném konci pastviny. Při prohlídce zvířete [REDAKCE] se býk zvedl, zůstal stát opřen o přední končetiny a pravou zadní končetinu, opakovaně si ulevoval a až po delší době učinil krok. Během ohledání trvajícím téměř 3 hodiny zvíře učinilo jen jednotky kroků, vstalo jen na podnět při opakovaném vyšetření, případně při napájení (doneseno přímo ke zvířeti). Když se býk postavil, bylo patrné, že zejména jeho střední a zadní část je málo osvalená (při porovnání s obvyklým vzezřením býků) s výraznými vyčnívajícími kostmi páneve, páteře a žeber. Součástí protokolu je barevná fotodokumentace mj. býka a postižené levé zadní končetiny.
13. Státní zástupkyně po podání obžaloby založila do spisu disk CD s veškerou fotodokumentací včetně videonahrávek, na kterých je zachycen stav předmětného býka, z videodokumentace bylo patrné to, co uvedl [REDAKCE] ve svém odborném posouzení, tedy že býk leží, s velkou námahou vstává, jen zlehka se opírá o špičku paznehtu levé zadní končetiny, neochota k pohybu, strnule stojí na pastvině, následně udělá se značnými obtížemi asi dva kulhavé kroky, postiženou nohu tahá pod sebou, býk je pohublý, má propadlé strany trupu. Dále založila fakturu [REDAKCE] ze dne 23. 8. 2022, na částku 8 899,37 Kč, za odvoz a likvidaci uhynulého býka, z faktury je mj. zřejmé, že uhynulý býk měl v době likvidace dne 5. 8. 2022 hmotnost 635 kg, částka byla účtována Městu [REDAKCE]. Dále založila informaci o plemenu [REDAKCE] (zdroj: [REDAKCE]), dle kterých dospělí býci dosahují 143-145 cm v kohoutku při živé hmotnosti 1 000-1 300 kg, a váha průměrného býka činí 1 100 kg.
14. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že jako veterinární lékař zná obžalovanou asi [REDAKCE] let, je tam pracovní vazba, zná i jejího syna [REDAKCE]. Pokud jde o býka s tím přišel do kontaktu na popud [REDAKCE] z Veterinární správy dne 22. 7. 2022, která ho požádala, aby se jel na býka podívat a napsal zprávu, býka viděl asi půl roku předtím, když bral povinný odběr krve, to ještě byl dobrý. Dne 22. 7. 2022 zjistil, že býk má zadní končetinu úplně zhnisanou, že už to nejde spravit, být v podstatě ležel, po pobídce vstal ale jenom popošel, obžalované doporučoval, ať ho dá na jatka, potom býka znovu viděl dne 4. 8. 2022, obžalovaná nechťela býka utratit a chtěla ho dát do nějakého zvířecího hospice. Jméno člověka, který by to zařídil nebo by si býka vzal odmítla uvést s tím, že je mimo území republiky. Paznehty by se měly ošetřovat podle potřeby. Jako veterinář může paznehty ošetřit také. Před usmrcením býk neběžel, pouze se belhal. Nevzpomíná si, zda obžalovaná chtěla udělat domácí porážku, nevzpomíná si, zda obžalovaná po

svědkovi žádala v souvislosti s převozem býka nějaké papíry. Na okrese jsou „i jiní pajdavi býci“, občas se s tím setká, majitelé to ale řeší, buď zahájí léčbu nebo dají zvíře porazit nebo ho odvezou na jatka. Býk určitě trpěl, když nemůže vstát nebo pouze s námahou, když s námahou udělá pouze pár kroků. Již dne 22. 7. 2022 seznal, že býka nelze léčit. Když býka viděl dne 4. 8. 2022, bylo horko, býk vodu neměl, policista mu ji nosil, dával mu ji až před nos. Neví, kdo pro obžalovanou řešil úpravu paznehtů.

15. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] syn obžalované, využil svého práva a ve věci nevypovídal.

16. Po provedeném dokazování soud uzavřel, že bylo spolehlivě prokázáno, že obžalovaná spáchala skutek popsáný ve výrokové části rozsudku a tím naplnila skutkovou podstatu přečinu zanedbání péče o zvíře z nedbalosti dle § 303 odstavec 1 trestního zákoníku, když z hrubé nedbalosti zanedbala povinnou péči o zvíře, které vlastní a způsobila mu tím smrt. Z Protokolu o kontrole KVSL ze dne 24. 8. 2022 (viz. bod 4. tohoto odůvodnění) bylo zjištěno, že předmětný býk byl ode dne 6. 6. 2022 evidovaný u obžalované. Tohoto dne byl proveden ze strany KVSL první kontrolní úkon. Je zřejmé, že již toho dne si obžalovaná a její syn byli vědomi nepříznivého zdravotního stavu býka. V té souvislosti soud poukazuje jednak na část výpovědi obžalované, které uvedla, že syn na ni býka převedl proto, že uvažovali o tom, že už nebude v plemenitbě a pokud by si ho syn ponechal porušil by plemenářský zákon a na část výpovědi obžalované, ve které uvedla, že už před létem 2022 komunikovala s [REDAKCE] [REDAKCE] co dál s býkem, jestli má býka nechat do zimy, chtěla získat výjimku na Ministerstvu zemědělství, aby býk nemusel na jatka, aby mohla být domácí porážka (bod 2. tohoto odůvodnění), jednak na úřední záznam policie (bod 10. tohoto odůvodnění) v němž se mimo jiné uvádí, že býk byl převeden na obžalovanou z chovu jejího syna v souvislosti s první kontrolou ze strany Veterinární správy, kdy byly konstatovány zdravotní problémy býka, což mohlo mít nepříznivý následek při příjmu dotace. Poté obžalovaná prokazatelně zdravotní stav býka neřešila. Sama uvedla, že nevěděla, co má s býkem dělat. V té souvislosti soud poukazuje na skutečnost, že obžalovaná podle své výpovědi měla někdy od roku 2011 nebo 2012 živnostenský list mj. s předmětem podnikání zemědělská činnost a poradenství. Z Protokolu o kontrole KVSL ze dne 26. 7. 2022 bylo zjištěno, že dne 22. 7. 2022 byl býk v tak nepříznivém zdravotním stavu, že [REDAKCE] [REDAKCE] telefonicky stejného dne kontaktovala [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ten do ukončení kontroly přijet nemohl, ale přislíbil, že přijede téhož dne ale okolo 20:00 hodiny, následně ve 20:50 hodin telefonicky kontaktoval inspektorku [REDAKCE] [REDAKCE] a sdělil jí, že po vyšetření stavu býka vyhodnotil jako infaustní s nemožností léčby a to vzhledem k pokročilosti stavu onemocnění končetiny a jeho předešlého zanedbání ze strany chovatele. Následně dne 26. 7. 2022 v 7:30 hodin je předáno obžalované rozhodnutí, kterým je obžalované uložena povinnost do 24 hodin zajistit nucenou porážku býka mimo prostory jatek nebo jeho utracení z důvodu zamezení jeho dalšího přežívání spojeného s utrpením, kdy býk trpí onemocněním levé pánevní končetiny a poskytnutím veterinární péče tento stav nelze napravit, přičemž obžalovaná na tohoto rozhodnutí napsala „odmítám podepsat pro sprostáctví, které se v souvislosti vede“. Dne 29. 7. 2022 bylo vydáno MěÚ [REDAKCE] [REDAKCE] odborem životního prostředí, rozhodnutí o zvláštním opatření, kterým bylo obžalované nařízeno zajistit usmrcení zvířete odborně způsobitou osobou podle veterinárního zákona s tím, že stav zvířete je infaustní s nemožností léčby, přičemž rozhodnutí bylo obžalované doručeno dne 1. 8. 2022. Obžalovaná na žádné rozhodnutí nereagovala a zůstala nečinná, ačkoliv si musela být vědoma zdravotního stavu býka. Proto MěÚ [REDAKCE] [REDAKCE] odbor životního prostředí, dne 4. 8. 2022 nařídil exekuci vydaného rozhodnutí o zvláštním opatření a exekuční příkaz byl obžalované doručen dne 4. 8. 2022. O situaci na místě dne 4. 8. 2022 byl vyhotoven protokol o ohledání věci včetně fotodokumentace (bod 12. tohoto odůvodnění), úřední záznam policie ČR (bod 10. tohoto odůvodnění), fotodokumentace včetně videonahrávek (bod 13. tohoto odůvodnění). V bodě 11. tohoto odůvodnění je zachyceno odborné posouzení zdravotního stavu býka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 4. 8. 2022, veterinární lékař mj. uvádí, že u býka se jedná o velice bolestivé onemocnění měkkých tkání závesného aparátu

paznehtu, zjištěný stav se vyvinul po několika měsíčním zanedbání péče, onemocnění paznehtu podle délky přerostlé rohoviny trvá více jak 3 měsíce, a nedovede si nikdo představit jakou bolest musel býk každým došlapem cítit, když se chtěl dojit napít, dále upozornil na nepříznivý stav pastviny, nedostatečné množství vody a na nedostatek krmiva s tím, že zvířata musela mít hlad a pokud jde o býka byl značně vyhublý, mírně dehydratovaný, svalovina levé zadní končetiny byla atrofovaná. Uzavřel, že každým dnem se utrpení zvířete prodlužuje. Z listin, které založila obžaloba do spisu po podání obžaloby, bylo zjištěno, že odvoz a likvidaci býka objednalo město [REDAKCE] u společnosti [REDAKCE] býk v době likvidace vážil 635 kg, faktura za odvoz a likvidaci býka byla vystavena na částku 8 899,37 Kč, dospělý býk plemene [REDAKCE] pak průměrně dosahuje váhy 1 100 kg.

17. Soud se s obžalobou ztotožnil v tom, že obžalovaná skutek spáchala v hrubé nedbalosti podle § 16 odstavec 2 trestního zákoníku. V něm se uvádí, že trestný čin je spáchán z hrubé nedbalosti, jestliže přístup pachatele k požadavku náležité opatrnosti svědčí o zřejmé bezohlednosti pachatele k zájmům chráněným trestním zákonem. Od 6. 6. 2022 byla obžalovaná jako chovatelka odpovědná za stále zhoršující se stav býka plemene [REDAKCE] který byl evidován v jejím hospodářství poté, co byly zjištěny první nesrovnalosti ohledně jeho zdravotního stavu v době, kdy byl ještě evidován v hospodářství jejího syna. Zdravotní stav býka dobrý nebyl, měl přerostlé paznehty, sama obžalovaná připustila, že ještě před létem 2022 býk začal kulhat a ona jeho zdravotní stav konzultovala s [REDAKCE] avšak přestože zánět v levé zadní končetině postupoval, nic dalšího pro býka z pohledu potřebné lékařské péče neudělala, veterinárního lékaře [REDAKCE] s nímž dlouhodobě spolupracovala, k němu nepřivolala, buď jej léčila svépomocí nebo vůbec ne. Obžalovaná namítala, že se na býka byli podívat jiní veterináři a odborníci a podle nich prognóza byla příznivá, odmítla však před soudem uvést jejich jména. Obžalovaná musela vnímat, že býk trpí zcela zbytečnou bolestí, a když se stav býka ukázal jako nevyléčitelný, odmítla se správními orgány spolupracovat, odmítla nechat býka utratit a jeho utrpení jen a pouze prodlužovala. V této souvislosti soud znovu připomíná zprávu [REDAKCE] ze dne 4. 8. 2022, ve které je uvedeno, že stav nemocného paznehtu se vyvinul po několikaměsíčním zanedbání péče, podle délky přerostlé rohoviny trvá více jak 3 měsíce, a že by byl velice rád, kdyby se případ co nejdříve vyřešil, protože každým dnem se prodlužuje utrpení zvířete. Obžalovaná je [REDAKCE] vzdělaná žena, byť v jiném oboru, avšak dle svého vyjádření, nejméně od roku 2011 nebo 2012 má živnostenský list ve vztahu k zemědělské činnosti. Po obžalované jako po chovatelce bylo možno důvodně požadovat, aby zvířeti zajistila důstojné životní podmínky. Počínala si tak, že důsledkem jejího počínání byla nejprve újma na zdraví zvířete a následně smrt zvířete.
18. Již bylo konstatováno, že obžalovaná se necítí vinnou, jako viníky celé situace vnímá Veterinární správu, odbor životního prostředí, veterinární lékaře, sousedy v obci, státní zastupitelství a soud, ani dodatečně u ní nenastala žádná sebereflexe. Obhajoba obžalované je vnitřně rozporná. Obžalovaná v rámci jedné výpovědi před soudem v průběhu hlavního líčení nejprve uvedla, že ještě v červnu 2022 se pohyboval býk normálně, vzápětí uvedla, že už před létem 2022 komunikovala s [REDAKCE] co dál s býkem, jestli má býka nechat do zimy, chtěla získat výjimku, aby býk nemusel na jatka, aby mohla být domácí porážka, protože když se zvíře dá na jatka, tak z 800 Kg je 400 kg masa, vzápětí uvedla, že nepopírá, že býk měl problémy a začal kulhat, vzápětí uvedla, že odmítla zvíře utratit, protože byla šance na uzdravení, protože přivezla doktora z kliniky z [REDAKCE] jehož jméno odmítla říci. Vzápětí uvedla, že zvíře asi 2 týdny před usmrčením dala třetímu majiteli, jehož jméno opět odmítla uvést. Vzápětí uvedla, že sehnala sponzora na léčbu býka. Její tvrzení, že býka těsně před usmrčením honili po pastvině „dyť ho honili po pastvě, aby ho oddělali, já na to mám svědky, on byl stovky metrů pryč“ je v rozporu se všemi listinnými důkazy, fotografiemi i s videem býka ze dne 4. 8. 2022.
19. Soud při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu uvedených v §§ 37-39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost

spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem uvedených v §§ 41, 42 trestního zákoníku. Pachatele přečinu zanedbání péče o zvíře z nedbalosti podle § 303 odstavec 1 trestního zákoníku lze potrestat trestem odnětí svobody až na 6 měsíců, zákazem činnosti nebo propadnutím věci. Ve prospěch obžalované soud hodnotil jako polehčující okolnost její dosavadní způsob života, obžalovaná nebyla dosud soudně trestána ani projednávána pro přestupek. Jiné polehčující okolnosti soud neshledal. Jako přiměřený osobě obžalované a způsobu spáchání skutku soud shledal trest odnětí svobody vyměřený těsně nad polovinou zákonné trestní sazby, ten pak byl s ohledem na bezúhonnost obžalované odložen na nejkratší možnou zkušební dobu. S ohledem na absenci sebereflexe ze strany obžalované, kdy není ochotna a schopna si přiznat ani s odstupem doby své pochybení a pochybení vnímá pouze u všech ostatních soud vyhodnotil, že je vhodné uložit i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu držení a chovu zvířat. Tento trest lze ze zákona uložit až na 10 let, obžalované byl uložen při spodní hranici zákonné trestní sazby, a soud připomíná, že tento trest se ukládá pachateli trestného činu v souvislosti s držením, chovem nebo péčí o zvíře.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 19. 3. 2024

JUDr. Alena Procházková
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10. července 2024 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Františka Boštíka a soudců Mgr. Gabriely Pudilové a Mgr. Romana Buchala o odvolání

obžalované: [REDACTED]

proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 19. března 2024, č.j. 5 T 6/2023-157,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se rozhoduje tak, že

obžalovaná [REDACTED]

se odsuzuje

podle § 303 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **1 (jednoho) roku**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byla obžalovaná [REDACTED] [REDACTED] uznána vinou z jednání spočívajícího v tom, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

- nejméně v období od 6. 6. 2022 do 4. 8. 2022 ve svém hospodářství registračního čísla [REDAKCE] chovala v obci [REDAKCE] – [REDAKCE] jako majitelka plemenného býka plemene [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] s označením [REDAKCE] u něhož zanedbala úpravu paznehtů, čímž došlo u levé zadní končetiny ke vzniku tzv. Rusterholzova vředu s následnou nekrózou úponu hlubokého ohybače na paznehtní kosti a vytočení paznehtní kosti nahoru, přičemž býkovi tento zdravotní stav způsoboval velké bolesti při chůzi, a pokud se chtěl napít, musel vynaložit značnou sílu, aby vůbec došel k místu napájení, čímž došlo k mírné dehydrataci a postupně s ohledem na bolestivost pohybu i k podvýživě býka, který byl v tomto zdravotním stavu ponechán majitelkou po delší dobu bez náležitého ošetření a odborné veterinární pomoci, až byla dne 22. 7. 2022 přivolaným veterinárním lékařem z důvodu dlouhodobě neléčeného onemocnění označena další možnost léčby jako nemožná, a byla doporučena urychlená porážka býka, což [REDAKCE] [REDAKCE] nerespektovala, a způsobila tak další prodlužování utrpení uvedeného býka, který nakonec musel být na základě usnesení – Exekučního příkazu vydaného dne 4. 8. 2022 Městským úřadem [REDAKCE] odbor životního prostředí, sp. zn. [REDAKCE] č. j. [REDAKCE] [REDAKCE] téhož dne usmrčen.
2. Popsaný skutek byl právně kvalifikován jako přečin zanedbání péče o zvíře z nedbalosti podle § 303 odst. 1 tr. zákoníku.
 3. Za to byla obžalovaná odsouzena podle § 303 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců.
 4. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání jednoho roku.
 5. Podle § 74a odst. 1 tr. zákoníku byl obžalované současně uložen trest zákazu držení a chovu zvířat na dva roky.
 6. Proti uvedenému rozsudku podala obžalovaná v zákonné lhůtě odvolání, které písemně odůvodnila a později své odvolání opakovaně doplnila novými podáními. Podaným odvoláním je napadán rozsudek v celém jeho rozsahu, když odvolání směřuje jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu. Obžalovaná primárně namítá, že trest zákazu držení a chovu zvířat je nepřiměřeně přísný, neboť s stará o řadu dalších zvířat, zvířata z útulku, o které by následně nemohla pečovat, což by představovalo existenční ohrožení takových zvířat, neboť zvířata by bylo obtížné někde udat a hrozilo by, že by musela být utracena. V rozsudku je označena za osobu bez sebereflexe, který viní všechny okolo sebe, zatímco ona své chování vnímá jako právo svobodného projevu názoru, když v celém jednání úředních osob současně i spatřuje demonstraci jejich síly. Záznam v rejstříku trestů pro ni znamená doživotní ponížení, její odsouzení je projevem lhostejnosti k osudu člověka. Rozsudek je výsledkem jednostranného pohledu na věc. Přitom se soud blížeji o její osobu nezajímal, o její osobní či pracovní poměry, když by ji jistě i podpořila řada lidí. Podané odvolání dále doplnila přílohami v podobě korespondence s Policií ČR, MÚ [REDAKCE] [REDAKCE] kanceláří ombudsmana. Dále zaslala další doplnění odvolání, ve kterých popisuje jednání s veterinární správou a podobnou situaci ze dne 7. 5. 2024, kdy má za to, že veterinář je na straně veterinární správy. Obžalovaná se řádně omluvila z osobní účasti u veřejného zasedání z pracovních důvodů, vysoké pracovní vytíženosti, a s ohledem na skutečnost, že bude jednáno v její

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

nepřítomnosti zaslala krajskému soudu spolu s omluvou i písemné vyjádření k věci. V písemném vyjádření uvedla, že má za to, že orgány státní správy by se měly zaměřit na podstatnější věci než ji vláčet po soudech. Má za to, že se jedná o výsledek sporů s inspektorkou veterinární správy, které jsou spojeny s pokutami, věc řešilo i Ministerstvo zemědělství ČR, které jí spolu s Agrární komou ČR přesvědčilo a postavilo se za ní, což zřejmě veterinární správa nečekala. MZE zohlednilo, že zemědělství není jen pro radost a vedené útoky jsou i útoky proti živnosti. Není tedy vyloučena podjatost zúčastněných úředníků, proto navrhuje věc vrátit soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

7. Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, když dospěl k těmto závěrům.
8. Ohledně procesního postupu okresního soudu může krajský soud uvést, že v průběhu řízení vedeného před okresním soudem jakož i dalšími orgány činnými v trestním řízení nebyly zjištěny žádné takové podstatné procesní vady či pochybení, které by měly vliv na správnost a zákonnost rozsudku, a na které by bylo třeba reagovat postupem podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. V řízení předcházejícím vyhlášenému rozsudku sice nebyla byla dodržena všechna zákonná ustanovení trestního řádu, zejména ta, která mají vést k objasnění věci zákonným způsobem, ale krajský soud musí současně uvést, že uvedená porušení trestního řádu nemají vliv na zákonnost samotného rozhodnutí a správnost skutkových zjištění. Krajský soud zde na vysvětlení musí upozornit a zdůraznit, že okresní soud zjevně část svých skutkových zjištění staví na procesně nepoužitelného důkazu v podobě úředního záznamu Policie ČR ze dne 4.8.2022, pokud v odůvodnění v rámci hodnocení skutkového stavu z uvedeného cituje to, co měla obžalovaná policistům sdělit a o uvedené opírá své hodnotící úvahy. Není možné jako důkaz použít to, co měly zasahující osobám sdělovat jednotlivé soby, aniž by tyto byly řádně poučeny. Procesně lze hodnotit pouze z těch výpovědí či podaných vysvětlení, které byly učiněny až po řádném poučení a nelze vystavět skutková zjištění na obsahu úředního záznamu policie. Uvedený úřední záznam lze použít pouze v tom rozsahu, kdy byl zásah proveden, kde a kým byl proveden, které osoby byly zásahu účastny, jak se osoby chovaly, nelze už ovšem jako s důkazní materií pracovat s tím, co jim dle policistů měly na místě přítomné osoby k věci sdělovat. Ustanovení § 213 odst.1 tr. řádu nepřipouští předkládání úředních záznamů obsahující výpovědi osob, které je třeba slyšet jako svědky či dokonce osob, které budou později trestně stíhány. Obsah výpovědí či podání vysvětlení je nutné později řádně procesně provést a nelze vycházet z takového úředního záznamu při hodnocení toho, co předtím dotýčný vypověděl. Nad rámec uvedeného krajský soud i doplňuje že není ani přípustné vyslýchat policisty zpracující úřední záznam tomu, co jim na místě jednotlivé osoby k věci sdělovaly. Krajský soud v tomto mimo jiné upozorňuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.3.2012, č.j. 7 Tdo 347/2012–17, podle kterého „Nikdo není povinen sám sebe obviňovat z trestného činu. Sebeobviňující vyjádření pronesené vůči státní moci může mít při trestním stíhání relevanci usvědčujícího důkazu jedině za předpokladu, že ho učinila osoba, která měla procesní postavení obviněného podle § 160 odst. 1 tr. řádu a byla v tomto postavení vyslechnuta podle § 91 a násl. tr. řádu za současného respektování práv obviněného podle § 33 tr. řádu. Nedostatek těchto podmínek nelze obcházet tím, že se jako důkaz použijí výpovědi zasahujících policistů o obsahu sebeobviňujícího vyjádření, které vůči nim osoba pronesla. Vyjádření, které před policejním orgánem učinil obviněný, může mít povahu vysvětlení podle § 158 odst. 3 písm. a) tr. řádu, přičemž policejní orgán o něm sepíše úřední záznam podle § 158 odst. 5 tr. řádu. Takový úřední záznam lze podle ustanovení § 158 odst. 6 tr. řádu v řízení před soudem použít jako důkaz pouze za podmínek stanovených tímto zákonem (trestním řádem), tj. se

souhlasem státního zástupce a obviněného podle § 211 odst. 6 tr. řádu“. Shrnuje tedy lze uvést, že vyjádření obžalované před na místě zasahujícími policisty, by pro závěr o vině mohlo být použito pouze tehdy, pokud by obžalovaná byla před tímto svým vyjádřením řádně poučena v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu. To v tomto případě ovšem učiněno nebylo. Jestliže tedy okresní soud v odůvodnění rozsudku argumentuje tím, že kromě jiného poukazuje i „na úřední záznam policie (bod 10. tohoto odůvodnění) v němž se mimo jiné uvádí, že býk byl převeden na obžalovanou z chovu jejího syna v souvislosti s první kontrolou ze strany Veterinární správy, kdy byly konstatovány zdravotní problémy býka, což mohlo mít nepříznivý následek při příjmu dotace. Poté obžalovaná prokazatelně zdravotní stav býka neřešila. Sama uvedla, že nevěděla, co má s býkem dělat.“, pak je čerpáno z toho, co měla obžalovaná sdělit policistům na místě, tedy z procesně nepoužitelných skutečností. Uvedená okolnost nemá ovšem podstatný vliv na zákonnost řízení, neboť uvedenou skutečnost vypověděla u hlavního líčení i sama obžalovaná, a především, ani obžalovaná nezastírá, že býk byl poraněn, kulhal, nesouhlasí ovšem s tím, že bylo nezbytně nutné ho utratit. Krajský soud tedy neshledal důvod pro zásah do řízení a zrušení rozsudku pro podstatné procesní vady, jak je už výše uvedeno.

9. Stejně tak nemá krajský soud zásadní výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny nezbytné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu. V průběhu hlavního líčení vyslechl obžalovanou a veterinárního lékaře [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Kromě uvedených výsledků okresní soud provedl i listinné důkazy, zejména zprávy, protokoly a rozhodnutí Krajské veterinární správy pro [REDAKCE] kraj (KVSL), zprávy o veterinárním vyšetření, úřední záznamy i zprávu o odborném posouzení zdravotního stavu zvířete, jak tyto a další listinné důkazy včetně obsahu rozvedl podrobně okresní soud ve svém odůvodnění. Takto provedeným dokazováním si okresní soud vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy mu umožnily zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností. K rozsahu dokazování tedy krajský soud připomínky nemá, neshledává nezbytným dokazování více doplňovat.
10. Krajský soud zároveň nemá výhrady ani k hodnocení důkazů provedených okresním soudem, když právě zjevně proti hodnocení důkazů a následně navazujícímu závěru o vině brojí svým odvoláním obžalovaná. Okresní soud v odůvodnění svého rozsudku srozumitelně vysvětlil své hodnotící úvahy, a především v bodu 16. svého odůvodnění vyložil v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu, o jaké skutečnosti plynoucí z provedených důkazů opírá svá skutková zjištění a právní závěry (s výjimkou již výše zmíněné vady v hodnocení procesně nepoužitelné skutečnosti). Je třeba podotknout, že obžalovaná doznává, že býk jevil známky poranění, resp. zdravotních problémů v podobě kulhání, toho si byla vědoma, ale nepřipouští, že by zanedbala péči o býka, že by její jednání mělo nést trestněprávní dopad. Hájí se tím, že chtěla býka léčit, utracení považovala za předčasné. Krajský soud ovšem uvedenou obhajobu nemůže označit za důvodnou a musí přisvědčit úvahám okresního soudu. V první řadě není pochyb o tom, že obžalovaná věděla, že býk kulhá, jak je výše zmíněno a podrobně vyložil již okresní soud, a to už v době, kdy býka přebírala do svého vlastnictví, tj. v době od 6. 6. 2022. Okamžikem, kdy se stala vlastníkem zvířete, přešla na ni odpovědnost za jeho zdravotní stav a spolu s tím i povinnost o zvíře řádně pečovat. Jestliže již v té době vnímala, že zvíře má zdravotní problémy, měla se ihned obrátit na příslušného veterináře a zajistit potřebnou péči, léčbu býka. Z výpovědi svědka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] není zjištěno, že by s ním o zdravotním stavu zvířete obžalovaná hovořila, žádalo ho o léčbu či problém konzultovala, přičemž právě tento svědek zajišťoval obvykle veterinární péči pro zvířata chovaná synem obžalované, který byl v předešlé době vlastníkem dotčeného zvířete a veterinář o toto zvíře dříve pečoval.

Svědék se k otázce zdravotního stavu, případných problémech chovaného býka, nejprve ve vlastnictví syna obžalované, později ve vlastnictví obžalované, vyjádřil tak, že býka vyšetřoval asi půl roku předtím při odběru krve, to byl ještě v pořádku, potom s tímto zvířetem přišel do kontaktu až na popud doktorky [REDAKCE] z veterinární správy dne 22. 7. 2022. Svědek současně vypověděl, že k nepříznivému stavu, který u býka zjistil, mohlo dojít v průběhu měsíce. Z provedeného dokazování tedy skutečně vyplývá, že v době, kdy byla vlastníkem dotčeného zvířete obžalovaná, došlo v důsledku zanedbané či nedostatečné zdravotní péče k podstatnému zhoršení zdravotního stavu zvířete, když ke konci měsíce července 2022 (tj. 22. 7. 2022) byl již zdravotní stav zvířete infaustní, tedy zvíře už nebylo možné vyléčit a nastalý stav nevyhnutelně vedl k jeho úmrtí. Je zřejmé, že obžalovaná, která věděla o „pajdání“ zvířete, uvedenému kulhání nevěnovala větší pozornost a danou situaci zjevně podcenila. Pokud obžalovaná u hlavního líčení vypověděla, že paznehty u zvířat se řeší, když „už to hoří“, pak jí právě s ohledem na zjištění, že zvíře kulhá, muselo být zřejmé, že například příčinou kulhání může být přerostlý pazneht a je nutné akutně situaci řešit. Pokud dle výpovědi obžalované v danou dobu domluvený člověk na paznehty neměl čas, potom měla zajistit ošetření paznehtů býka ze strany někoho jiného, přičemž právě svědek [REDAKCE] potvrdil, že v případě nutnosti by uvedenou péči také mohl poskytnout, ale obžalovaná ho u tuto službu nepožádala. Obžalovaná přitom měla možnost péči o paznehty případně zajistit u jiného veterináře či odborníka, což neučinila. I pokud by se zdravotní problémy, kulhání zvířete, mělo pojit s jinou příčinou, obžalovaná u hlavního líčení vypověděla, že si mysleli, že kulhání způsobuje natažené hlezno, nic to nemění na faktu, že měla nechat zvíře prohlédnout veterinářem, ať již [REDAKCE] nebo jiným, aby tento odhalil příčinu kulhání a možné zdravotní problémy. Pokud tedy obžalovaná v podstatě ani nevěděla, proč zvíře kulhá, o to více bylo namístě nechat zvíře prohlédnout, nebo aspoň pečlivě sledovat zdravotní stav zvířete a hlídat, zda se u něho nerozvine závažnější zdravotní komplikace, což neučinila. Z ničeho není patrné, že by o předmětného býka v průběhu měsíce června a července 2022 pečoval nějaký veterinář či jiný odborník specializující se na danou problematiku, nic takového není nijak důkazně osvědčeno a také ani samotná obžalovaná nic takového neuvádí a netvrdí na svoji obhajobu. V důsledku nedůsledného sledování zdravotního stavu se tak zvířeti nedostalo potřebné péče a ošetření, což v konečném důsledku vedlo ke vzniku tzv. Rusterholzova vředu s následnou nekrózou úponu hlubokého ohybače na paznehtní kosti a vytočení paznehtní kosti nahoru. Jak je z výpovědi obžalované, ale i svědka [REDAKCE] patrné, komunikace mezi nimi začala až právě po datu 22. 7. 2022, kdy byly kontrolou veterinární správy zjištěny problémy zvířete, svědek z podnětu veterinární správy zvíře prohlédl a konstatoval, že stav zvířete je smysluplně neléčitelný. Z tohoto důvodu bylo navrženo utrácení zvířete na jatkách, přičemž obžalovaná nesouhlasila s tímto navrženým postupem. Krajský soud poznamenává, že zhoršení zdravotního stavu bylo možné odhalit, protože svědek [REDAKCE] ve své výpovědi uvedl, že zvíře viděl asi půl roku předtím, a zatímco tehdy bylo zvíře ještě v pořádku, býk „byl dobrej“, tak v době kontroly dne 22. 7. 2022 býk už jen polehával, belhal se, byl vyhublý – viz. zpráva veterináře na čl. 37 a výsledky kontroly Státní veterinární správy na čl. 24. – 25. Zhoršení motoriky, pohybu zvířete i ztráta váhy tedy by musely být i laikovi zřejmé. Krajský soud tedy nemůže než uzavřít, že obžalovaná v době od 6. 6. 2022, kdy se stala vlastníkem zvířete, nevěnovala potřebnou pozornost a péči kulhajícímu zvířeti, podcenila vznik možných zdravotních komplikací a nezajistila pro kulhající zvíře potřebou veterinární péči, což vedlo k rozvinutí fatálního onemocnění, v jehož důsledku už byl stav zvířete ke dni 22. 7. 2022 neléčitelný a bezprostředně vedoucí k úmrtí zvířete. Okolnost, že dle mínění obžalované byl stav zvířete v této době ještě léčitelný a zvíře bylo možné i po dni 22. 7. 2022 zachránit, je

zcela irelevantní. Svědek [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] potvrdil, že smysluplná léčba je za daných podmínek nemožná, viz jeho svědecká výpověď i písemné vyjádření na čl. 37, a doporučil zvíře urychleně porazit nebo při dalších komplikacích utratit. Totéž je patrné i z odborného posouzení stavu zvířete na čl. 38, kdy i z tohoto vyplývají stejné, jednoznačné závěry, že za daného stavu už nebyla možná léčba. Krajský soud k námitce, či obhajobě obžalované, že zvíře ještě bylo možné vyléčit, musí doplnit, že z ničeho není patrné, že by v tomto směru obžalovaná vyvinula nějaké konkrétní, reálné a akutní kroky nasvědčující tomu, že zvíře začíná řádně léčit. Obžalovaná sice deklaruje, že měla zajištěnou spolupráci s jinými veterináři, ale kromě toho, že tyto odmítla uvést, zejména není zřejmé, že by v době od 22. 7. 2022 do 4. 8. 2022, kdy bylo zvíře exekučně utraceno, nějaký obžalovanou najatý odborník začal zvíře léčit. Přitom, pokud by nějaký takový veterinář s okamžitou léčbou začal, jak tvrdí obžalovaná, jistě by v první řadě začal komunikovat s veterinární správou, případně s [REDACTED] [REDACTED] že začíná zvíře léčit a jeho utracení ještě nepovažuje za nutné, konzultoval by s příslušnými orgány další postup, tím spíše, pokud byly orgány státní správy činěny kroky k utracení zvířete. Nic z toho zjištěno není, není zřejmé a prokázáno, že by nějaká léčba zvířete skutečně začala. Svědek [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] k tomuto vypověděl, že obžalovaná cosi uváděla o veterináři, který by měl být mimo republiku, odmítala jim poskytnout jakýkoliv kontakt na příslušného veterináře. Přitom rychlost veterinární péče by musela být primární a bylo by naprosto nezbytné, aby případná deklarovaná léčba, která by měla být ze strany obžalované zajištěna, prokazatelně okamžitě nastala a probíhala. Stejně tak by bylo nezbytné pracovníkům veterinární správy doložit, že zvířeti je veterináři ihned pomáháno, zvíře je léčeno a je ze strany odborníků zamezeno jakémukoli dalšímu trápení zvířete, a proto není nutné přistoupit k utracení zvířete. Tato základní, elementární okolnost ovšem nijak osvědčena není. Nadto obžalovaná sice deklaruje zájem o zahájení léčby zvířete, ale současně i připouští, že chtěla jednat o utracení zvířete, o jeho domácí porážce, kterou připravovala, aby býk nemusel na jatka. Obžalovaná tedy na straně jedné tvrdí, že chtěla zahájit či zahájila léčbu zvířete, aby nemuselo být utraceno, a současně na straně druhé, že vyjednávala domácí porážku. Uvedená tvrzení se ovšem popírají. Krajský soud tedy může uvést, že námitky obžalované uplatněné v podaném odvolání důvodnými nehledal a skutková zjištění okresního soudu může označit za odpovídající provedenému dokazování.

11. Okresní soud pak svá skutková zjištění přiléhavě odrazil i v právní kvalifikaci jednání, pokud uzavřel, že obžalovaná zjištěným jednáním naplnila skutkovou podstatu přečinu zanedbání péče o zvíře z nedbalosti dle § 303 odstavec 1 tr. zákoníku. Tohoto přečinu se kromě jiných dopustí také ten, kdo z hrubé nedbalosti zanedbá potřebnou péči o zvíře, které vlastní, a způsobí mu tím smrt. Není pochyb o tom, že obžalovaná, jako vlastníka zvířete od 6. 6. 2022, byla zodpovědná za to, aby se zvířeti dostalo potřebné péče, když tato zahrnuje pochopitelně i péči veterinární. Obžalovaná přes skutečnost, že věděla o pohybových problémech zvířete, které viditelně kulhalo, uvedenému nevěnovala potřebnou pozornost, a nezajistila jeho prohlídku veterinárním lékařem, přičemž musela vnímat, že se stav zvířete zjevně zhoršuje. V důsledku nedostatečné péče zvířeti, podcenění jeho zdravotních problémů došlo u zvířete ke vzniku tzv. Rusterholzova vředu s následnou nekrózou úponu hlubokého ohybače na paznehtní kosti, což bylo zjištěno až veterinární kontrolou ze strany státní veterinární správy a ošetřující veterinární lékař dne 22. 7. 2022 vyhodnotil stav zvířete jako infaustní, smysluplně neléčitelný a doporučil již jen porážku či utracení zvířete. K exekučnímu tracení zvířete došlo dne 4. 8. 2022, tedy došlo ke smrti zvířete. Znaky předmětné skutkové podstaty tedy byly i dle krajského soudu naplněny. Krajský soud přitom musí uvést, že okresní soud se zabýval skutečností, zda lze na straně obžalované shledat zavinění ve formě

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

hrubé nedbalosti, a i s touto okolností se dostatečně vypořádal. Krajský soud zde zdůrazňuje, že obžalovaná si byla vědoma toho, že zvíře kulhá, což u mnohasetkilového, až tunového, zvířete, může značit podstatné zdravotní problémy a komplikace, zvíře tímto může být výrazně omezeno, může mít bolesti signalizující právě takové kulhání. Současně i při minimální pozornosti muselo být viditelné, že zvíře se stále obtížněji pohybuje, polehává a také ztrácí na váze. Obžalovaná si byla vědoma toho, že nebylo provedeno plánované ošetření paznehtů, což by mohlo být jednou z příčin zhoršeného pohybu, připustila, že mohlo být natažené hlezno, přesto se neobrátila na veterináře, aby stav zvířete zkontroloval. Obžalovaná tedy bez dalšího spoléhala na to, že situace sama odezní a ignorovala i zřetelně a nepochybně se zhoršující stav, který musel být i vizuálně patrný, jak plyne ze zprávy [REDAKCE] na čl. 37. Zdravotní problémy a komplikace tak byly odhaleny v době, kdy již stav zvířete byl prakticky neléčitelný, léčba by postrádala smysl a nezbylo, než zvíře usmrtit, aby netrpělo. Obžalovaná přitom vypověděla, že ač nemá potřebné odborné vzdělání, absolvovala řadu kurzů v zemědělství a má i živnostenský list na zemědělskou činnost. O to více si měl být vědoma rizik spojených s tím, pokud zvíře delší dobu kulhá, jeho stav se zhoršuje a zvíře není odborně prohlédnuto a léčeno.

12. Obžalovaná své odvolání dále směřovala proti výroku o trestu, zejména pak zjevně proti výroku o trestu zákazu držení a chovu zvířat i, který jí byl mimo jiné uložen. V případě úvah o druhu trest, případně výměry trestu se pak krajský soud s úvahami okresního soudu neztotožnil a zde může dílem přisvědčit námitkám obžalované. Okresní soud správně poukázal na to, že pachatele přechinu zanedbání péče o zvíře z nedbalosti podle § 303 odst. 1 tr. zákoníku lze potrestat trestem odnětí svobody až na 6 měsíců. Okresní soud obžalované uložil trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, jako trest výchovný, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání jednoho roku, a dále obžalované uložil trest zákazu držení a chovu zvířat na dva roky. Okresní soud k důvodům trestů, jak byly uloženy, konstatoval, že ve prospěch obžalované jako polehčující okolnost hodnotil její dosavadní způsob života, bezúhonnost, a proto jako přiměřený osobě obžalované a způsobu spáchání skutku soud shledal trest odnětí svobody vyměřený těsně nad polovinou zákonné trestní sazby, podmíněně odložený na nejkratší možnou zkušební dobu. Uložení trestu zákazu držení a chovu zvířat odůvodnil tím, že absentuje sebereflexe ze strany obžalované, kdy není ochotna a schopna si přiznat ani s odstupem doby své pochybení. S těmito úvahami ve vztahu k výroku o trestu se ovšem krajský soud ztotožnit nemohl. Okresní soud na straně jedné má za to, že ve prospěch obžalované lze hodnotit její dosavadní řádný způsob života, a současně neuvádí nic, co by označil za okolnosti přitěžující, přesto obžalované ukládá trest odnětí svobody v horní polovině zákonné trestní sazby, aniž by vysvětlil, proč má za to, že je třeba přistoupit k takto citelnému postihu, proč už trest odnětí svobody musí být ukládán nad polovinou zákonné trestní sazby. Okresní soud sice zmiňuje okolnosti případu, ale nic v tomto směru se omezil jen na takto obecné tvrzení, aniž by uvedené jakkoli vyložil. Ukládání trestu odnětí svobody v horní polovině zákonné trestní sazby osobě dosud zcela zachovalé, bezúhonné, k jejímuž chování nebylo doposud nejmenších připomínek, lze považovat za nepřiměřeně přísné. Krajský soud ovšem ve vztahu k výměře trestu musí též poukázat na to, že obžalovaná svým přístupem, kdy odmítala respektovat vyjádření a doporučení veterinárních lékařů na co nejrychlejší usmrcení zvířete, prodlužovala utrpení zvířete, které muselo být nakonec usmrceno exekučně. Skutečnost, že obžalovaná nechtěla přijmout realitu, nemůže být důvodem pro prodlužování trápení zvířete, zejména pokud mu obžalovaná v průběhu uvedené doby sama žádnou léčbu nebyla schopna zajistit, jakkoli zmírnit zjištěné problémy, a pouze deklarovala, že tak učiní. Proto krajský soud dospěl

k závěru, že namísto je uložení trestu sice mírnějšího, ale přesto trestu citelnějšího, vyměřeného v polovině zákonné trestní sazby.

13. Krajský soud ovšem z žádného hlediska nepřijal úvahy vedoucí k uložení trestu zákazu držení a chovu zvířat. Krajský soud zde poznamenává, že tento trest nebyl obžalované původně vůbec v podané obžalobě navrhován, návrh na uložení tohoto druhu trestu se objevil až v závěrečné řeči státní zástupkyně, která uvedený návrh odůvodnila obdobně jako okresní soud, tedy tím, že s ohledem na způsob obhajoby obžalované, ze které dovozuje absenci jakéhokoli náhledu, má jí být uložen trest zákazu držení a chovu zvířat. Je zjevné, že obžalovaná je tedy takto trestána především z důvodu její obhajoby, absence sebereflexe a uznání pochybení. Obžalovaná má ovšem právo hájit se způsobem, jaký sama uzná za vhodný, a skutečnost, že obžalovaná odmítá přiznat svoji vinu, má za to, že se trestné činnosti nedopustila a v ničem nepochybila, nemůže být důvodem, aby jí byl uložen citelnější trest, aby jí byl uložen další trest. Okresní soud přitom neměl zjištěno nic k tomu, jakým způsobem obžalovaná o zvířata pečovala v minulosti, jakým způsobem o zvířata pečuje nyní, o jaká zvířata pečuje a jak je její nakládání se zvířaty jinak hodnoceno. Je nutno znovu připomenout, že obžalovaná byla uznána vinnou ze spáchání nedbalostního deliktu, a doposud jinak k jejímu chování, a zřejmě ani k její péči o zvířata, nebylo v minulosti připomíněk. Přitom je zřejmé, že chovu zvířat se obžalovaná zjevně věnuje již delší dobu, ovšem zde krajský soud znovu podotýká, že v tomhle ohledu se okresní soud osobou obžalované nijak nezabýval. Z výpovědi obžalované i odvolacích námitek lze dovodit, že tato o řadu zvířat i nadále pečuje, ovšem, jaká je její péče o další zvířata, také okresní soud nezjišťoval. Okresní soud se nejen nezabýval tím, jak je případný chov zvířat ze strany obžalované hodnocen, ale ani tím, jak široký je chov zvířat obžalované a jaká zvířata chová. Přestože si okresní soud nezjistil o chovatelských zkušenostech, dosavadní činnosti a praxi, schopnostech a možnostech obžalované vůbec nic, z hlediska obžalované této překvapivě nově ukládá druh trestu spočívající v zákazu držení a chovu zvířat na dva roky. Okresní soud se přitom ani nezabýval tím, jak bude případně se zvířaty obžalované naloženo a zda tím naopak ještě více neohrožuje zvířata v držení a chovu obžalované, jak tato namítá. Uložení toho druhu trestu by bylo nepochybně namísto, jestliže by měl okresní soud za prokázané, že obžalovaná má obecně problém s chovem zvířat, že tato péči a chovu zvířat nerozumí, již v minulosti jí byly nějaké konkrétní nedostatky vytýkány a pokud by i nadále v chovu a držení zvířat pokračovala, tak by další zvířat v držení obžalované by mohla být ohrožena, ovšem nic z toho provedeným dokazováním zjištěno není. K tomu, jaké je obžalovaná chovatelka zvířat, není zjištěno vůbec nic. Uložení trestu zákazu držení a chovu zvířat nemůže v tomto případě odůvodnit pouze to, že obžalovaná odmítá uznat svoji vinu a projevit sebereflexi, a pokud byl z tohoto důvodu obžalované trest zákazu držení a chovu zvířat uložen, pak krajský soud takový trest vnímá jako nepřiměřený, jako trest, který neodpovídá zásadám pro ukládání trestů.
14. Krajský soud tedy považoval za nezbytné a nutné zasáhnout do výroku o trestu, který považuje za nepřiměřeně přísný. Krajský soud proto napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu zrušil v oddělitelném výroku o trestu, který shledal nesprávným. Zároveň krajský soud dle § 259 odst. 3 tr. řádu o trestu nově rozhodl, když obžalované uložil znovu trest odnětí svobody, ale trest mírnější, trest vyměřený v polovině zákonné trestní sazby uvedené v ustanovení § 303 odst. 1 tr. zákoníku, to je v trvání tří měsíců. Trest byl samozřejmě znovu uložen jen jako trest výchovný, výstražný, nespojený s přímým výkonem, při zachování zkušební doby v trvání jednoho roku, jak tato už byla i původně uložena okresním

soudem. Jiný trest už obžalované krajským soudem uložen nebyl, neboť jak je už výše rozvedeno, krajský soud neshledal důvody pro uložení trestu zákazu držení a chovu zvířat

15. Protože v jiných výrocích napadeného rozsudku pochybení zjištěno nebylo, zůstal kromě výroku o trestu napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat **dovolání**, a to do **dvou měsíců** od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 10.07.2024

Mgr. František Bošík, v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu v České Lípě vydala dne 5. října 2020 v České Lípě podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující **trestní příkaz**:

Obviněný:

[REDACTED]

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od 5. 1. 2020 do 05:00 hodin dne 6. 1. 2020 v [REDACTED] okres [REDACTED] na pozemku nacházejícím se za jeho pozemkem p.č. [REDACTED] u železniční trati č. [REDACTED] nalíčil v úmyslu ulovit lišku kovovou past s ozubenými čelistmi o velikosti 19cm, která je zařazena mezi zakázané způsoby lovu podle § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, kdy si musel být vědom, že zvířeti chycenému do této pasti způsobí značné útrapy a vysokou míru bolesti, přičemž do nastražené pasti se v přesně nezjištěné době od 05:00 hodin do 08:35 hodin dne 6. 1. 2020 chytila za běh liška obecná, která v důsledku poranění musela být usmrcena přivolaným myslivcem z honitby společnosti [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] se sídlem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

tedy

trýznivým způsobem na místě veřejnosti přístupném týral zvíře a způsobil týranému zvířeti trvalé následky na zdraví,

čímž spáchal

přečin týrání zvířat dle § 302 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve znění do 31. 5. 2020,

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 2 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku, s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. g) trestního řádu se ukládá **trest propadnutí věci**, a to kovové pasti s ozubenými čelistmi.

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku propadá věc připadá státu.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do **osmi dnů** od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací, ani druhem a výší trestu, obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. V případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva projednání věci v hlavním líčení.

Česká Lípa 5. října 2020

JUDr. Alena Procházková v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Procházkové a přísedících Dany Šimánkové a Květoslavy Zelinkové v hlavním líčení konaném dne 12. 10. 2021 v České Lípě

takto:

Obžalovaná

[REDACTED]

je vinna, že

v přesně nezjištěném období koncem měsíce srpna 2020 v místě svého tehdejšího bydliště na adrese [REDACTED] ponechala blíže nezjištěnou delší dobu bez jakékoli péče a dozoru své dva psy: fenu [REDACTED] ve věku kolem [REDACTED] let, [REDACTED] barvy, a fenu [REDACTED] a [REDACTED] ve věku kolem [REDACTED] roku, [REDACTED] barvy, tyto uzavřela v jedné místnosti bytu, nezajistila jim dostatečný přístup k čerstvé vodě a krmivu, dostatek pohybu ani venčení, případně veterinární péči, v důsledku čehož byly feny nuceny žít v nevyhovujícím prostředí, ve vlastních výkalech, trpěly nedostatkem vody i krmení, psychicky i fyzicky strádaly, až došlo k úhynu starší fenky, jejíž ohryzaná kostra byla následně nalezena při otevření bytu jeho majitelem [REDACTED] dne 30. 12. 2020,

tedy

trýznivým způsobem týrala zvíře, a způsobila takovým činem týranému zvířeti smrt,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Jařudová.

čímž spáchala

zločin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaná a státní zástupkyně po vyhlášení rozsudku vzdaly práva odvolání a prohlásily, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaná zároveň prohlásila, že si nepřeje, aby v její prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 12. 10. 2021

JUDr. Alena Procházková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Jačudřová.

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě, soud pro mládež, rozhodl při hlavním líčení konaném dne 11.9.2015 samosoudkyní JUDr. Alenou Procházkovou, **t a k t o :**

Podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku se zrušuje v rozsudku Okresního soudu v České Lípě, soudu pro mládež, ze dne 19.11.2014, č.j. 5Tm 27/2014-780 výrok o vině v bodech 14,17,18, celý výrok o trestu ohledně obž. [REDACTED] jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěními ve zrušeném rozsudku se rozhoduje takto:

Obžalovaní

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

uznávají se vinnými, že

[REDACTED]

1)

v přesně nezjištěné době v měsíci červnu 2014, po předchozí vzájemné dohodě, společně vnikli bez překonání překážky na nedostatečně zajištěnou pastvinu v [REDAKCE] kde odchytili 3 ks jehňat, stáří [REDAKCE] měsíců, nezjištěného masného plemene, které posléze obv. [REDAKCE] usmrtil přineseným kuchyňským nožem tak, že jim prořízl hrdlo a krční tepny, následkem čehož uhynula, a následně mrtvá jehňata prodali nezjištěné osobě, kdy o takto získané finanční prostředky se rozdělili a použili je pro vlastní potřebu, čímž společnosti **JAGRA s.r.o.**, IČ 48267830, Postřelná 76, způsobili škodu v celkové výši **7.500,- Kč**,

2)

v přesně nezjištěné době v měsíci červenci 2014, po předchozí vzájemné dohodě, společně vnikli bez překonání překážky na nedostatečně zajištěné pastviny v [REDAKCE] kde za pomoci přineseného odlamovacího nože a údery kamenem do hlavy zvláště surovým a trýznivým způsobem usmrtili 2 ks jehňat, stáří [REDAKCE] měsíců, nezjištěného masného plemene, a následně mrtvá jehňata prodali nezjištěné osobě, přičemž takto získané finanční prostředky použili pro svou potřebu, čímž společnosti **JAGRA s.r.o.**, IČ 48267830, Postřelná 76 způsobili škodu v celkové výši **5.000,- Kč**,

3)

v přesně nezjištěné době v měsíci červenci 2014, po předchozí vzájemné dohodě, společně vnikli bez překonání překážky na nedostatečně zajištěné pastviny v [REDAKCE] kde odchytili 1 ks jehněte, stáří [REDAKCE] měsíců, nezjištěného masného plemene, které za pomoci přinesených nůžek, kterými jej bodali do krku, se jej pokusili usmrtit, v úmyslu jehně odcizit a prodat je, čímž by způsobili společnosti **JAGRA s.r.o.**, IČ 48267830, Postřelná 76 škodu ve výši **2.500,- Kč**, avšak zraněné jehně se nečekaně zvedlo a uteklo ke stádu,

4)

dne 5.7.2014 v době od 14.00 hod. do 15.10 hod. v [REDAKCE] vnikl společně s [REDAKCE] do volně přístupného areálu [REDAKCE] kde za použití klíče, který byl uschován z vnější strany skladu, o čemž věděl, odemkl vstupní dveře do skladu krmiv a vnikl dovnitř, kde nejméně do 3,5 přinesených pytlů nasypal uskladněné krmivo – mačkaný oves a pšenici v BIO kvalitě v celkovém množství 175 kg v hodnotě 1.050,- Kč, načež byl při svém jednání přistižen jednatelem poškozené společnosti, tímto jednáním by způsobil společnosti **PV-Cvikov s.r.o.**, IČ:61503894 škodu ve výši **1.050,- Kč**, přičemž měl v úmyslu naplnit celkem 5 pytlů v celkovém množství 250kg v hodnotě **1.500,- Kč**,

5)

v přesně nezjištěné době v měsíci červenci 2014, po předchozí vzájemné dohodě, společně vnikli bez překonání překážky na nedostatečně zajištěnou pastvinu v [REDAKCE] kde odcizili 2 ks jehňat, stáří [REDAKCE] měsíců, nezjištěného masného plemene, které následně živé prodali nezjištěné osobě, kdy takto získané finanční prostředky použili pro svou potřebu, čímž společnosti **JAGRA s.r.o.**, IČ 48267830, Postřelná 76, způsobili škodu ve výši **5.000,- Kč**,

5a)

v přesně nezjištěné době od 4.4.2014 do 17.7.2014 vnikl bez použití násilí do areálu [REDAKCE], kde následně z nezajištěných palivových nádrží traktorů odcizil celkem 120 litrů motorové nafty v celkové hodnotě 4.308,- Kč ke škodě společnosti PV-Cvikov s.r.o., IČ: 61503894, se sídlem v Jablonném v Podještědí - Postřelná č. p. 76,

5b)

dne 21.7.2014 v době od 00:30 hod. do 02:30 hod. v [REDAKCE] vnikl společně s [REDAKCE] bez použití násilí do areálu společnosti PV-Cvikov s.r.o., kde následně u zde zaparkovaného traktoru zn. [REDAKCE] z nezajištěné palivové nádrže odcizili 30 litrů motorové nafty, čímž způsobili společnosti PV-Cvikov s.r.o., IČ: 61503894, se sídlem v Jablonném v Podještědí - Postřelná č. p. 76 škodu ve výši 1.077,-Kč,

5c)

dne 23.7.2014 v době od 00:30 hod. do 02:30 hod. v [REDAKCE] vnikl společně s další dosud neustanovenou osobou bez použití násilí do areálu společnosti PV-Cvikov s.r.o., kde následně u zde zaparkovaného traktoru zn. [REDAKCE] z nezajištěné palivové nádrže odcizil 30 litrů motorové nafty, čímž způsobil společnosti PV-Cvikov s.r.o., IČ: 61503894, se sídlem v Jablonném v Podještědí - Postřelná č. p. 76 škodu ve výši 1.077,-Kč,

6)

v přesně nezjištěné době od 06.50 do 12.45 hodin dne 16.02.2015 v [REDAKCE] po předchozí vzájemné dohodě, se [REDAKCE] vloupal do bytu v přízemí domu, jehož uživatelem je [REDAKCE] a to tím způsobem, že prořízl nezajištěným předmětem igelitovou fólií zabezpečující okno, vnikl do bytu, kde z obývacího pokoje odcizil 1 ks reproduktoru k PC, nezjištěné značky v hodnotě 100,- Kč, 1 ks flash disku zn. [REDAKCE] barvy o velikosti 16 GB v hodnotě 200,- Kč a 1 ks flash disku nezjištěné značky, [REDAKCE] barvy o velikost 8 GB v hodnotě 200,- Kč, přičemž [REDAKCE] v inkriminovanou dobu hlídal u okna v chodbě domu, odcizením věcí tak poškozenému [REDAKCE] způsobili škodu v celkové výši 500,-Kč,

7)

po předchozí domluvě se v době od 15:30 hodin dne 12.03.2015 do 07:00 hodin dne 13.03.2015 v obci [REDAKCE] vnikli do dílny zemědělského objektu poté, co v sololitových dveřích vytvořili otvor o velikosti 20x10 cm, vzniklým otvorem otevřeli petlici dveří kotelny, přes kterou pak po vypáčení větracího okénka vnikli do dílny zemědělského objektu, kde odcizili z nádrže zde zaparkovaného traktoru [REDAKCE] 30 litrů motorové nafty v hodnotě 936,- Kč a dále odcizili 2 prázdné plastové kanystry, jeden o objemu 25 litrů v 100,- Kč a druhý o objemu 5 litrů v nezjištěné hodnotě, tedy věci v celkové hodnotě 1.036,- Kč a to ke škodě společnosti PV-Cvikov s.r.o., IČ: 61503894, se sídlem Jablonné v Podještědí - Postřelná 121, a poškozením objektu této společnosti způsobili další škodu ve výši 1.500,- Kč.

8)

po předchozí domluvě se v přesně nezjištěnou dobu od 15:00 hodin dne 16.03.2015 do 07:00 hodin dne 17.3.2015 vnikli do dílny v areálu [REDAKCE]

stojící za domem čp. ■■■ poté, co vytlačili skleněnou výplň okna o rozměru 40x24 cm a v dílně pak odcizili ze zaparkovaného traktoru ■■■ 30 litrů motorové nafty v hodnotě 936,- Kč ke škodě společnosti PV-Cvikov s.r.o., IČ: 61503894, se sídlem Jablonné v Podještědí - Postřelná 121,

a ■■■ se jednání uvedených pod body 6,7,8 dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č.j. 5TM 27/2014-780 ze dne 19.11.2014, který nabyt právní moci dne 9.12.2014, odsouzen m.j. pro tři provinění krádeže a sice dvě podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku a jedno podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody ve výměře 12 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobou 2 let,

a ■■■ se jednání uvedených pod body 6,7,8 dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č.j. 5TM 27/2014-780 ze dne 19.11.2014, který nabyt právní moci dne 9.12.2014, odsouzen mimo jiné pro provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 4 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobou v trvání 14 měsíců,

tedy

ad 1), 2), 5), 5a), 5b), 5c)

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

ad 2)

- týral zvíře zvlášť surovým a trýznivým způsobem a způsobil tak týranému zvířeti takovým činem smrt,

ad 6), 7), 8)

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

ad 6)

- neoprávněně vnikl do obydlí jiného a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

ad 1), 2), 3), 4), 5)

- dílem si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchal vloupáním, a dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a čin spáchal vloupáním, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

ad 2), 3)

- týral zvíře zvlášť surovým a trýznivým způsobem a způsobil tak týranému zvířeti takovým činem smrt,

ad 6)

- usnadnil jinému spáchání trestného činu tím, že neoprávněně vnikne do obydlí jiného a překoná překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí, a to hlídáním při činu,
- usnadnil jinému spáchání trestného činu tím, že si присvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a čin spáchá vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán, a to hlídáním při činu,

ad 7), 8)

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

ad 1), 2), 3)

- dílem si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, a dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

ad 2), 3)

- týral zvíře zvlášť surovým a trýznivým způsobem a způsobil tak týranému zvířeti takovým činem smrt,

čímž spáchali

ad 1), 2), 5), 5a), 5b), 5c)

- provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad 2)

- provinění týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

ad 6), 7), 8)

- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku,

ad 6)

- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

ad 1), 2), 3), 4), 5)

- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2), 3)

- přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, písm. a), odst. 2, písm. b) trestního zákoníku,

ad 6)

- účastenství ve formě pomoci k přečinu porušování domovní svobody podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

- účastenství ve formě pomoci k přečinu krádež podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku,

ad 7), 8)

- přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku,

ad 1), 2), 3)

- přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2), 3)

- přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, písm. a), odst. 2, písm. b) trestního zákoníku.

Za to se**odsuzují****za skutky 1, 2, 3, 5, 5a), 5b), 5c)**

Podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 45 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. ke společnému souhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **18 měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 33 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb. se výkon trestního opatření odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **30 měsíců**.

za skutky 6,7,8

Podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a §§ 62 odst. 1, 63 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře **160 hodin**.

za skutky 1, 2, 3, 4, 5

Podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **14 měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **28 měsíců**.

Současně se zrušuje ve výroku o trestu ohledně [REDAKCE] rozsudek Okresního soudu v České Lípě, soudu pro mládež, ze dne 19.11.2014, č.j. 5Tm 27/2014-780, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

za skutky 6, 7, 8

Podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a §§ 62 odst. 1, 63 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře **160 hodin**.

Podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a §§ 62 odst. 1, 63 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře **200 hodin**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou [REDAKCE] povinni nahradit společně a nerozdílně poškozené společnosti JAGRA s.r.o., IČ: 48267830 Postřelná 76 škodu ve výši 20.000,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je [REDAKCE] povinen nahradit poškozené společnosti JAGRA s.r.o., IČ: 48267830 Postřelná 76, škodu ve výši 17.500,- Kč a to společně a nerozdílně s obžalovanými [REDAKCE]

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [REDAKCE] povinni nahradit společně a nerozdílně poškozené společnosti PV-Cvikov s.r.o., IČ: 61503894, se sídlem Jablonné v Podještědí - Postřelná 121, škodu ve výši 3.472,- Kč, přičemž podle § 229 odst.2 tr. řádu se poškozená společnost se zbytkem svého nároku na náhradu škody se odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se obžalovaní

a

podle 226 písm. b) tr. řádu zprošťují obžaloby, kterou jim bylo kladeno za vinu, že

dne 5.7.2014 v době od 14.00 hod. do 15.10 hod. v [REDAKCE] po předchozí vzájemné dohodě společně vnikli do volně přístupného [REDAKCE] kde za použití nalezeného klíče, který byl uschován z vnější strany skladu, o čemž věděl [REDAKCE], odemkli vstupní dveře do skladu krmiv a vnikli dovnitř, kde nejméně do 5 přinesených pytlů nasypali uskladněné krmivo – mačkaný oves a pšenici v BIO kvalitě v celkovém množství 250 kg a hodnotě 1.500,- Kč, tyto pytle odvezli pro svoji potřebu, a poté se vrátili zpět do skladu s tím, že následně odcizí stejným způsobem dalších 6 pytlů krmiva, přičemž krmivem naplnili 4 a půl pytle, které si za tím účelem přinesli, načež byli při svém počínání přistiženi jednatelem poškozené společnosti, tímto jednáním způsobili společnosti PV-Cvikov s.r.o., IČ:61503894 škodu ve výši 1.500,- Kč, avšak v úmyslu měli způsobit jí odvozem dalších 6 pytlů další škodu ve výši 1.800,- Kč,

čímž měli spáchat

- provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku dílem dokonané dílem nedokonané ve stádiu pokusu podle § 21/1 tr. zákoníku,

- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku dílem dokonáním, dílem nedokonáním ve stádiu pokusu podle § 21/1 tr. zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

ODŮVODNĚNÍ

Dokazováním provedeným v hlavních líčeních byly zjištěny následující skutečnosti:

Skutek ad 1)

[REDAKCE] jeho spáchání doznal s tím, že nemá žádné výhrady k jeho popisu v obžalobě (popis skutku z obžaloby převzat bez změny do výrokové části rozsudku). Uvedl, že skutek spáchal společně s [REDAKCE] kuchyňským nožem jehňata podřezal obž. [REDAKCE] mladistvý s [REDAKCE] jehňata drželi. Nedokáže říci, za jak dlouho jehňata uhynula, trvalo to určitě několik minut. Jehňata pak prodali jednomu chlapovi v [REDAKCE] za 500,- Kč. Rovněž [REDAKCE] spáchání skutku doznal s tím, že nemá žádné výhrady k jeho popisu v obžalobě, doplnil, že společně s ním skutek spáchali bratr [REDAKCE]. Jedno z jehňat chytil, držel ho, když krvácelo, jehňata uhynula za 5 až 10 minut, zabil je [REDAKCE]. Jehňata pak odtáhli k hlavní silnici a tam si pro ně přijel kupec z [REDAKCE], který za každé zaplatil 500,- Kč, peníze si vši tři obžalovaní rozdělili. [REDAKCE] jak v přípravném řízení, tak v průběhu hlavního líčení využil svého práva a k věci nevypovídal.

Skutek ad 2)

██████████ jeho spáchání doznal s tím, že nemá žádné výhrady k jeho popisu v obžalobě (popis skutku z obžaloby převzat beze změny do výrokové části rozsudku). Skutek spáchal společně s ██████████ i v tomto případě jehňata zabil ██████████ nejprve použil odlamovací nůž, poté když se nůž ulomil, házeli všichni velké kameny na hlavu obou jehňat, nedokáže říci, jak dlouho trvalo, než jehňata uhynula, možná pár minut. Neví, jestli jehňata prodali stejné osobě, jako v případě skutku ad 1), opět za každé dostali 500,- Kč. ██████████ spáchání tohoto skutku také doznal s tím, že nemá žádné výhrady k jeho popisu v obžalobě, doplnil, že skutek spáchal společně s ██████████. Jehňata zabíjel ██████████ jejich uhynutí trvalo 5 až 10 minut, pak je zase odtáhli k silnici, kam si pro ně přijel kupec, byl to jiný kupec, než v případě prvního skutku, za každé zaplatil 500,- Kč, peníze si rozdělili. V přípravném řízení pak ještě uvedl, že když ██████████ píchl jehněti nůž do hrdla, nůž se zlomil a jehně hodně řvalo, druhé jehně museli umlátit kamenem. ██████████ ani k tomuto skutku nevypovídal.

Skutek ad 3)

██████████ spáchání skutku doznal s tím, že nemá žádné výhrady k jeho popisu v obžalobě (popis skutku z obžaloby převzat beze změny do výrokové části rozsudku), skutek spáchal společně s ██████████ zatímco on jehně držel, ██████████ ho bodal do krku, minimálně 5x, jehně při tom řvalo, musel ho držet silou, mohlo to trvat, tak 4 minuty, pak jehně vypadalo jako mrtvé, pustil ho, chtěli si oba zakouřit, protože bečení jehněte bylo stresující, asi po jedné minutě jehně vyskočilo a uteklo ke stádu. Oba za jehnětem utíkali, ale nedostihli ho, zakrvácené nůžky na místě zapáchli do země. ██████████ ani k tomuto skutku nevypovídal.

Skutek ad 4)

██████████ uvedl, že spáchání skutku doznává a nemá žádné výhrady k jeho popisu v obžalobě. Podle obžaloby měl skutek spáchat společně s ██████████ a to tak, že poté kdy odemkl vstupní dveře do skladu krmiv, do nejméně 5ti přinesených pytlů nasypali uskladněné krmivo v BIO kvalitě v celkovém množství 250 kg v hodnotě 1.500,- Kč, tyto pytle měli odvézt pro svoji potřebu, a poté se měli vrátit zpět do skladu s tím, že krmivem naplnili 4,5 pytle, které si za tím účelem přinesli, načež byli při svém počínání přistiženi ██████████ společností. V přípravném řízení, však obžalovaný popsal jiným způsobem. Uvedl, že na místo přijel společně s ██████████ věděl, kde jsou schovány klíče od objektu (u ██████████), objekt odemknul s ██████████ vešli dovnitř, ██████████ sebou vzal celkem 5 pytlů, začali pytlovat, když je napytlovali, na místo přijel ██████████ a přivolal policii. Když byl obžalovaný v průběhu hlavního líčení seznámen se svojí výpovědí z přípravného řízení, pouze stručně uvedl, že v přípravném řízení nemluvil pravdu a trval na tom, že v objektu byli 2x a poprvé odvezli těch 5 pytlů. Jak v přípravném řízení, tak v průběhu hlavního líčení tento obžalovaný trval na tom, že jak ██████████ tak ██████████ věděli o tom, že krmivo kradou, pokud ██████████ říká, že nevěděl, že krmivo je kradené, tak si to určitě vymýšlí. ██████████ uvedl, že ██████████ který mu řekl, že jeho otec má farmu a prodává krmivo, domluvili se, že přijede do ██████████ a něco odkoupí zhruba 5 pytlů. Společně s ██████████ přijeli k ██████████ tam na ně čekal ██████████ ukázal jim, kde mají zaparkovat, ██████████ zůstal v autě, ██████████ společně s ██████████ šli k hale, ██████████ tam někde vzal schované klíče a odemknul, oba vstoupili do haly a začali pytlovat, naplnili asi 3 pytle, pak slyšeli, jak přijíždí auto a hlasy, jak někdo mluví na bratra, na to ██████████ řekl, že je to v prdeli, že přijel ██████████ že to co nakládají je toho ██████████. Do té doby si ██████████ myslel, že je to ██████████ byli domluveni, že za to krmivo zaplatí. Nevěděl, že se jedná o krádež, nevěděl to ani jeho ██████████ ten fungoval pouze jako ██████████ do té doby neznal ██████████ se znají ze ██████████ vidali se pouze příležitostně, v ██████████ na té farmě byl poprvé. ██████████

vedl, že [] je jeho [], neví přesně, jestli on nebo táta mu zavola, že potřebuje přivést nějaký šrot z [], vzal auto, jeli tam, je možné, že to bylo v červenci 2014, v [] ho bratr navigoval, [] do té doby neznal. Ten na ně čekal na zastávce, navedl je ke statku, u statku bratr s [] vystoupili z auta, šli dovnitř objektu, pak přijel [] asi 5 až 10 minut poté, co šli bratr s [] dovnitř, a zavola policii. Popřel, že by měl jakékoliv vědomí o tom, že se jedná o krádež, byl požádán o odvoz a vyhověl.

Skutek ad 5)

[] spáchání skutku dozna, s tím, že nemá žádné výhrady k jeho popisu v obžalobě (popis skutku z obžaloby převzat beze změny do výrokové části rozsudku), uvedl, že skutek spáchal společně s [] za každé jehně dostali 500,- Kč, kupovala si je jiná osoba, než v případě skutků ad 1), 2). Rovněž [] spáchání skutku dozna s tím, že nemá žádné výhrady k jeho popisu v obžalobě, spáchal společně s bratrem [] jehnatům zavázali nožky a prodali je jednomu muži, se kterým byl dopředu domluvený, ten za každé jehně zaplatil 500,- Kč.

Skutky ad 5a), 5b), 5c)

Těmito skutky byl [] uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě soudu pro mládež ze dne 19.11.2014, č.j. 5Tm 27/2014-780, právní moc dne 9.12.2014, skutky byly uvedeným rozsudkem kvalifikovány jako provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Skutek ad 6)

[] spáchání skutku, byť stručně, dozna v přípravném řízení, když uvedl, že si převzal opis usnesení o zahájení trestního stíhání, nebude si podávat stížnost, je to pravda, skutečně se toho dopustil (čl. 109 a čl. 5-8). V průběhu hlavního líčení změnil svoji výpověď a uvedl, že to sice byl jeho nápad, ale skutek spáchal bratr, v době, kdy se skutek stal, šel do [] do městské knihovny a viděla ho knihovnice a ještě druhá pracovnice, do [] odcházel před polednem, vrátit se mohl okolo 14:30 hodin. Viděl, jak si otec poškozeného povídá s jeho bratrem [] byl tam i poškozený, mladistvý šel domů, za ním přišel [] řekl mu, že vlezl ke [] a ukazoval mu věci, které tam vzal, byly to dvě flashky a malý repráček a pak přijela hlídka a [] věci vrátil. Obž. [] uvedl, že spáchání skutku doznává, nemá žádné výhrady k jeho popisu v obžalobě (popis skutku z obžaloby převzat beze změny do výrokové části rozsudku), byl to nápad jeho [] bydlí [] rodina [] v [] patře domu, nejprve nesouhlasil, protože [] po něm chtěl, aby on vlezl do bytu, u toho domlouvání nikdo nebyl, pak [] řekl, že do bytu vlezle sám a [] hlídal v mezipatře mezi byty. Když se bratr vrátil do bytu, měl dvě flashky a jeden reproduktor. [] pak odešel do [], skutek se stal někdy okolo poledne, věci pak vrátil poškozenému. Poté kdy byl seznámen s obhajobou bratra [], tak trval na tom, že ten skutek spáchali oba. V přípravném řízení vypovídal obž. [] stejně, nad rámec toho co uváděl při hlavním líčení ještě sdělil, že počkali až odejde paní [] do krámu, chodí nakupovat pravidelně kolem oběda, věděli, že doma není ani její manžel, ani její syn, byli v práci, jakmile paní [] vyšla z bytu a domu, přiběhl pro něj [] aby hlídal, takže vyšel na společnou chodbu v domě a z okna hlídal, zda se nevrací paní [] mu řekl, že tam vlezle tím stejným oknem jako v minulosti, vrátil se asi za 10 minut, vytáhl 2 flashky a jednu malou reprobednu, pak odešel do [], pak slyšel jak [] venku nadává něco v tom smyslu, že dalších 1.500,- Kč je v hajzlu, napadlo ho, že je to kvůli tomu vloupání, chtěl mu věci vrátit, otevřel okno a ukázal mu je, poškozený reagoval tak, že přijede policie a ať dá věci policii.

Skutky ad 7), 8)

spáchání obou skutků doznal s výhradou k množství odcizené motorové nafty. Obžalobou bylo jemu a jeho bratrovi kladeno za vinu, že v případě skutku ad 7) odcizili 60 litrů motorové nafty a dále tři prázdné plastové kanystry, dva o objemu 20 litrů a jeden o objemu 25 litrů, a v případě skutku ad 8) bylo jemu a bratrovi kladeno za vinu, že odcizili 45 litrů motorové nafty. Mladistvý namítal, že v rámci obou skutků vzali společně s bratrem vždy pouze 30 litrů nafty, v případě skutku ad 7) dále vzali 1 dvacetipětilitrový kanystr a jeden pětilitrový kanystr, v případě skutku ad 8) na místo přinesli třicetilitrový kanystr. V obou případech nafty prodali klukovi, kterého sehnal bratr ten si pro naftu přijel, vždy za naftu zaplatil 660,- Kč. Obž. vypovídal naprosto shodně jako jeho bratr pouze u skutku si nebyl jistý, jak to bylo s kanystry, nejprve se domníval, že se jednalo o jeden třicetilitrový, následně připustil, že to mohlo být tak, jak uvádí jeho bratr

Svědék ke skutkům ad 1), 2), 3), 5) uvedl, že společnost Jagra, s.r.o., se sídlem Postřelná, jejímž byl v minulosti se zabývá chovem skotu, ovcí a koz. Bylo to v roce 2014, v časovém období květen až srpen, když při očkování zjistili, že chybí cca 100ks jehňat. Ze živého stáda byla jedna ovečka poraněná, měla něco s nohou, pořezaná nebyla. Žádná mrtvá jehňata nenašli, nenašli ani předměty, se kterými mohli pachatelé manipulovat, k osobám pachatelů se nedokáže vyjádřit, hodnotu jehňat vyčíslil částkou 2.500,- Kč za kus, škoda společnosti uhrazena nebyla. Stejný svědek ke skutku ad 4) uvedl, že je firmy PV Cvikov a obdržel buď v sobotu, nebo v neděli odpoledne anonymní telefonát, že je nějaký pohyb vozidel v areálu firmy v lokalitě Ihned se na místo vypravil společně se synem. Nejprve viděl před skladem na obiloviny auto, v něm seděl jeden člověk, nijak se s ním nebavil, dveře ke skladu byly otevřené, nahlédl dovnitř, uvnitř uviděl další dva muže, jeden z nich byl zeptal se jich, co tam dělají, chovali se normálně, byli v klidu. Dál se s nimi nebavil, od skladu odešel, čekal na příjezd policie, bylo evidentní, že dveře odemkl, věděl, kde jsou schované klíče. Ani ani jeho otec, který ve firmě pracuje, nejsou oprávněni obiloviny či krmivo prodávat. Objekt není označen firemní cedulí. Zaregistroval, že ti muži měli již dva pytle plné krmiva připravené na naložení, další dva pytle chtěli naplnit. Po inventuře zjistil manko cca 700kg krmiva, jednalo se o mačkaný oves a pšenici v bio-kvalitě v hodnotě 700,- Kč za metrický cent. Ty pytle měly obsah 50kg. Nedokáže se vyjádřit k tomu, zda v ten den ti muži již stačili nějaké pytle z areálu odvést předtím, než byli přistiženi. Škoda uhrazena nebyla. Stejný svědek ke skutkům ad 7), 8) uvedl, že ty skutky si konkrétně nevybavuje, pouze obecně uvedl, že popsany typ traktoru má nádrž na 90 litrů, tankuje se každý den po rozdělení práce, firma má vlastní čerpací stanici, i kdyby traktor celý den jezdil, půlka nádrže obvykle zůstává. Nedokázal se vyjádřit k tomu, jaké množství nafty bylo odcizeno, a zda byly odcizeny i nějaké kanystry. **Svědék** poškozený skutkem ad 6), uvedl, že vloupání do bytu zjistila máma, volala jemu i tátovi do práce, když se vrátil domů, v okně byl roztrhaný igelit a ještě s něčím bylo hýbáno, chyběly dvě flashky, které byly v přehrávači, a přenosný reprák, který byl na skříni. Následně mu policie věci vrátila, ví, že je vydal Ještě předtím mu ukazoval ty věci a říkal, že je našel doma někde v šuplíku. **Svědčyně** (skutek ad 6), sestra obou obžalovaných, využila svého práva a k věci nevypovídala, soud v této souvislosti upozorňuje, že v rámci své obhajoby uvedl, že byla přítomna tomu, když se bavil že do bytu vlezou, zatímco uvedl, že jejich domluvě nikdo přítomen nebyl. **Svědék** ke skutkům ad 7), 8) uvedl, že v té době pracoval jako u společnosti spáchání skutků zjistil kolega nafta se v obou případech ztratila z traktoru neví, kolik nafty se ztratilo, jenom ví, že se ztratily ještě dva kanystry na naftu, ale neví, o jakém objemu. **Svědék** ke skutkům ad 7), 8) uvedl, že

nádrž traktoru má 90 litrů, tolik ale nezmizelo, kolik skutečně zmizelo, nedokáže říci, na dílně byly i nějaké umělohmotné kanystry, neví, zda nějaké zmizely.

Situaci na místě činů zachycují **protokoly o ohledání místa činů včetně fotodokumentace**. Tyto listinné důkazy zachycují způsob vniknutí do objektů a charakter a rozsah jejich poškození. Soud v této souvislosti upozorňuje především na protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace ke skutku ad 4). Z těchto listinných důkazů bylo spolehlivě zjištěno, že uvnitř skladu krmiva bylo celkem 5 pytlů, tři byly naplněné úplně, jeden z poloviny, pátý byl prázdný. Hodnoty odcizených věcí v době spáchání činů, jakož i škody způsobené násilím vniknutí do objektů byly zjištěny jednak z **odborného vyjádření**, jednak z vyjádření poškozených. Z **vyjádření** Krajské veterinární správy, Státní veterinární správy pro [REDAKCE] kraj bylo zjištěno, že zvláště bodání nůžkami a řezání odlamovacím nožem do krku zvířete a házení kamenem na hlavu vleže drženého zvířete lze považovat za zvlášť surové a trýznivé týrání zvířat, protože k tomu došlo bez předchozího omráčení zvířete, kdy omráčením zvíře ztratí veškerou citlivost a vnímání bolesti. Dále bylo zjištěno, že bolest a utrpení, kterým byla tato zvířata vystavena po celou dobu, než došlo k jejich usmrcení, je třeba považovat za nepřiměřené, nadměrné a mimořádně intenzivní. Obvyklému způsobu usmrcování jehňat přetětím obou krčních tepen předchází omráčení zvířete, a proto je bezpředmětné hodnotit délku usmrcování jehňat v posuzovaných případech jako přiměřenou či nepřiměřenou.

Po provedeném dokazování soud uzavřel, že bylo prokázáno, že obžalovaní spáchali skutky způsobem popsáným ve výrokové části rozsudku, a tím naplnili skutkové podstaty - [REDAKCE] provinění krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, provinění týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2) tr. zákoníku, přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1,2 tr. zákoníku, obž. [REDAKCE] přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku dílem dokonaného dílem nedokonaného, přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, účastenství ve formě pomoci k přečinu porušování domovní svobody podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 178 odst. 1,2 tr. zákoníku, účastenství ve formě pomoci k přečinu krádeže podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku a přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku, a obž. [REDAKCE] přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku dílem dokonaného dílem ve stadiu pokusu a přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Za nejzávažnější a společensky nejškodlivější považuje soud přečin týrání zvířat podle § 302 tr. zákoníku, na jeho páčání měl nejvyšší míru účasti [REDAKCE]. Závěr o vině obžalovaných učinil soud především na základě doznání obžalovaných [REDAKCE] a obž. [REDAKCE]. Skutky ad 1), 2) oba bezvýhradně doznali, usvědčují se navzájem, a současně usvědčují obž. [REDAKCE] který po celou dobu trestního řízení k věci nevypovídal. Výpovědi bratrů [REDAKCE] jsou ve vzájemné shodě, přesvědčivé, na sebe navazující. Skutek ad 3) obž. [REDAKCE] doznal a z účasti na skutku opět usvědčuje obž. [REDAKCE]. I v tomto případě je výpověď obž. [REDAKCE] přesvědčivá, logická, ve shodě s obsahem dalších provedených důkazů. Nebylo zjištěno, že by bratři [REDAKCE] měli z dřívější doby nějaký důvod poškodit obž. [REDAKCE], např. křivým obviněním. Rovněž spáchání skutků ad 5), 7), 8) bratři [REDAKCE] doznali, jejich výpovědi jsou ve vzájemné shodě, navzájem se z účasti na skutech usvědčují. U skutků ad 7), 8) soud přijal obhajobu obou obžalovaných k množství odcizených věcí, takže upravil popis skutků oproti obžalobě s tím, že v případě každého skutku bylo odcizeno toliko 30 litrů motorové nafty v hodnotě 936,- Kč, a v případě skutku ad 7) nebyly odcizeny tři prázdné plastové kanystry, ale pouze dva, jeden o objemu 25 litrů, druhý o objem 5 litrů, v této části je výpověď obou obžalovaných ve shodě s výpovědí svědka [REDAKCE]. Složitější byla důkazní situace u skutku ad 4). Po zahájení trestního stíhání k němu obž. [REDAKCE] vypovídal dvakrát, pokaždé jinak. Vždy uvedl, že na místě byl společně

s [redacted] v přípravném řízení uvedl, že [redacted] měl celkem pět pytlů, začali je pytlovat, když je napytlovali, objevil na místě svědek [redacted] a přivolal policii, oproti tomu v průběhu hlavního líčení uvedl, že napytlovali pět pytlů, ty odvezli do [redacted] uložili je v místě jeho bydliště, pak se vrátili na [redacted], stačili napytlovat tři a půl pytle a přijel [redacted] svědek [redacted] [redacted] vypovídal rovněž jak v přípravném řízení, tak v průběhu hlavního líčení, mezi jejich výpověďmi je shoda, a uvedli, že v hale začali pytlovat [redacted] zatímco [redacted] byl v autě, a na místě je přistihl [redacted] Popřeli, že by prvních pět napytlovaných pytlů odvezli do místa bydliště [redacted] vrátili se zpět, pokračovali v pytlování a byli přistiženi [redacted] Soud dospěl k závěru, že příznivější variantou pro [redacted] a současně variantou, který je podporována důkazní situací, je ta, která je popsána ve výrokové části rozsudku, tedy že obž. [redacted] do nejméně tři a půl přinesených pytlů nasypal uskladněné krmivo, následně byl přistižen [redacted] poškozené společnosti, přičemž měl v úmyslu naplnit celkem 5 pytlů. Tato varianta je navíc ve shodě s obsahem protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace. Složitější byla i důkazní situace u skutku ad 6). V přípravném řízení [redacted] spáchání skutku doznali, byť [redacted] velmi stručně, v průběhu hlavního líčení [redacted] změnil svoji výpověď s tím, že sice to byl jeho nápad, ale pak od toho nápadu upustil, odešel pěšky z [redacted] [redacted] do knihovny, jeho přítomnost může potvrdit knihovnice. [redacted] v průběhu hlavního líčení zopakoval svoje podrobné doznání z přípravného řízení a naprosto shodně jako v přípravném řízení popsal míru účasti svého bratra [redacted] na skutku. Závěr o vině v tomto případě soud učinil na základě opakované, podrobné a přesvědčivé výpovědi [redacted], která je navíc ve shodě s doznáním [redacted] z přípravného řízení. Svědkyně [redacted] sice mohla uvést podstatné okolnosti, avšak jako sestra obou obžalovaných využila svého práva k věci nevypovídat. Soud považoval za nadbytečné vyslýchat knihovnici městské knihovny v [redacted] protože i [redacted] potvrdil, že bezprostředně po skutku jeho bratr [redacted] odešel pěšky z [redacted]. Je pravdou, že [redacted] ještě před zahájením trestního stíhání bral vinu pouze na sebe, vysvětlil to tím, že chtěl bratrovi pomoci, doplnil, že s bratrem si nedělali žádné naschvály, mají mezi sebou dobrý vztah, k tomu jeho bratr [redacted] neměl žádné připomínky. Každopádně již bylo konstatováno, že po zahájení trestního stíhání obž. [redacted] vypovídal dvakrát, vždy velmi podrobně, v průběhu hlavního líčení v přítomnosti svého bratra [redacted] a shodě popsal míru účasti [redacted] na skutku. Soud proto závěr o vinu učinil především na základě výpovědi obž. [redacted] ale současně přitom zohlednil doznání ml. [redacted] z přípravného řízení. Pokud jde o bratry [redacted] opakovaně uvedli, že trestné činnosti se dopouštěli proto, aby získali finanční prostředky, jejich rodina a i oni sami se nacházeli v tíživé finanční situaci. Jeví se jako velmi pravděpodobné, že stejnou motivaci měl i obž. [redacted]

Tresty byly všem obžalovaným vyměřeny podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin nejprísněji trestný. Všichni obžalovaní spáchali více trestných činů. Obž. [redacted] byly ukládány tresty dva, mezníkem bylo datum 19.11.2014, kdy byl ve vztahu k oběma vyhlášen rozsudek Okresního soudu v České Lípě čj. 5Tm 27/2014-780. Uvedeným rozsudkem byl [redacted] uznán vinným celkem 22 skutky, ty byly kvalifikovány jako sedm provinění, a byl odsouzen k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 12 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání dvou let do dne 19.11.2016. Obž. [redacted] byl stejným rozsudkem uznán vinným celkem třemi skutky, ty byly kvalifikovány jako tři provinění, a byl odsouzen k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání čtyř měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání čtrnácti měsíců do dne 19.1.2016. Za skutky, které oba jmenovaní spáchali do dne vyhlášení uvedeného rozsudku, bylo [redacted] uloženo společné souhrnné trestní opatření, a [redacted] souhrnný trest odnětí svobody, za skutky spáchané po datu vyhlášení uvedeného rozsudku byly uloženy další tresty.

Pokud jde o [REDAKCE], soud v jeho prospěch hodnotil doznání (vyjma skutku ad 6), věk – z části trestnou činnost spáchal jako mladistvý, z části ve věku blízkému věku mladistvého. Pokud jde o blok skutků spáchaných do dne 19.11.2014, pak soud dále ve prospěch mladistvého hodnotil jeho bezúhonnost. Proto jako přiměřené shledal výchovné trestní opatření, konkrétně společné souhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání 18 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání 30 měsíců (současně bylo zrušeno trestní opatření odnětí svobody v trvání 12 měsíců podmíněně odložené na dva roky). Dosud vykonaná zkušební doba se započítává do zkušební doby nově stanovené a měla by končit dnem 19.5.2017. Trestní opatření bylo vyměřeno, byť byl mladistvý do té doby bezúhonný, na samé horní hranici zákonné trestní sazby pro mladistvého. Zkušební doba byla vyměřena v horní polovině zákonné trestní sazby. Soud nemohl přehlédnout rozsah trestné činnosti mladistvého, mladistvý 24 skutky spáchanými v období květen 2013 až červenec 2014 naplnil skutkové podstaty celkem 8 provinění (včetně skutků a provinění z rozsudku 5Tm 27/2014). Pokud jde o skutky uvedené pod body 6), 7), 8) výroku rozsudku, pak na straně jedné stojí věk blízký věku mladistvého a skutečnost, že z větší části trestnou činnost doznává, na straně druhé skutečnost, že trestná činnost je páchána ve zkušební době podmíněného odsouzení, a že byla spáchána třemi skutky, kterými byly naplněny skutkové podstaty dvou přečinů. Jako odpovídající soud shledal trest obecně prospěšných prací vyměřený těsně pod polovinou zákonné trestní sazby.

Pokud jde o [REDAKCE] rovněž v jeho prospěch soud hodnotil doznání, tentokrát plné a bezvýhradné, a věk – z části trestnou činnost spáchal jako mladistvý, z části ve věku blízkému věku mladistvého. Pokud jde o blok skutků spáchaných do dne 19.11.2014, pak soud dále ve prospěch obžalovaného hodnotil skutečnost, že se na něj hledí, jako by nebyl soudně trestán. Proto jako přiměřený shledal souhrnný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 28 měsíců (současně bylo zrušeno trestní opatření odnětí svobody v trvání 4 měsíců podmíněně odložené na zkušební dobu v trvání 14 měsíců). V rámci souhrnnosti je trest přísnější, než u [REDAKCE] je prodloužen o 10 měsíců, zatímco u [REDAKCE] došlo k prodloužení od 6 měsíců, a to proto, že skutky, pro které byl projednáván v tomto řízení, spáchal již jako dospělý pachatel, zatímco [REDAKCE] stále jako mladistvý pachatel. Dosud vykonaná zkušební doba se započítává do zkušební doby nově stanovené a měla by končit dnem 19.3.2017. Při stanovení výše trestu a délky zkušební doby soud nemohl přehlédnout rozsah trestné činnosti obžalovaného, obžalovaný celkem 8 skutky spáchanými v období srpen 2013 až červenec 2014 naplnil skutkové podstaty tří provinění a dvou přečinů (včetně skutků a provinění z rozsudku 5Tm 27/2014). Každopádně v této části soud upozorňuje, že rozsah trestné činnosti [REDAKCE] je výrazně menší než u [REDAKCE] a proto i trest včetně zkušební doby jsou mírnější. Pokud jde o skutky uvedené pod body 6), 7), 8) výroku rozsudku, pak na straně jedné stojí věk blízký věku mladistvého a skutečnost, že trestnou činnost doznává, na straně druhé skutečnost, že trestná činnost je páchána ve zkušební době podmíněného odsouzení, a že byla spáchána třemi skutky, kterými byly naplněny skutkové podstaty dvou přečinů. Jako odpovídající soud shledal trest obecně prospěšných prací vyměřený těsně pod polovinou zákonné trestní sazby.

Pokud jde o obž. [REDAKCE] pak v jeho neprospěch soud hodnotil rozsah trestné činnosti, třemi skutky spáchal dva přečiny, a dosavadní způsob života, byl dvakrát soudně trestán v letech 2012-2013 pro násilnou trestnou činnost, mezi uvedenými odsouzeními je vztah souhrnnosti, nyní projednávané skutky spáchal ve zkušební době podmíněného odsouzení. Obžalovanému nebylo možnost přiznat výhodu plněného doznání. Soud současně zohlednil jeho míru účasti na společensky nejškodlivějším jednání (§ 302 tr. zákoníku) i brutalitu a bezcitnost, kterou při páchání tohoto jednání

projevil. Jako přiměřený soud shledal trest obecně prospěšných prací vyměřený těsně nad polovinou zákonné trestní sazby. Tomuto obžalovanému totiž nebylo možno přiznat výhodu věku blízkého věku mladistvého, trestné činnosti se dopouštěl ve 25 letech věku.

Poškozeným společností Jagra, s.r.o., Postřelná čp. 76, a PV Cvikov, s.r.o., Postřelná čp. 121 byla náhrada škody přiznána ve výši odvozené od výroku o vině, poškozený [REDAKCE] byl se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť odcizené věci mu byly vráceny.

[REDAKCE] bylo obžalobou kladeno za vinu, že skutkem uvedeným ve výrokové části rozsudku (zprošťující část) měli naplnit skutkovou podstatu provinění, resp. přechinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku dílem dokonaného dílem nedokonaného. Soud po provedeném dokazování oba zprostil postupem dle § 226 písm. b) tr. řádu, neboť dospěl k závěru, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Oba ke skutku vypovídali jak v přípravném řízení, tak v průběhu hlavního líčení, jejich výpovědi jsou velmi podrobné, ve vzájemné shodě, a vždy zdůraznili, že když se skutku účastnili, nevěděli, že se dopouštějí krádeže. [REDAKCE] uvedl, že sháněl krmivo, doma mají chov zvířat, na [REDAKCE] dostal tip na [REDAKCE] ten mu řekl, že jeho otec má farmu a že prodává krmivo, domluvili se, na [REDAKCE] ho odvezl jeho [REDAKCE] který byl pouze požádán o odvoz a vyhověl, když přijeli na místo, [REDAKCE] klíčem halu odemkl a začali pytlovat. Teprve, když se na místo dostavil [REDAKCE], zjistil, že se jedná o krádež, do té doby to netušil. [REDAKCE] shodně s [REDAKCE] uvedl, že byl požádán o odvoz, vyhověl, [REDAKCE] do té doby vůbec neznal, do doby, než přijel majitel objektu, neměl tušení, že se jedná o krádež. Obžaloba závěr o trestní odpovědnosti dovozuje z výpovědi [REDAKCE] který opakovaně uvedl, že [REDAKCE] věděl, že je krmivo kradené, a pokud říká, že to nevěděl, tak si vynýší. Jediným důkazem, který má prokázat trestní odpovědnost [REDAKCE] tak je výpověď [REDAKCE] Existuje-li takováto usvědčující výpověď jako jediný důkaz, potom takovýto důkaz, takováto výpověď, musí poskytovat nejvyšší dostupnou míru věrohodnosti, spolehlivosti a jistoty a stejný nárok musí být kladen i na osobu svědka. Tak tomu ovšem v tomto případě není. Je zjevné, že [REDAKCE] po zahájení trestního řízení popisoval skutek odlišně (viz. odůvodnění shora), změnu popisu skutku v průběhu hlavního líčení vysvětlil tím, že v průběhu přípravného řízení nevypovídal pravdu. Jeho výpověď pak není konzistentní, spolehlivá a neposkytuje přesvědčivý obraz o podstatných náležitostech skutkového děje včetně toho, zda [REDAKCE] věděli, že se dopouštějí trestné činnosti. Toto vědomí přitom nelze objasnit jiným způsobem. Svědek [REDAKCE] který všechny přistihl, výslovně uvedl, že s řidičem auta, tedy [REDAKCE], se nebavil vůbec, a pokud jde o [REDAKCE] pak pouze položil vůči němu a [REDAKCE] dotaz, co tam dělají, více se s nimi nebavil a čekal na příjezd policie. Tento svědek se tedy nebyl schopen vyjádřit k tomu, zda [REDAKCE] věděli, že se dopouští trestné činnosti do doby, než byli na místě přistíženi. Kromě toho z výpovědi svědka bylo zjištěno, že objekt neměl žádné firemní označení. Protože výpověď [REDAKCE] je jediným a osamoceným důkazním prostředkem, nelze dospět k závěru, že subjektivní stránka [REDAKCE] byla prokázána bez důvodných pochybností. Proto byli oba obžaloby zproštěni.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba

pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 11.9.2015

JUDr. Alena Procházková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu v České Lípě vydala dne 16. května 2016 podle § 314e odst. 1 trestního řádu tento trestní příkaz:

Obviněná

[REDACTED]

[REDACTED]

je vinna, že

v místě svého trvalého bydliště na adrese [REDACTED] čp. [REDACTED] jako chovatelka klisen [REDACTED] poníků z hrubé nedbalosti, dlouhodobě, nejméně ve zjištěném období od 29. 4. 2015 do 11. 2. 2016, zanedbávala potřebnou péči o její tři klisny [REDACTED] poníků jménem: [REDACTED] barvy, stáří cca [REDACTED] – [REDACTED] roku, [REDACTED] stáří cca [REDACTED] let, a [REDACTED] s [REDACTED] pruhem, stáří cca [REDACTED] let, které vlastnila a o něž byla povinna se starat, když je chovala ve zcela nevyhovujících podmínkách a způsobila jim tím trvalé následky na jejich zdraví, neboť jim kromě jiného neupravovala rohovinu kopit, která jim na všech čtyřech končetinách značně přerostla, přičemž toto zanedbání péče má u klisen [REDACTED] a [REDACTED] za následek deformaci osy prstu, výrazně zborcenou laterální stěnu kopyta dovnitř, mediální stěnu vytrženou vně, zvýšenou vnější patku, čímž jim způsobila změnu postavení a zatížení končetin a obtížný a bolestivý pohyb, dále všechny klisny v důsledku zanedbané péče podezřelé trpí zhoršeným výživným stavem, městnavými edémy v oblasti kohoutku, lopatek, krku, břicha a zaneřáděním kožními parazity, kdy byla zjištěna i další poranění poníků, přičemž podezřelá se popsánoho jednání dopouštěla i přesto, že byla Krajskou veterinární správou, Státní veterinární správa pro [REDACTED] kraj, opakovaně upozorněna na nedostatky v jejím chovu, a to:

1. dne 29. 4. 2015 bylo kontrolou u chovatelky zjištěno porušení zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, za což jí byla dne 9. 7. 2015 Městským úřadem [REDACTED] Odborem životního prostředí, pod č.j. [REDACTED] udělena pokuta ve výši 500,- Kč, kdy Krajská veterinární správa, Státní veterinární správa pro [REDACTED] kraj, vydala chovatelce dne 21. 5. 2015 příkaz k odstranění zjištěných nedostatků při uvedené kontrole,
2. dne 17. 7. 2015 při následné kontrole bylo zjištěno, že nebyl splněn pokyn z předchozí kontroly k upravení všech kopyt, kdy za toto jí byla dne 8. 9. 2015 uložena další pokuta,
3. dne 18. 9. 2015 bylo opětovnou kontrolou zjištěno opakované týrání chovných zvířat porušením ustanovení § 4 odst. 1 písm. k) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti

týrání, neboť chovatelka chovala klisny i nadále v nevyhovujících podmínkách, tedy kromě jiného, stále neupravovala klisnám rohovinu kopyt, která u všech končetin klisen značně přerůstala a způsobila jim změnu postavení a zatížení končetin a obtížný a bolestivý pohyb, čímž porušila § 12c odst. 1 a 3 zákona č. 246/1992 Sb., blíže určeno v § 5 písm. k) prováděcí vyhlášky č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, v platném znění,

načež nakonec dne 3. 2. 2016 při kontrole provedené Odborem životního prostředí Městského úřadu v [REDAKCE] bylo zjištěno, že k zanedbání péče o klisny stále dochází a nedošlo k žádné nápravě či ke zlepšení stavu, proto byly podezřelé na základě předběžného opatření Městského úřadu [REDAKCE] odbor životního prostředí, ze dne 11. 2. 2016, č.j. [REDAKCE] téhož dne klisny odebrány a umístěny do předběžné náhradní péče,

t e d y z hrubé nedbalosti zanedbala péči o zvíře, které vlastní, a způsobila mu tím trvalé následky na zdraví,

čímž spáchala

přečin zanedbání péče o zvíře z nedbalosti dle § 303 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 241 odst. 1 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pět) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **patnácti (15) měsíců**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u Okresního soudu v České Lípě odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací, ani druhem a výší trestu, obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V České Lípě dne 16. května 2016

Mgr. Ing. Daniella Sarah Sotolářová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 16. září 2015 samosoudcem Mgr. Milanem Venclem, **t a k t o :**

Obžalovaný

uznává se vinným, že

1/
v přesně nezjištěné době kolem 08.10.2014 v [redacted], v úmyslu odcizit platební kartu a vybrat z ní finanční hotovost, odcizil z rodinného domu č.p. [redacted] platební kartu typu [redacted] na jméno [redacted], z které k jeho škodě se dne 8.10.2014 v 07.47 hodin z bankomatu [redacted] pokusil vybrat hotovost ve výši 5.000,- Kč, dne 8.10.2014 v 07.52 hodin z bankomatu [redacted] v [redacted] se pokusil vybrat hotovost ve výši 500,-Kč, což se mu v obou případech z důvodu překročení denního limitu nepodařilo, dne 8.10.2014 v 07.53 hodin vybral z bankomatu [redacted] hotovost ve výši 200,-Kč, dne 8.10.2014 v 08.00 hodin zaplatil v prodejně potravin v [redacted] zboží za 30,50,-Kč, dne 8.10.2014 v 08.09 hodin v prodejně [redacted] zboží za 763,-Kč, dne 8.10.2014 v 09.00 hodin v prodejně [redacted] zboží za 36,-Kč, dne 8.10.2014 v 09.27 hodin v prodejně [redacted] zboží za 1.391,-Kč, dne 8.10.2014 v 10.18 hodin se z bankomatu [redacted] pokusil vybrat hotovost ve výši 200,-Kč, což se mu z důvodu překročení denního limitu nepodařilo, dne 14.10.2014 v 11.53 hodin vybral z bankomatu [redacted]

v [redacted] hotovost ve výši 200,-Kč, a dále zaplatil v prodejně [redacted] zboží za 353,-Kč, tedy se pokusil odcizit či odcizil ke škodě [redacted] finanční hotovost v celkové výši 8.673,50 Kč,

2/

v přesně nezjištěné době od 18.00 hodin dne 22.10.2014 do 07.30 hodin dne 23.10.2014 v [redacted] v úmyslu odcizit notebook, odcizil z pokoje rodinného domu č.p. [redacted] notebook značky [redacted] v hodnotě 2.700,-Kč ke škodě své matky [redacted]

3/

v přesně nezjištěné době od 18.00 hodin dne 22.10.2014 do 07.30 hodin dne 23.10.2014 v [redacted] v úmyslu odcizit finanční hotovost, odcizil z ložnice rodinného domu č.p. [redacted] finanční hotovost v celkové výši 22.000,-Kč ke škodě své matky [redacted]

4/

dne 2.12.2014 v době od 10.15 hodin do 12.50 hodin v [redacted] v úmyslu odcizit finanční hotovost, vniknul po rozbití skleněné výplně dveří do rodinného domu č.p. [redacted] odkud odcizil z ložnice finanční hotovost v celkové výši 12.000,-Kč ke škodě své matky [redacted]

5/

v přesně nezjištěné době od 15.11.2014 do 8.12.2014 v [redacted] v úmyslu odcizit vhodné věci, vniknul po vypáčení uzamčených vstupních dveří do objektu klubovny a poté stejným způsobem do objektu skladu [redacted] oddílu [redacted] přičemž z klubovny odcizil prázdný hliníkový pivní sud o objemu 50l v hodnotě 1.000,-Kč, 38ks nerezových a 25ks hliníkových jídelních nožů, lžic, vidliček a lžiček v celkové hodnotě 673,-Kč, nerezovou dózu na příbory v hodnotě 35,-Kč, 2ks nefunkčních elektrických motorů k vysavačům v hodnotě 40,-Kč, měděný kabel v celkové hodnotě 240,-Kč, plastový kýbl v hodnotě 30,-Kč, černý nárazník v hodnotě 25,-Kč a 6ks kovových tyčí v celkové hodnotě 25,-Kč, čímž způsobil spolku Tělovýchovná jednota Auto Škoda Mladá Boleslav, IČ 42716403, se sídlem U stadionu 1322, Mladá Boleslav II, 293 01 Mladá Boleslav, odcizením věcí škodu v celkové výši 2.068,-Kč a poškozením zařízení objektu škodu v celkové výši 2.500,-Kč,

6/

v přesně nezjištěné době od 1.12.2014 do 8.12.2014 v [redacted] v úmyslu odcizit vhodné věci, v blízkosti vodáren vniknul přelezením oplocení na celooplocenou zahradu a poté po vysazení vstupních dveří z pantů do zahradní kůlny, odkud odcizil ruční pístové dvouválcové čerpadlo značky [redacted] v hodnotě 1.000,-Kč, 2ks vidlic na opékání buřtů v celkové hodnotě 60,-Kč a pákové nůžky v hodnotě 200,-Kč, čímž způsobil [redacted] odcizením věcí škodu v celkové výši 1.260,-Kč,

7/

v přesně nezjištěné době od 8.11.2014 do 8.12.2014 v [redacted] v úmyslu odcizit vhodné věci, v blízkosti vodáren vniknul po sešlápnutí drátěného [redacted]

pletiva oplocení na celooplocenou zahradu a poté po vysazení plexisklové výplně okna do chatky, odkud odcizil soudkový gril v hodnotě 400,-Kč, plechový gril v hodnotě 600,-Kč, 5ks roštů v celkové hodnotě 400,-Kč, ruční pumpu od studny v hodnotě 500,-Kč, teleskopické hrábě v hodnotě 80,-Kč, plechovou krabičku s izolační páskou v hodnotě 20,-Kč, třídlínný plechový čes v hodnotě 290,-Kč, svazek 5 klíčů s přívěškem [REDAKCE] v celkové hodnotě 50,-Kč, plechovou lopatku v hodnotě 38,-Kč, rycí lopatu v hodnotě 150,-Kč, rýč v hodnotě 150,-Kč, celokovový rýč v hodnotě 200,-Kč, plynovou bombu s dvouplotýnkovým vařičem v hodnotě 1.000,-Kč, motyčku v hodnotě 110,-Kč, klubko ostnatého drátu v hodnotě 42,-Kč, tekutý podpalovač v hodnotě 50,-Kč, sadu zahradnického nářadí v celkové hodnotě 90,-Kč, sadu sněhových řetězů na vozidlo v hodnotě 400,-Kč, vyplétací drát do plotu v hodnotě 50,-Kč, 6ks plechových úchytů na okapy v celkové hodnotě 222,-Kč, 2ks zahradnických nůžek v celkové hodnotě 380,-Kč, pákové teleskopické nůžky v hodnotě 350,-Kč, kosu na sečení trávy v hodnotě 200,-Kč, 3ks srpů na sečení trávy v celkové hodnotě 300,-Kč, plechovou patku ke sloupku v hodnotě 15,-Kč, ozdobný kryt v hodnotě 10,-Kč, petrolejovou svítilnu v hodnotě 160,-Kč, 6ks pilek na železo v celkové hodnotě 30,-Kč, sadu na uzamykání dveří, kliky a štíty v celkové hodnotě 140,-Kč, různé řemeslnické nářadí (kleště, klíče) v celkové hodnotě 150,-Kč, pilu na větve v hodnotě 100,-Kč, čepel zahradnického nože v hodnotě 60,-Kč, 2ks sekacích hlavíc v celkové hodnotě 600,-Kč, klíč k sekačce v hodnotě 205,-Kč, popruhy k sekačce v hodnotě 400,-Kč, 2ks žacích hlavíc v celkové hodnotě 400,-Kč, plastovou pivní přepravku s 10ks prázdných pivních láhví v celkové hodnotě 80,-Kč, prostředek proti slimákům v hodnotě 40,-Kč, kriketový míček v hodnotě 75,-Kč, stojan na vánoční stromek v hodnotě 5,-Kč, nůž s plastovou rukojetí v hodnotě 20,-Kč, autolékárničku s příslušenstvím v celkové hodnotě 100,-Kč, 16 sáčků semen na sadbu v celkové hodnotě 80,-Kč, balík sazenice v hodnotě 55,-Kč, zahradní fólii v hodnotě 143,-Kč, čímž způsobil [REDAKCE] odcizením věcí škodu v celkové výši 8.940,-Kč a škodu ve výši 1.500,-Kč na poškození zařízení,

8/

v přesně nezjištěné době od 15:00 hodin dne 7.1.2015 do 15.00 hodin dne 8.1.2015 v [REDAKCE] v úmyslu odcizit vhodné věci, po přejezení pletiva vniknul na pozemek celooploceného areálu sběrných druhotných surovin a poté po rozbíjení skleněné výplně okna vniknul do stavební buňky, odkud odcizil elektrickou ruční úhlovou brusku značky [REDAKCE] v hodnotě 1.750,-Kč, finanční hotovost ve výši 60,-Kč, topenářský materiál v celkové hodnotě 3.650,-Kč, 10 párů pracovních rukavic v celkové hodnotě 300,-Kč, čímž způsobil [REDAKCE] odcizením věcí škodu v celkové výši 5.760,-Kč, a [REDAKCE] škodu v celkové výši 1.900,-Kč na poškození objektu,

9/

v noci ze dne 29.5. 2015 na 30. 5. 2015 na pastvině u obce [REDAKCE] usmrtil [REDAKCE] koně jménem [REDAKCE] a to tak, že mu kolem krku omotal smyčku provazu, provaz přivázal ke stromu, potom ke stromu přivázal také každou zadní nohu koně, jak se kůň bránil, utahovala se mu smyčka na krku a začal se dusit, obviněný pak několik desítek minut sledoval, jak se zvíře dusí, když kůň upadl do bezvědomí, nožem mu rozřízl krk, způsobil tři centimetry hlubokou a patnáct centimetrů dlouhou ránu, přetřel hrdelní žílu (vena jugularis) a zčásti průdušnici (trachea), nožem potom odřízl podstatnou část kůže na pravém boku zvířete, nad pravou lopatkou odřízl přibližně čtyři až pět kilogramů svaloviny, dále násilím vtlačil zvířeti do konečníku půlkulatý

dřevěný kůl, čímž mu způsobil poranění rekta, a uvedeným jednáním způsobil poškozenému majiteli koně, [REDAKCE] hmotnou škodu ve výši 28.000,-Kč,

t e d y

ad 1/ až 7/

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním a činem způsobil větší škodu, dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocní, čin spáchá vloupáním a činem způsobil větší škodu, jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

ad 1/

sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil neprenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

ad 8/

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a čin spáchal vloupáním,

ad 9/

týral zvíře zvlášť trýznivým způsobem a způsobil týranému zvířeti smrt, učinil neupotřebitelnou cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou.

čímž spáchal

ad 1/ až 7/

přečin krádeže dílem dokonáný dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku,

ad 1/

přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 8/

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

ad 9/

přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to se

odsuzuje

podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dva a půl (2,5) roku.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání tři a půl (3,5) roku.

Současně se podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ukládá **trest propadnutí věci**: nože, který je uložen jako příloha trestního spisu sp.zn. 2T 115/2015.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradu škody poškozeným:

- 1) [redacted] částku ve výši 36.700,- Kč.
- 2) [redacted] částku ve výši 1.200,- Kč.
- 3) [redacted] částku ve výši 2.500,- Kč.
- 4) [redacted] částku ve výši 5.760,- Kč.
- 5) [redacted] částku ve výši 20.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [redacted]

[redacted] se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedení hlavního líčení dospěl soud k závěrům, které jsou popsány ve výrocích tohoto rozsudku.

Obžalovaný [redacted] před soudem uvedl, že se doznává se ke všem skutkům, které jsou mu kladeny za vinu. Vše je pravda, tak jak je v obžalobě uvedeno a k popisu skutků nemá žádné výhrady. Dále vypověděl, že neměl z čeho žít, a proto páchal trestnou činnost. Z peněz si platil ubytovnu v [redacted] a jídlo. Ke skutku 4 obžaloby (odcizení finanční hotovosti v celkové výši 12.000,- Kč ke škodě [redacted]) obžalovaný uvedl, že částka popsaná v obžalobě, kterou odcizil matce, odpovídá. V přípravném řízení sice vypověděl, že to bylo jen 7.000,- Kč, ale postupně vzal skutečně 12.000,- Kč. Poté co si našel práci, rodičům začalo vadit, že málo přispívá na domácnost, a proto šel do [redacted] Mezi ním a rodiči docházelo ke konfliktům kvůli financím. Klíče od domu sice neměl, ale doma bylo vždy otevřeno. Ani další sourozenci klíče neměli. Ke spojené obžalobě (usmrcení [redacted] koně jménem [redacted]) uvedl, že i zde uvedené je vše pravda a nemá žádné výhrady k popisu skutku. Tehdy byl ve špatné situaci, protože šéf, pro kterého pracoval, mu neplatil. Neměl z čeho žít a doma měl s rodiči hádku, kteří mu dávali vše za vinu. S ohledem na určité rozpory a hlavně s ohledem na stručnost výpovědi okresní soud podle § 207 odst. 2 trestního řádu četl protokoly o výslechu obžalovaného z přípravného řízení. Obžalovaný se na policii doznal ke všem skutkům nyní

popsaným v rozsudku pod body 1 - 9. Doznání obžalovaného bylo velmi podrobné, neboť obžalovaný poměrně obsáhle popsal všechna svá jednání včetně skutku týkajícího se usmrcení [REDAKCE] koně. Po přečtení protokolů obžalovaný setrval na tom, že je pravda vše co vypověděl na policii.

V průběhu hlavního líčení byli jako svědci vyslechnuti [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] před soudem uvedl, že v období od 8.10.2014 do 14.10.2014 byl se školou v [REDAKCE]. Platební kartu si v obálce uložil k rodičům do zásuvky. Přístupový PIN ke kartě měl uložen ve svém pokoji v šuplíku. To, že kartu někdo použil, zjistil až z výpisu z účtu, kde byly transakce z doby jeho nepřítomnosti. Na pobočce [REDAKCE] zjišťoval, zda se nejedná o nějakou chybu, ale oni mu sdělili, že s kartou bylo manipulováno. Měl podezření na [REDAKCE] (obžalovaného), protože ten věděl, kde je karta uložena. Peníze mu později obžalovaný vrátil, a proto nežadá náhradu škody. K doplňujícím dotazům svědek vypověděl, že stále bydlí v domě v [REDAKCE]. On ani nikdo ze sourozenců nemá klíče od domu, a to proto, že rodiče jsou doma stále. V případě, že doma nejsou, dají vědět a pak si otevře náhradním klíčem. Rodičům momentálně na bydlení nepřispívá, protože je [REDAKCE] na [REDAKCE]. Domnívá se, že obžalovaný rodičům také nepřispíval. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že žádné konflikty v rodině nebyly, nejsou a myslí si, že ani nebudou. Problémy začaly tím, že se obžalovaný spojil se svou biologickou matkou, a kdykoliv za ní odešel, vždy něco v rodině vzal. V říjnu 2014, kdy mělo dojít k odcizení notebooku, se údajně stěhoval k matce, s tím, že jde za lepším. Nejprve obžalovaný odcizil 22.000,- Kč a poté ještě 12.000,- Kč. Z odcizené věci a peněz nebylo vráceno ničeho. Obžalovaný napsal nějaké dopisy a dokonce údajně vyhrožoval bývalému zaměstnavateli, který chtěl, aby synovi domluvila, ale odkázala ho na policii. Dále uvedla, že vztahy mezi ní a obžalovaným jsou dobré. Obžalovaný píše domů, poslali mu balík s potřebnými věcmi. Je to jejich syn. Jeho jednání mu může odpustit, ale zapomenout se nedá. K doplňujícím dotazům svědkyně vypověděla, že trvá na plné výši náhrady škody, protože obžalovaný dosud nic neuhradil. Obžalovaný má u nich trvalé bydliště. Když byl propuštěn po výslechu na policii, tak ho dcera přivezla, protože seděl někde na nádraží. Do [REDAKCE] zpátky nechtěl, a proto ho vzali domů s tím, že bude sekat latinu. Obžalovaný vždy když je nějaký problém, uteče. Potloukal se i po vesnici s tím, že domů prostě nepůjde, ale nikdy neměl patřičný důvod, proč. Nikdo ho z domu nevyhodil ani slovem ne. Dále svědkyně vypověděla, že její manžel je [REDAKCE] a proto v domě neustále někdo je. Klíče obžalovaný od domu nemá. V domě má svůj pokoj, který měl i v prosinci 2014. Počítala s tím, že se může vždy vrátit. Obžalovaný jí slíbil, že si najde práci, ještě než byl vzat do vazby. Podle toho co psal v dopisech, si uvědomuje, že se v případě propuštění se domů vrátit nemůže, protože neví, jak by se k tomu postavila vesnice, ve které žijí. Ten kůň je jako člověk a lidi si budou neustále myslet, že když se odváží na koně, tak člověk je daleko křehčí bytost. Oba s manželem jsou v [REDAKCE] a komunikovat s obžalovaným nikdy nepřestali. Svědek [REDAKCE] před soudem vypověděl, že když obžalovaný odešel z domova, nechal dopis na rozloučenou, že jde za lepším a půl roku ho neviděli. Když utekl, tak vždy v noci. Jeho útek začal už v době, kdy ještě chodil do školy. Jeho biologická matka měla na něj špatný vliv. Poté co se vrátila z [REDAKCE] a žila v [REDAKCE] obžalovaný u ní také krátce bydlel, ale když si našla nového přítele, odstěhovala se pryč a jeho vykopla na ulici. Poté musel zpět do školy, kde [REDAKCE]. Na konci roku znovu odešel z domova, ale policie ho našla. Škola ho vzala opět zpět s tím, že bude sekat dobrotu. Omluvil se a nechali ho dodělat zkoušky. Po škole nejprve chodil do práce, ale pak zase doma sdělil, že jde za lepším, protože se znovu dostal do kontaktu s biologickou matkou. Ve vesnici se následně říkalo, že někdo zabil [REDAKCE] koně. O tom, že to udělal právě obžalovaný, se

dozvěděli až z televize. Nikdy si v minulosti nevšiml, že by obžalovaný ubližoval zvířatům. Obžalovaný sám k tomu co se ohledně koně stalo, nikdy nic neřekl. Svědek [REDAKCE] před soudem vypověděl, že v kritické době byl na zájezdu v [REDAKCE]. Opatrování koně v době jeho nepřítomnosti svěřil dceři. Kůň byl volně na pastvině, a to i přes noc. Pastvina je chráněna ohradníkem. Někdy před 2-3 lety již byly pokusy o útok na koně v podobě snahy ho svázat. Před rokem či dvěma objevil u jednoho z koní řeznou ránu na zadním stehně. Vždy to hlásil policii v [REDAKCE]. Ta přijela, rozhlédla se a v podstatě odjela. Jednou se na pastvině našla [REDAKCE] bunda, kterou si policie vzala k uložení a doporučila mu, aby si pořídil fotopast. Majetková újma za usmrcení koně uhrazena nikým nebyla, nebyl pojištěný. Svědek [REDAKCE] před soudem uvedl, že dne 8.12.2014, zjistil, že někdo vnikl do objektu [REDAKCE]. Jel se na místo jako [REDAKCE] oddílu podívat a škodu uvedl do protokolu. Většina věcí se našla v objektu [REDAKCE] ve skladu, kde byly složeny. Poškození bylo sice i na objektu [REDAKCE] ale to si svépomocí opravili. Proto v podstatě žádná škoda nevznikla a [REDAKCE] škodu neuplatňuje.

Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce byly ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu přečteny úřední záznamy o výpovědi svědkyně [REDAKCE] ve věci vloupání do dřevěné kůlny v [REDAKCE], svědka [REDAKCE] ve věci vloupání do zahradní chatky rovněž v [REDAKCE] a úřední záznam o výpovědi svědka [REDAKCE] ve věci vloupání do objektu výkupny surovin v [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že dne 8.12.2014 zjistila, že neznámý pachatel vnikl do její zahradní kůlny a odcizil čerpadlo, pákové nůžky a vidlice na opékání buřtů. Poslední z odcizených věcí jí byla později vrácena policií. Svědek [REDAKCE] na policii uvedl, že se na výzvu policie dostavil ke své zahradní chatce a zjistil, že do ní někdo vnikl a odcizil věci popsané v rozsudku pod bodem 7. Drtivou část věcí svědek následně převzal od policie zpět. Svědek [REDAKCE] uvedl, že pracuje jako [REDAKCE]. Dne 8.1.2015 zjistil, že někdo vnikl do objektu sběrný a k jeho škodě odcizil brusku, rukavice, drobné mince a mosazný a měděný materiál a dále způsobil škodu na objektu sběrný.

Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce soud přečetl soud ve smyslu § 211 odst. 5 tr. řádu znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, který zpracoval [REDAKCE]. Ve znaleckém posudku znalec uvedl, že u obžalovaného [REDAKCE]

[REDAKCE]

[REDAKCE] Proto znalec nenavrhl uložení žádného léčení. Obžalovaný [REDAKCE] je podle znalce schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení.

Okresní soud dále ve smyslu § 213 odst. 1 trestního řádu předložil procením stranám veškeré listinné důkazy, ze kterých plyne následující. Z odborných vyjádření byla zjištěna hodnota všech odcizených resp. poškozených věcí ke škodě [REDAKCE] a tato hodnota všech věcí byla soudem zachycena ve skutkové části rozsudku. Ke stanovení hodnoty věcí procesní strany nevznesly žádné námitky. Z protokolu o trestním oznámení ze dne 2.12.2014

soud zjistil, že se [redacted] obrátila na policii pro podezření z krádeže finanční hotovosti, notebooku a neoprávněného opatření platební karty. Z výpisu účtu [redacted] [redacted], jsou patrné veškeré výběry hotovosti či pokusy o výběr a platby kartou v období od 8.10.2014 do 14.10.2014. Dne 2.12.2014 policie ohledala místo činu tj. dům čp. [redacted]. Z protokolu a pořízené fotodokumentace je zřejmé, že u vstupních dveří došlo k rozbití skleněné výplně, ale jinak policie na místě nezjistila žádné upotřebitelné stopy. Z dalších protokolů o ohledání místa činu s fotodokumentací ze dne 8.12.2014 z [redacted] soud zjistil, že do objektu skladu a klubovny [redacted] pachatel vnikl po vypáčení vstupních dveří, do zahradní kůlny po vysazení vstupních dveří a do zahradní chatky po vysazení plexisklové výplně. Z úředního záznamu PČR, Obvodní oddělení [redacted] je zřejmé, že dne 8.12.2014 byla hlídka PČR vyslána k případu vloupání do loděnice, kde v 9.00 hodin zadržela obžalovaného [redacted] jako podezřelého z této krádeže. Obžalovaný byl následně propuštěn na svobodu po provedení nezbytných úkonů dne 9.12.2014 v 16.42 hodin. Podle protokolů o vrácení věcí je zřejmé, že svědek [redacted] převzal veškeré věci odcizené ke škodě [redacted] poškozená [redacted] převzala od policie odcizené vidlice na opékání buřtů a poškozený [redacted] převzal veškeré věci, které byly k jeho škodě odcizeny s výjimkou celokovového rýče, popruhů k sekačce a dvou kusů žacích hlavíc. Z protokolu o trestním oznámení ze dne 8.1.2015 soud zjistil, že [redacted] podal trestní oznámení ve věci krádeže v obci [redacted]. Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací ze dne 8.1.2015 je evidentní, že do stavební buňky umístěné v areálu výkupny surovin vnikl pachatel po rozbití skleněné výplně okna a zde odcizil všechny věci označené poškozeným. Podle vážního lístku č. [redacted] ze dne 8.1.2015 obžalovaný [redacted] prodal za částku 299,60 Kč měděný a železný odpad. Z protokolu o trestním oznámení ze dne 30.5.2015 okresní soud dále zjistil, že [redacted] podal trestní oznámení ve věci násilného usmrcení [redacted]. Z průkazu [redacted] plyne, že kůň jménem [redacted] se narodil dne [redacted]. Průkaz zachycuje zdravotní anamnézu koně a údaje o majitelích. V lékařské dokumentaci ze dne 30.5.2015 [redacted] konstatuje uskrvení koně [redacted] lanem omotaným kolem krku, a dále uvádí, že poté co kůň upadl do bezvědomí byla mu proříznuta vena jugularis a naříznuta trachea. Z protokolů o ohledání místa činu s fotodokumentací ze dnů 30.5.2015, 2.6.2015, 9.6.2015, 3.6.2015, 17.6.2015, 3.6.2015 a 4.6.2015 soud zjistil podrobně popsanou situaci na místě činu násilného usmrcení koně [redacted] a přilehlých místech. Z protokolů je mimo jiné zřejmé, že obžalovaný [redacted] označil policii místo, kde byl nalezen nůž, kterým obžalovaný koně usmrtil a dále rukavice, pracovní oděv a část provazu. Z protokolu o zadržení podezřelého vyplývá, že obžalovaný [redacted] byl policií zadržen dne 3.6.2015 ve 21.20 hodin a propuštěn ze zadržení na svobodu dne 5.6.2015 v 14.48 hodin. Podle zprávy ošetřujícího lékaře a výstupní zprávy z psychiatrické nemocnice [redacted] byl obžalovaný [redacted] dobrovolně hospitalizován v nemocnici od 15.6.2015 do 8.7.2015. V opisu Rejstříku trestů nemá obžalovaný [redacted] žádný záznam. Ze zprávy Městského úřadu [redacted] bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl v posledních 5 letech projednáván pro přestupek.

Na základě provedeného dokazování a po jeho zhodnocení dospěl soud k závěru, že není pochyb o tom, že se obžalovaný [redacted] dopustil všech jednání, která mu byla oběma obžalobami kladena za vinu. Obžalovaný nijak nepopíral trestnou činnost, naopak ji plně doznal a uvedl okolnosti, které ho vedly k tomu, že zažalované skutky spáchal. Na svou obhajobu obžalovaný [redacted] před soudem uvedl, že je mu líto co se stalo, všem poškozeným se omluvil.

Jeho úplné doznání plně koresponduje s dalšími důkazy, jako jsou výsledky svědků a listinné důkazy. Obžalovaný [REDAKCE] se nejprve kolem 8.10.2014 v místě svého bydliště zmocnil platební karty svého bratra včetně přístupového pinu a z karty vybral nebo se pokusil vybrat peníze a dále kartou několikrát zaplatil a tím ke škodě poškozeného [REDAKCE] měl v úmyslu způsobit škodu ve výši 8.673,50 Kč, ale fakticky způsobil škodu ve výši 2.973,50 Kč, kterou bratrovi nahradil (bod 1 rozsudku). Dále obžalovaný ve dnech 22.10.2014 a 2.12.2014 opět v místě svého bydliště opakovaně odcizoval peníze v celkové výši 34.000,- Kč a rovněž notebook v hodnotě 2.700,- Kč vše ke škodě své adoptivní matky [REDAKCE], přičemž v posledním případě do domu vstoupil za použití násilí, neboť rozbil skleněnou výplň dveří (body 2 -4 rozsudku). Dalších jednání popsaných pod body 5 – 7 odsuzujícího rozsudku se obžalovaný [REDAKCE] dopustil v časovém rozmezí od listopadu 2014 do 8.12.2015, kdy byl krátce po spáchání trestné činnosti fakticky přistižen policejní hlídkou. Obžalovaný po sešlápnutí oplocení vnikl na cizí zahrady a dále do chatky resp. kůlny a odcizil věci, které zde nalezl. Obdobně postupoval obžalovaný, když vnikl do objektu [REDAKCE]. Jednání obžalovaného bylo proto pod body 1 - 7 právně kvalifikováno jako pokračující přečin krádeže dílem dokonaný dílem nedokonaný ve stádiu pokusu podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku. Tato kvalifikace odpovídá tomu, že se obžalovaný [REDAKCE] postupně na různých místech zmocnil cizích věcí, jejichž celková hodnota přesáhla hranici škody větší ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku a pod bodem 1 rozsudku se zčásti pokusil získat více peněz, což se mu z důvodu překročení finančního limitu na platební kartě nepodařilo. Obžalovaný navíc pod body 4 – 7 rozsudku při zmocnění se cizích věcí překonával překážky, neboť rozbil skleněnou výplň dveří, vypáčil uzamčené dveře a vysadil dveře a okno a proto bylo jeho jednání kvalifikováno také jako vloupání ve smyslu § 121 trestního zákoníku. Při posouzení uvedených jednání jako pokračování v trestném činu krádeže, okresní soud vyšel z úvahy, že zákonem požadovaná blízká časová souvislost nebyla v posuzovaném případě přerušena. Naopak bylo zjištěno, že obžalovaný si jednotlivými dílčími útoky na cizí majetek opatroval prostředky na své živobytí, stravu a případně ubytování, a jelikož neměl jiný zdroj příjmů, soud má za to, že v tomto případě se jedná o pokračování v trestném činu ve smyslu § 116 trestního zákoníku. Naopak jednání obžalovaného [REDAKCE] popsané pod bodem 8 rozsudku a spočívající ve vniknutí do areálu sběrný rozbítí okna buňky a odcizení věcí v hodnotě 5.760,- Kč bylo kvalifikováno jako samostatný přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku. Takový postup soud volil proto, že tohoto jednání se obžalovaný dopustil až poté co mu bylo dne 9.12.2014 doručeno předchozí usnesení o zahájení trestního stíhání mimo jiné pro trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, které tak tvoří pomyslnou hranici rozhodující pro další právní kvalifikaci nové majetkové trestné činnosti. V tomto bodě rozsudku se obžalovaný [REDAKCE] zmocnil cizích věcí, jejichž hodnota přesáhla hranici škody nikoli nepatrné ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku a současně překonal překážku tvořenou oplocením a uzavřeným oknem, které rozbil a proto se dopustil vloupání ve smyslu § 121 trestního zákoníku. Jednání obžalovaného [REDAKCE] bylo dále právně kvalifikováno pod bodem 1 rozsudku rovněž jako přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný se bez souhlasu svého bratra zmocnil platební karty vydanou bankou na jméno bratra a s kartou provedl několik platebních operací spočívajících ve výběru peněz z bankomatu a plateb v obchodech, včetně několika neúspěšných pokusů. Jednání obžalovaného [REDAKCE] však na rozdíl od podané obžaloby nebylo současně kvalifikováno pod bodem 4 rozsudku rovněž jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. V této

souvislosti je třeba zdůraznit, že obžalovaný sice dne 2.12.2014 vnikl do domu rodičů tak, že rozbil skleněnou výplň vstupních dveří, ale soud nedospěl k závěru, že byl veden úmyslem neoprávněně vniknout do obydlí rodičů. Obžalovaný sám doznal jako motiv svého jednání snahu získat peníze pro svoji obživu. Z dalšího dokazování a to zejména výpovědi bratra, ale hlavně adoptivních rodičů obžalovaného bylo zjištěno, že klíče od domu měli vždy pouze rodiče a děti včetně obžalovaného i když klíči nedisponovali, měli do domu zcela volný přístup. To platilo i v situaci, kdy obžalovaný opakovaně z domu utíkal. Svědkyně [REDAKCE] dokonce explicitně vypověděla, že i v prosinci 2014 počítala s návratem svého syna tj. obžalovaného [REDAKCE] domů. Proto byla soudem kvalifikace ve smyslu § 178 trestního zákoníku vypuštěna. Poslední skutek popsany v rozsudku pod bodem 9 byl okresním soudem v souladu s podanou obžalobou kvalifikován jako přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Tato právní kvalifikace koresponduje skutkovému zjištění soudu spočívající v tom, že obžalovaný [REDAKCE] v noci z 29. na 30.5.2015 bez zjevného motivu přilákal z pastviny koně, tj. smysly nadaného živého tvora, kterému uvázal provaz kolem krku, jehož druhý konec přivázal ke stromu. Ke stromu přivázal ještě obě zadní nohy zvířete. Poté co se [REDAKCE] kůň vzpínal, utahoval si smyčku kolem krku, až v průběhu několika desítek minut upadl v důsledku hypoxie do bezvědomí. Následně obžalovaný koni nožem prořízl krční žílu a zčásti průdušnici, a odřezal kůži na pravém boku a kus masa nad pravou lopatkou. Kromě toho ještě v přesně nezjištěné fázi usmrcování zvířete obžalovaný silou koni do konečnicku strčil dřevěný kůl, čímž ještě způsobil povrchové poranění sliznice rektu. Obžalovaný proto způsobil zvířeti zcela zbytečné, kruté mnohaminutové bolestivé dušení smyčkou uvázanou kolem krku a poté mu prořízl hrdelní žílu a způsobil smrt. Takové surové jednání je nepochybně zvláště trýznivým týráním zvířete. Užití kvalifikované skutkové podstaty trestného činu podle § 302 odst. 2 trestního zákoníku odpovídá způsobenému následku tedy smrti týraného zvířete – koně. Kromě této kvalifikace obžalovaný současně svým jednáním naplnil také zákonné znaky přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, neboť škoda způsobená majiteli úhynem koně, který je i přes to, že jde o živého tvora, vnímám jako věc, dosáhla částky 28.000,- Kč. Tato škoda několikanásobně přesahuje hranici škody nikoli nepatrné ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku (hranice 5.000,- Kč).

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaných trestných činů, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činy dotčen, způsobem jejich provedení a následky. Soud vzal v úvahu také okolnosti, za jakých byly činy spáchány, osobou pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutku. Z přečteného znaleckého posudku bylo okresním soudem zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] měl ovládací a rozpoznávací schopnosti plně zachované. Znalcem u něho nebyla zjištěna duševní choroba a v době, kdy se dopustil trestné činnosti, netrpěl žádnou závažnou duševní poruchou, závislostí či sexuální deviací. U obžalovaného [REDAKCE] byly soudem zjištěny polehčující okolnosti. Obžalovaný svým úplným doznáním výrazně napomáhal při objasňování trestné činnosti, spáchaných trestných činů upřímně litoval a vedl před spácháním trestných činů řádný život. Ve prospěch obžalovaného soud hodnotil i fakt, že alespoň částečně nahradil vzniklou škodu a to ohledně skutku pod bodem 1 rozsudku. U obžalovaného na druhou stranu byly nalézacím soudem zjištěny také okolnosti přitěžující. Obžalovaný [REDAKCE] spáchal více úmyslných trestných činů. Zejména trestný čin týrání zvířat popsany pod bodem 9 rozsudku, tedy násilné usmrcení [REDAKCE] koně, který obžalovaný [REDAKCE] spáchal naprosto surovým a bezcitným způsobem vnímá soud jako společensky velmi nepřijatelné a zavrženíhodné jednání. K tomuto bodu rozsudku nicméně okresní soud považuje za nezbytné také uvést, že obžalovaný [REDAKCE] je sice k datu vyhlášení

tohoto rozsudku rovněž stíhán vazebně v jiné trestní věci, kde je obviněn z usmrcení dalšího koně, ale s ohledem na zásadu presumpce neviny k této okolnosti nelze nijak negativně přihlížet. Za pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku byl obžalovaný [REDAKCE] ohrožen trestem odnětí svobody se sazbou 1 rok až 5 let, za přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody se sazbou až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty, za přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody až na 1 rok, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty a za přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byl ohrožen trestem odnětí svobody se sazbou v rozmezí 6 měsíců až 3 léta. Vzhledem ke spáchání více trestných činů bylo třeba obžalovanému uložit trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku a to podle nejprísnější trestní sazby, která činí u trestného činu krádeže podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 1 roku až 5 let. Po zvážení všech rozhodných okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému [REDAKCE] je možno s ohledem na popsané polehčující okolnosti a hlavně fakt, že dosud nikdy v životě nebyl přestupkově ani trestně stíhán ani odsouzen, uložit trest výchovného charakteru, který nebude spojen s jeho přímým výkonem. Na druhou stranu soud učinil závěr, že takový trest je třeba uložit již jako trest důrazný, neboť obžalovaný [REDAKCE] spáchal více úmyslných trestných činů a zejména trestný čin týrání zvířat soud vnímá jako naprosto nepřijatelné jednání, kterého se obžalovaný musí do budoucna absolutně vyvarovat. Proto soud jako příléhavý uložil trest již těsně pod polovinou zákonné trestní sazby a to ve výměře dva a půl roku. Jako přiměřená zkušební doba byla zvolena delší zkušební doba v trvání tři a půl roku. Takto uložená citelnější zkušební doba je dostatečně dlouhá na to, aby mohl být obžalovaný [REDAKCE] soudem sledován a aby mu bylo dáno dostatečně jasné na vědomí, že je zcela nepřípustné, aby se nově dopustil jakéhokoliv jednání, které je v rozporu s normami trestního práva. Kromě výchovného trestu odnětí svobody byl obžalovanému [REDAKCE] současně uložen ve smyslu § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku také trest propadnutí věci, konkrétně nože, který je uložen jako příloha trestního spisu sp.zn. 2T 115/2015. Tento druh trestu byl uložen proto, že propadlým nožem obžalovaný spáchal dva z trestných činů, neboť nůž užil při útoku na [REDAKCE] koně. Rozsudek neobsahuje žádný výrok o uložení ochranného opatření, neboť podle znaleckého posudku z příslušného oboru není ohledně obžalovaného [REDAKCE] na místě uložení žádné formy ochranného léčení.

V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojili poškození

[REDAKCE] Vzhledem k tomu, že obžalovaný [REDAKCE] byl odsouzen pro trestné činy, kterými byla způsobena majetková škoda a škoda byla také součástí popisu skutků uvedených ve výroku rozsudku, uložil soud obžalovanému [REDAKCE] povinnost nahradit poškozeným škodu tak, jak je uvedeno ve výroku o náhradě škody. Výše škody byla u poškozené [REDAKCE] stanovena součtem výše způsobené škody popsané v rozsudku pod body 2 – 4 tedy v celkové výši 36.700,- Kč. U poškozené [REDAKCE] byla uložena povinnost k náhradě škody ve výši 1.200,- Kč což odpovídá výši způsobené škody, od které byla odečtena hodnota vrácené věci. Obdobně soud postupoval také u poškozeného [REDAKCE]. Tomuto poškozenému byla sice způsobena celková škoda na odcizených věcech ve výši 8.940,- Kč, ale věci v celkové hodnotě 7.940,- Kč byly poškozenému policií vráceny. Proto byl

obžalovaný zavázán povinností k náhradě škody za nevrácené věci a dále za poškozený plot a chatku v celkové výši 2.500,- Kč. Poškozenému [REDAKCE] byla přiznána náhrada škody zcela odpovídající skutkové větě odsuzujícího rozsudku v bodě 8 tedy ve výši 5.760,- Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že všichni výše uvedení poškození požadovali zaplatit na náhradu škody částky vyšší než ty, které odpovídaly skutkovým zjištěním soudu prvního stupně, byli se zbytky takto uplatněných nároků na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozený [REDAKCE] se připojil s nárokem na náhradu škody v částce 20.000,- Kč a proto mu také tato částka byla přiznána a to přesto, že hodnota usmrceného [REDAKCE] koněm byla odborným vyjádřením stanovena na částku vyšší tj. 28.000,- Kč. Takto bylo postupováno proto, že soud je v rámci adhezního řízení vázán výši nároku na náhradu škody, kterou poškozený uplatnil a to i přesto pokud bylo zjištěno, že výše škody, kterou obžalovaný svým jednáním způsobil, byla objektivně vyšší.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 16. září 2015

Mgr. Milan V e n c l, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Eva Lepková

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Homolkovou v hlavním líčení konaném dne 19. února 2018,

takto:

Obžalovaní

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

jsou vinni, že

společným jednáním v době od večerních hodin dne 31. 12. 2015 do brzkých ranních hodin dne 1. 1. 2016 při silvestrovské oslavě v bytě ve [REDACTED] patře na adrese [REDACTED] v [REDACTED] opakovaně násilím nalévali do dutiny ústní a jícnu zde přítomné kočky jménem [REDACTED] majitelky [REDACTED] přesně nezjištěné množství alkoholických nápojů, a to zejména [REDACTED] a [REDACTED] kdy [REDACTED] kočku držel za tělo a hlavu tak, aby do ní mohl [REDACTED] násilím alkoholický nápoj z lahve nalévat, kdy předtím se o totéž [REDACTED] pokoušel sám v době, kdy měl kočku na svém klíně, a následně kočku vyhodili z okna ve třetím patře uvedeného panelového domu, čímž kočce způsobili nejméně kontuzi pravé přední končetiny, neboť v důsledku nedobrovolně požitého alkoholu nemohla svůj pád z výšky koordinovat, přičemž jejich jednání zanechalo na kočce následky, neboť tato se stále bojí lidí a hluku, není tak hravá, jako byla původně, a je více agresivní, přičemž dle vyjádření veterinárního lékaře se požití alkoholu na zvířeti projevuje zejména špatnou koordinací pohybu, při vyšších dávkách zvracením

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vítková.

a při předávkování může dojít i k úhynu zvířete, čímž poškozené majitelce kočky [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE], způsobili škodu za veterinární ošetření kočky a za poskytnuté léky ve výši 917 Kč, načež byla škoda poškozené obviněným [REDAKCE] [REDAKCE] uhrazena,

tedy

úmyslným společným jednáním dvou osob týrali zvíře trýznivým způsobem,

čímž spáchali

přechin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a odsuzují se

1. obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE]

podle 302 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **15 (patnáct) měsíců**.

2. obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE]

Podle 302 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **15 (patnáct) měsíců**.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný i státní zástupce po jeho vyhlášení vzdali práva odvolání a netrvají na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku

nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 19. února 2018

Mgr. Lucie Homolková v.r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne **20. ledna 2016** samosoudkyní Mgr. Lucií Homolkovou, **t a k t o :**

Obžalovaný

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

1) v době od 19:00 hod. dne 19.7.2015 do 17:30 hod. dne 20.7.2015 na ohrazené pastvině ležící na pozemku č. [redacted] v katastrálním území [redacted] v přístřešku pro koně, uvázal jeden konec konopného provazu ke kovové konstrukci tohoto přístřešku a druhý konec uvázal kolem krku klisny [redacted] barvy, stáří [redacted] let takovým způsobem, že se provaz zaryl hluboko do krku zvířete, v důsledku čehož se klisna začala dusit a došlo u ní k otoku krku, přičemž usmrcení zvířete bylo zabráněno pouze tím, že tento stav byl včas zjištěn chovatelkou koně [redacted]

2) v době od 21:00 hod. dne 22.7.2015 do 10:42 hod. dne 23.7.2015 v jižním cípu ohrazené pastviny ležící na pozemku č. [redacted] v katastrálním území [redacted] usmrtil klisnu [redacted] barvy, stáří [redacted] let tak, že jí uvázal jeden konec konopného provazu kolem krku a druhý konec provazu uvázal ke stromu, svázal zvířeti přední nohy k sobě a zadní nohy k sobě a tyto rovněž přivázal ke stromu, přičemž v důsledku nemožnosti pohybu nohou, zvíře upadlo a na smyčce přivázané kolem krku se uškrtilo, čímž poškozenému [redacted] způsobil škodu ve výši 18.000,- Kč,

3) dne 25.5.2015 v době od 08.30 hod do 12.00 hod. v obci [redacted] přelezl oplocení pozemku domu čp. [redacted] kostkou zámkové dlažby rozbil skleněnou výplň okna kuchyně

v přízemí v zadní části domu, vnikl do domu, prohledal jej a z peněženky nalezené v zásuvce nočního stolku v ložnici odcizil finanční hotovost ve výši 2.500,- Kč, z věšáku u vstupních dveří odcizil svazek nejméně 2 klíčů v hodnotě 140,- Kč, dále odcizil soupravu šperků skládajících se z řetízku, náramku a prstýnku ze žlutého kovu v hodnotě 400,- Kč, stříbrnou ozdobnou sponu na kravatě a stříbrný ozdobný špendlík v hodnotě 90,- Kč, řetízek na krk se zavěšenými staršími hodinkami v pouzdře z bílého kovu v hodnotě 150,- Kč, pánskou šustákovou tašku v hodnotě 50,- Kč a kasičku ve tvaru knihy v hodnotě 300,- Kč, čímž poškodil [redacted], způsobil škodu na odcizených věcech ve výši 3.630,- Kč a škodu na poškození ve výši 2.300,- Kč,

te dy

ad 1) - dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku

ad 2) - týral zvíře zvlášť trýznivým způsobem a způsobem zvířeti smrt,
- učinil neupotřebitelnou cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

ad 3) - přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal vloupáním,
- neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

č í m ž s p á c h a l

ad 1) a 2) - pokračující přecín týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku dlelem dokonaným, dlelem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2) - přecín poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3)

- přecín krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,
- přecín porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

Za to se

o d s u z n ě

podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **d v o u (2) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s d o z o r e m.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci**, a to nože, který je uložen jako příloha trestního spisu sp. zn. 2T 115/2015 a 2 klubek konopného lana, které jsou přílohou trestního spisu sp. zn. 32T 222/2015.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení sexuologické ústavní.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradu škody České pojišťovně, a.s., IČ: 45272956, se sídlem Spálená 75/16, Praha 1, částku ve výši 10.588,- Kč.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ve výroku o trestu **r u š í** rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 16.9.2015 čj. 31T 36/2015-268 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 3.12.2015 čj. 55To 481/2015-306, jakož i ty výroky, které jsou s tímto výrokem spojené.

ODŮVODNĚNÍ

V hlavním líčení byly zjištěny následující okolnosti :

Obžalovaný vypověděl ke skutku ad 1), že neměl kde bydlet, pohádal se s rodiči a odešel z domova a skončil na ulici. Šel se kouknout do [REDAKCE] kde bydlel a jak přicházel do [REDAKCE] tak procházel kolem pastviny a toho přístřešku, kde viděl koně, chtěl si ho pohladit, tak vlezl pod ten přístřešek, vzal provaz a prvního koně zavázal za otěž a konec provazu ke konstrukci. Ten kůň sebou ale začal cukat a ten provaz přeškul. Proto toho druhého koně přivázal za krk a ten kůň sebou začal cukat a provaz se uškubl. Oba dva koně si chtěli hladit. Ke skutku ad 2) to bylo to samý, neměl kde bejt, neměl kde sehnat potravu, pohádal se se šéfem a byl naštvaný. Koně přilákal na kukuřici, pak mu za krk přivázal provaz ke stromu a pak mu přivázal nohy. Myslel, že to bude rychlejší, že se udusí. Ke skutku ad 3) jak skončil na ulici, tak neměl z čeho žít, tak udělal tuto věc a vzal tam maximálně těch 500,- Kč, protože nechtěl udělat větší škodu, aby si z toho pořídil jídlo a měl z čeho žít. Odcizené věci prodal. Koni uvázal smyčku na uzel, smyčka byla škrticí, ale nešla zatáhnout, byla kolem krku a na uzel. Ta smyčka nebyla stahovací. Nechtěl, nechtěl ani, aby se ten kůň škrtil. [REDAKCE]

V přípravném řízení byl nicméně sdílnější a ke skutku uvedenému pod bodem 1) uvedl, že toho dne, odešel kolem 2. hodiny ráno z domova, přespal v [REDAKCE] na zastávce a ráno odešel do [REDAKCE] kde měl v úmyslu se na koupališti vykoupat. Z koupaliště odešel a šel do [REDAKCE] ke koním, které jsou u cesty z [REDAKCE] po pravé straně u zastávky, kde je ohrada s přístřeškem [REDAKCE] barvy. Uvnitř přístřešku byly dva koně, jeden [REDAKCE] a druhý [REDAKCE]

Šel do přístřešku a koně přišli za ním. koně uvázal za otěž a druhý konec provazu přivázal ke konstrukci přístřešku. Uvázal ho konopným lanem, které měl s sebou. Poté, co koně uvázal, tak sebou kůň cukl a lano utrhlo. Poté přivázal druhého koně. Uvázal ho za krk na zbytek provazu, který visel z konstrukce. I tento kůň sebou škubl a lano opět utrhlo, přičemž kus lana mu zůstal na krku. Konec svazoval z důvodu, že si je chtěl pohladit. Ke skutku popsanému pod bodem 2) uvedl, že byl natrhat mladou kukuřici na poli a na kus větve přilákal koně. Jednalo se o malého poníka barvy, kterého přivázal za provaz. Nejprve uvázal provaz kolem jeho krku a druhý konec kolem stromu. Poté koni dalším provazem svázal nejprve přední nohy a druhým koncem i zadní nohy. Následně se kůň, jak sebou začal cukat, začal dusit. Chvilí na něho koukal a pak si šel sednout do chroští a čekal, až se kůň udusí. Ze začátku se mu líbilo, jak se kůň dusil, ale pak už ne. Když se kůň udusil, tak vzal opalovací krém, přišel k němu a opalovacím krémem mu namazal zadek. Na koni měl v úmyslu vykonat soulož, ale vzhledem k tomu, že nedošlo ke ztopoření jeho penisu, ke styku nedošlo. Poté z místa odešel. Ke skutku pod bodem 3) pak uvedl, že skutek se stal tak, jak je popsán. Spáchal ho proto, že skončil na ulici a neměl z čeho žít. U potoka našel kámen, se kterým rozbil okno domu a vnikl dovnitř, kde vše prohledal. V domě našel šperky, hodinky a peníze. Bylo tam 2.500,- Kč, ale vzal si jen 500,- Kč a šperky, které následně prodal v v zastavárně za 1.000,- Kč.

Svědkyňe uvedla, ke skutku pod bodem 1, že v ranních hodinách klisny vyvedli z ohrady na dvůr, protože v tu dobu připouštěli hřebce, tzn. že každé ráno všech pět kobyl pochytili a přivedli a zkoušeli je. To té klisně asi zachránilo život, protože když ty koně přiváděli, tak si všimli, že jedna z těch pěti kobyl má pod krkem pevně utaženou smyčku a ten provaz byl přetržený, byla oprátka napevno utažená asi 10 cm a pak ten provaz byl přetržený. Bylo to v době, kdy byly ty velké tepla a už když tu kobylu vyvedli, tak měla tak velký otok na tom krku, že si myslí, že kdyby jí nepřivedli včas, tak dle jejího úsudku tak za tři, čtyři hodiny se asi zadusila. Nahlásila to okamžitě policii a hned ji napadlo, odkud vítr fouká, protože předtím viděla tu relaci v televizi asi před měsícem a uvázání toho provazu bylo jednoznačně za cílem tomu zvířeti ublížit, takže si to nemohla splíst, že by někdo toho koně chtěl někam odvést. Napadlo ji, že ten kůň musel být tím druhým koncem k něčemu přivázaný, aby se utrhlo, bylo jí jasné, že kdyby ho on jenom vedl, tak by se ten provaz nepřetrhl. Celý den chodila po všech stromech a hledala ten druhý konec, nenašla ho, ale pak ji napadlo se podívat do haly a tam ty úvazky byly dva. Znovu tedy zavolala na policii, že našla ty provazy a plastovou nádobu, kde byl nějaký lubrikant nebo pleťový mlíko, čemuž v tu chvíli vůbec neporozuměla. Ale kamarád, který let dělал u řekl, že je to jednoznačný důkaz toho, že to zvíře mělo být i sexuálně zneužito. Kriminálka přijela, vzala si ty provazy, tu nádobu a druhý den jela k výsledku. Tu smyčku našla na krku jenom jednoho koně, ale dva koně neměli ohlávky a bylo jí jasné, že se pokoušel chytit předtím ještě jinýho koně a tomu se zřejmě taky podařilo utýct. A ty úvazky tím, že byly dva a oba přetržené, tak i to ji vedlo k domněnce, že koně uvázal dva a že se oba přetrhli. Ale na tom druhém koni na krku nenašla nic, tzn. že ho třeba uvázal k té ohlávce. Byl to takovej hodně špinavej provaz, rozhodně nebyl nověj, byly na něm stopy zaschlýho trusu, podle odhadu ten provaz byl používaněj v nějakým zemědělským provozu, byly na něm jednoznačně stopy zaschlých kravských fekálií zelené barvy. Ten provaz byl zpuchřelej, tzn. starěj, byl už použitěj, nebyl nověj a jeho „technický stav“ kobyle zachránil život, protože kdyby ten provaz byl nověj, tak by ho určitě nepřetrhla. Uvázaný nyl jako smyčka, velký dva nebo tři uzle a pak to lano. Ty uzly byly hodně zatažené, a když to viděla na tom koni, je možný, že to bylo zatažený už následkem toho, že ten kůň měl otok toho krku. Lahvičku našla v hale, kousek od toho úvazku.

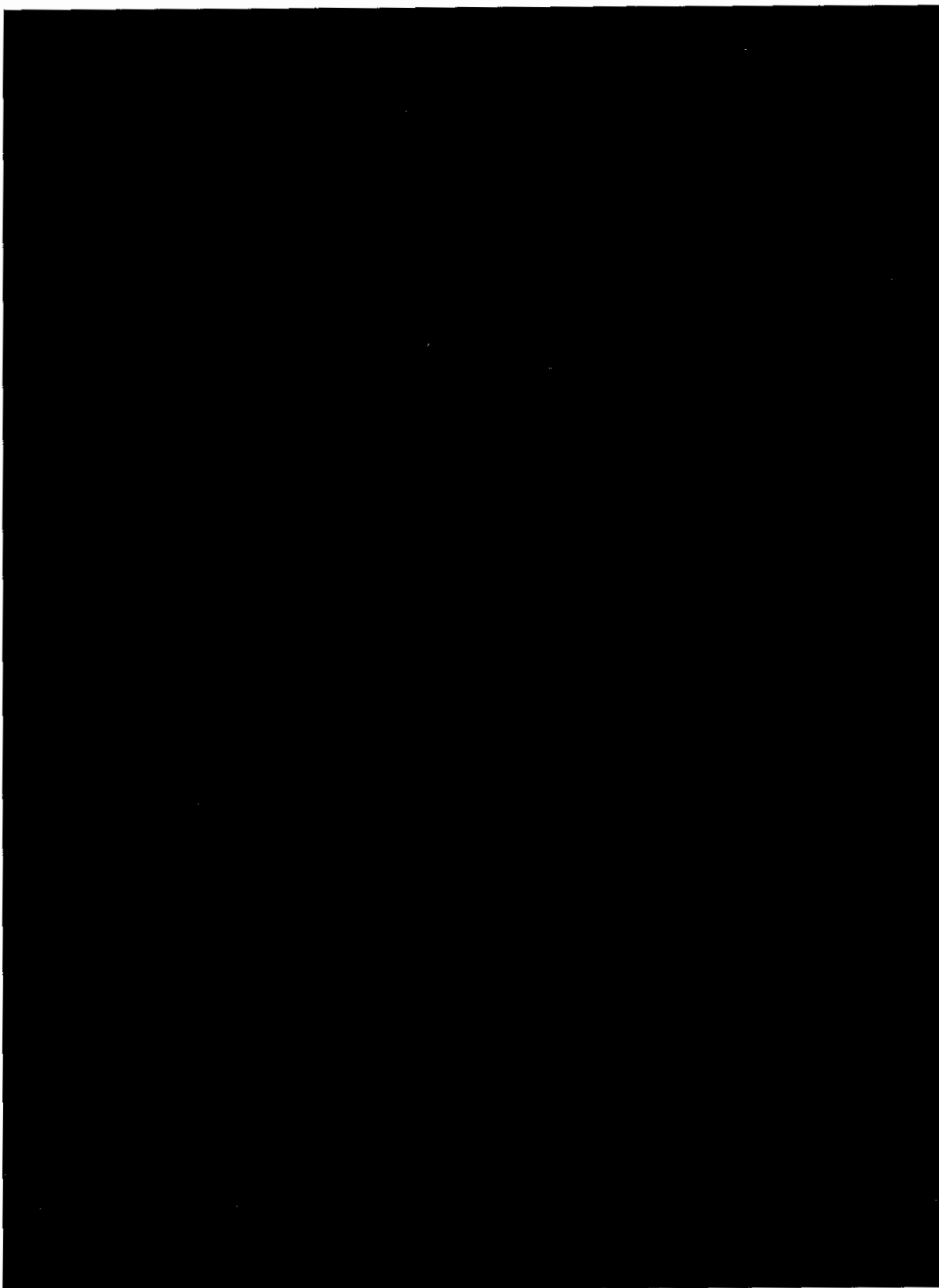
Bylo to něco jako lubrikant nebo krém, lubrikant nepoužívá, neví, jak to vypadá, ale byl to lubrikant nebo pleťový mlíko. Ta lahvička byla použita. Koně jsou na lidi zvyklí, nechají se pohladit a přijdou naproti.

Svědék [REDACTED] uvedl ke skutku pod bodem 2, že nadřízené volala veterinářka, která byla v tom [REDACTED] že se tam pokusili uškrtit koně. Tak volal domů tátovi, ať to s přítelkyní jedou zkontrolovat do ohrady a za chvíli byli u něj v práci, že kůň leží u stromu a že se nehýbe. Tak tam jel a našel jí uškrcenou, svázanou. Volal policii. Byla precizně svázaná, pachatel věděl, co dělá. Hlava byla přivázaná ke stromu a to, co zde říkal státní zástupce, že se uškrtila tím, že uklouzla, je nesmysl, prostě jí uškrtil. Měla svázaný přední a zadní nohy zvlášť a ještě spoutaný k sobě, přední se zadními. Myslí si, že jí uškrtil provazem přes strom jako přes kladku, jakože stál u stromu a zezadu ji nějak škrtil, nebylo to tak, že by se na provaze pověsila. Byla profesionálně svázaná. Nesli to špatně, hlavně přítelkyně, dostali ho jako týraného, ještě měla hřebečka jako svého syna a toho museli dát pryč, protože byl pak nezvladatelný, začal kousat a bylo to s ním špatný, byl na ní strašně závislý. Bylo to těžký. Jako veterinářka ze [REDACTED] jezdila paní doktorka [REDACTED]. I v tom prvním případě v [REDACTED] se obžalovaný taky omlouval a nebylo to nic platný.

Svědkyňe [REDACTED] uvedla, že ke skutku pod bodem 3, že asi v půl devátý ráno s manželem odjeli z domova do [REDACTED] nakoupit a vrátili se zhruba kolem dvanáctý hodiny. Odemkla vrátka, první dveře, další dveře už byly do bytu,odemkla jeden zámek, ale horní zámek byl odemčený. A už volala manžela, otevřela dveře a viděla otevřené botník, shozená taška, za dveřmi byly vyházené věci z manželovy skříně. Vyšli ven, zavolala policii a čekali na ní. On rozbil okno, u kuchyňské linky poškodil desku, ta zámková dlažba porušila dlažbu, vlétla až do jídelny na plovoucí podlahu, tam to vzalo skříňku a ztratily se věci ne moc velké hodnoty, byly to některé památky po rodičích, ale hlavně neskutečný nepořádek, všechno vyházeli. Dále se ztratilo 2.500,- Kč. Co se týče těch šperků, tak to byl řetízek, náramek, prstýnek ze žlutého kovu, ale zlaté to nebylo. Pak zmizel takový špendlík a teď ještě přišla na to, že se ztratil takovej tenkej stříbrnej náramek, pak tam měla takovou kasičku, vypadala jako kožená červená knížečka, ležel tam klíček, nic uvnitř nebylo, ale ta také zmizela. Manželovi tam zmizela šustáková taška, do který si to asi dal a odnesl. Nic velkého tam nezmizelo, celou škodu uhradila pojišťovna. Nic z odcizených věcí vráceno nebylo. Rozbil okno, to se nechalo zasklít, byla tam uražená skříňka, jak letěla ta dlažba, ztracené peníze, ty drobné věci. To byla manžela peněženka, měl v ní 2.000,- Kč a když si ráno šel pro [REDACTED] tak si tam ještě přidal 500,- Kč, ví, že tam ty peníze měl, nemají před sebou žádné tajnosti.

Znalec [REDACTED] uvedl, že posudek zpracovali společně s [REDACTED] a ode dne 3.10., kdy ho odevzdali, nezjistili žádných nových poznatků, takže písemné závěry trvají. Na otázku, [REDACTED]

[REDACTED]

Znalec

Z listinných důkazů bylo zjištěno - ke skutku pod bodem 1) bylo na místě provedeno ohledání, kterým bylo zachyceno, kde se předmětné místo nachází, místo činu bylo fotograficky zadokumentováno a byly zajištěny upotřebitelné stopy ve formě provazů a plastové nádoby s krémem. Ze zajištěných provazů a plastové nádoby byly podle protokolu o ohledání věci odebrány pachové a daktyloskopické stopy, které byly dále podrobeny dalšímu znaleckému zkoumání. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví genetika byla na provazu,

nelezeném na místě činu zjištěna a izolována DNA a stanoven úplný smíšený profil DNA, jehož minoritní frakce je shodná s profilem DNA obžalovaného. Zajištěné daktyloskopické stopy nevykazovaly dostatečný počet charakterizujících znaků a proto byly vyhodnoceny jako neupotřebitelné. Odborným vyjádřením [REDAKCE] bylo ohledáno zvíře, přičemž veterinářka stanovila, že zvíře mělo smyčku utaženou kolem krku a kolem ní otok tkání, přičemž takový způsob uvázání, koni způsobil stres, bolest a v případě, že by se zvířeti nepovedlo vysvobodit protržením provazu, bylo uvázání způsobilé zvířeti způsobit smrt. Dle vyjádření veterinářky se rozhodně jedná o týrání.

Ke skutku pod bodem 2) bylo na místě činu, tedy v katastru obce [REDAKCE] provedeno ohledání místa činu, toto bylo fotograficky zadokumentováno a rovněž tak byly zajištěny upotřebitelné stopy na místě. Vedle popisu místa a mrtvého zvířete byly na místě zajištěny věcné stopy, a to konkrétně provazy a tuba od krému. Mrtvé zvíře bylo podrobně ohledáno a jak z něho, tak i ze zajištěných věcí byly zajištěny upotřebitelné pachové a daktyloskopické stopy, které dále byly podrobeny znaleckému zkoumání s negativním závěrem. I v této věci vydala [REDAKCE] odborné vyjádření, ve kterém uvedla, jakým způsobem provedla ohledání [REDAKCE] jakým způsobem bylo zvíře svázáno, přičemž podle stop na těle koně i v jeho okolí stanovila, že zvíře před smrtí trpělo. K usmrcení došlo v důsledku jednání člověka a zvíře zemřelo na udušení, přičemž je pravděpodobné, že ke konci došlo ke zlomení vazů. Na těle zvířete bylo shledáno velké množství poranění, které podle veterinářky vznikly zápasem svázaného koně o život. Odborným vyjádřením [REDAKCE] byla stanovena hodnota usmrceného [REDAKCE] na částku 18.000,- Kč. Ke skutku pod bodem 3) byl ve věci vyhotoven protokol o ohledání místa činu a pořízena jeho fotodokumentace, kde byl stav domu i jeho interiéru po vniknutí obžalovaným zachycen. Odborným vyjádřením [REDAKCE] znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady věcí movitých byla stanovena hodnota věcí odcizených, přičemž závěry znalce byly převzaty do výroku rozsudku. Obžalovaný nemá v rejstříku trestů žádný záznam, avšak rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 16.9.2015, č.j. 31 T 36/2015-268 byl uznán vinným přečinem krádeže dílem dokonaným dílem ve stádiu pokusu podle § 205 odst. 1 písm. b) odst. 3 trestního zákoníku, § 21 odst. 1 trestního zákoníku, § 205 odst. 1 písm. b) odst. 3 trestního zákoníku, přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku s podmíněným odkladem a stanovením zkušební doby v trvání 3,5 roku. Citovaný rozsudek v současné době již nabyl právní moci, neboť jeho odvolání bylo Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, zamítnuto usnesením ze dne 3.12.2015, sp.zn. 55To 481/2015. Ze spáchání přestupku byl uznán vinným jednou.

Po provedeném dokazování bylo bez jednoznačných pochybností prokázáno, že se obžalovaný dopustil všech skutků tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Pokud jde o skutek pod bodem 1, obžalovaný popírá jakýkoliv jiný úmysl než ten, že si chtěl koně pohladit. Tato obhajoba je však dle názoru soudu vyloučena zejména tím, za jakým účelem se obžalovaný ke koním v obdobných případech vždy přibližoval a choval, tedy tzv. modus operandi. Jako v dalším případě, i zde koně uvázal napevno, v tomto případě k přístřešku. Nebýt chatrného provazu, koni by se nepodařilo utrhout a utéct. Obžalovaný uvedl, že utrhout provaz se podařilo ještě jednomu koni ten večer, uvázat koně se tedy pokoušel dvakrát. Dále byla na zemi

nalezena lahvička krému či lubrikantu, tak jako v případě pod bodem 2, ke kterému se sice obžalovaný v tomto případě nezná, ale svědkyně [REDAKCE] vyloučila, že by krém byl její a navíc obdobný krém si obžalovaný přinesl s sebou v případě pod bodem 2, kdy tento krém mu měl pomoci k lepšímu sexuálnímu styku s klisnou poníka. Je tedy vysoce pravděpodobné, že i v prvním případě, který navíc časově předcházela bodu 2, se chtěl obžalovaný pokusit o pohlavní styk s koněm. Obžalovaný tedy v době ode dne 19.7.2015 do dne 20.7.2015 přišel na ohrazenou pastvinu na pozemku č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] kde v přístřešku pro koně uvázal z lana kolem krku koně smyčku, kterou následně připevnil ke konstrukci přístřešku, přičemž takový způsob uvázání zvířeti způsobil stres, bolest a jestliže by se mu samotnému nepovedlo vysvobodit protržením provazu, bylo uvázání způsobitelné zvířeti způsobit smrt. Je tedy vyloučena jeho obhajoba obviněného, že si chtěl zvíře pouze pohladit. Majitelka koně uvedla, že bylo štěstím, že koně denně vyváděli a zaháněli zpět, jelikož ten den již byl krk koně pod smyčkou velmi nateklý a dle jejího názoru chovatelky by se kobyla mohla do pár hodin zadusit. Navíc uvedla, že koně jsou na kontakt s lidmi zvyklí, nechají se pohladit a přijdou naproti, je tedy ještě více absurdnější tvrzení obžalovaného, že je uvázal, aby je pouze pohladil, nakonec si je mohl pohladit dostatečně, když měl ještě dostatek času oba koně uvazovat. Na místě bylo provedeno ohledání místa činu a pořízena fotodokumentace, na nalezeném laně byla identifikována DNA obžalovaného, dle vyjádření veterinářky zvíře mělo smyčku utaženou kolem krku a kolem ní otok tkání, přičemž takový způsob uvázání, koni způsobil stres, bolest a v případě, že by se zvířeti nepovedlo vysvobodit protržením provazu, bylo uvázání způsobitelné zvířeti způsobit smrt. Vzhledem ke způsobu provedení činu je tak naplněna skutková podstata přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud jde o bod 2), k tomuto se obžalovaný zcela doznal a popsal způsob provedení činu, tedy jakým způsobem klisnu poníka svázal a opodál pozoroval, jak kůň bojuje o život, což se mu líbilo a jak se nakonec uškrtil. Po jeho úmrtí se pokusil na klisně vykonat pohlavní styk, avšak kvůli nedostatečné erekci se mu to nepodařilo. I v tomto případě bylo provedeno ohledání místa činu, byla pořízena fotodokumentace a zvíře bylo veterinářkou ohledáno. I v této věci vydala [REDAKCE] odborné vyjádření, ve kterém uvedla, jakým způsobem provedla ohledání poníka, jakým způsobem bylo zvíře svázáno, přičemž podle stop na těle koně i v jeho okolí stanovila, že zvíře před smrtí trpělo. K usmrcení došlo v důsledku jednatí člověka a zvíře zemřelo na udušení, přičemž je pravděpodobné, že ke konci došlo ke zlomení vazů. Dle názoru majitele koně dokonce mohl obžalovaný uškrtit koně vlastní silou. Na těle zvířete bylo shledáno velké množství poranění, které podle veterinářky vznikly zápasem svázaného koně o život. Odborným vyjádřením [REDAKCE] byla stanovena hodnota usmrceného poníka na částku 18.000,- Kč. Dle názoru soudu není jakkoliv vyloučeno a na použitelnost důkazu nemá žádný vliv skutečnost, že zvířata byla ohledána ošetřující veterinářkou, neboť jako odborník je schopna se vyjádřit k okolnostem úmrtí poníka, a jakákoliv její podjatost nebyla ostatně žádnou ze stran ani namítána, stejně jako její odbornost. Ostatně dle názoru soudu i laik by pomalé škrcení a dušení vlastní vahou, at člověka nebo zvířete, posoudil jako poměrně trýznivý způsob vedoucí k úmrtí. Je tedy možno učinit zcela bezpečný závěr o tom, že se obžalovaný v době ode dne 22.7.2015 do dne 23.7.2015 dostavil na ohrazenou pastvinu ležící na pozemku č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] kde usmrtil poníka, [REDAKCE] barvy, který zemřel na udušení v důsledku jeho svázání, přičemž zvíře před smrtí velmi trpělo, což je prokázáno i ohledáním jeho těla, při kterém bylo na jeho těle nalezeno velké množství zranění, které si zvíře způsobilo bojem o svůj život. Tímto jednáním zcela naplnil všechny zákonné znaky přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Jelikož jeho

jednání popsaná pod body 1) a 2) se staly v rozmezí čtyř dnů a spojuje je totožný úmysl pachatele i způsob provedení, je jeho jednání kvalifikováno jako pokračující přečin. Pokud jde o subjektivní stránku trestného činu, pak z povahy činu vyplývá přímý úmysl obžalovaného. K právní kvalifikaci poškození cizí věci bylo vypracováno odborné vyjádření, kterým byla stanovena hodnota poníka na částku 18.000,- Kč, když živé zvíře je ve smyslu § 134 trestního zákoníku považováno za věc. V posledním případě bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, když v z výsledků dokazování lze učinit bezpečný závěr o tom, že se obžalovaný dne 25.5.2015 po rozbítní okna vloupal do rodinného domu čp. ■ a odcizil zde věci, které jsou podrobně uvedeny ve výroku rozsudku. V tomto případě se obžalovaný doznal, že popis skutku odpovídá tomu, čeho se dopustil, s výjimkou, kdy uvedl, že odcizil pouze 500,-Kč. V tomto případě však soud vyšel z tvrzení poškozené, která uvedla, že věděla velmi dobře, kolik peněz měl manžel v peněžence a po vniknutí obžalovaného chyběla celá částka.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný se k trestné činnosti částečně doznal, takže je možno mu tuto okolnost přiznat jako polehčující. Dále ho bylo v době spáchání činu nutno posuzovat jako netrestaného, pro jinou trestnou činnost byl uznán pravomocně vinným až po spáchání nyní posuzovaných skutků. Nicméně je nutno uvést, že obžalovaný spáchal trestnou činnost, která je způsobem spáchání značně závažná a brutální, ač takové jednání není zohledněno trestními sazbami, ale každý život je hoden ochrany a je jedinečný. Obžalovaný je podle znaleckého posudku ■

■ Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem mu byl uložen trest nepodmíněný, neboť pro jiný alternativní trest zde podle názoru soudu není prostor, a to jako trest souhrnný, neboť se trestné činnosti dopustil před datem vynesení rozsudku OS Česká Lípa ze dne 16.9.2015, sp.zn. 31T 36/2015 za současného zrušení výroku o trestu z tohoto rozsudku, kdy mu byl trest uložen podle nejprísnějšiho ustanovení za všechny spáchané přečiny, což je v tomto případě ustanovení o přečinu krádeže podle § 205 odst.3 tr.zákoníku, kdy byl ohrožen sazbou v rozmezí 1 roku až 5 let, tedy pokud mu byl uložen trest ve výměře 2 let, je to tedy stále trest ve spodní polovině trestní sazby. Dále mu byl uložen trest propadnutí věci a to zajištěných klubek lana, které používal při páchaní trestné činnosti a zopakován byl výrok ohledně zajištěného nože ve zrušovaném rozsudku. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem, neboť byl potrestán pro úmyslnou trestnou činnost ve výměře nepřevyšující tři léta a v minulosti pro úmyslnou trestnou činnost prozatím nebyl v přímém výkonu trestu odnětí svobody.

Vzhledem k výsledkům znaleckého zkoumání, skutečnosti, že obžalovaný [REDAKCE] po jejichž vlivem se dopouští trestné činnosti a proto je jeho pobyt na svobodě nebezpečný, bylo mu dle návrhu znalců uloženo i ochranné léčení sexuologické, které bude vykonávat jako ústavní.

S náhradou škody se k trestnímu řízení připojila Česká pojišťovna a.s., která uhradila škodu poškozené [REDAKCE] a jelikož vzniklá škoda je v příčinné souvislosti s trestnou činností spáchanou obžalovaným, byl jí tento nárok oproti obžalovanému přiznán v požadované výši.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V České Lípě dne 20. ledna 2016

Mgr. Lucie Homolková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Iva Souralová

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 2. března 2016 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Pudilové a soudců Mgr. Františka Boštika a Mgr. Lukáše Korpase o odvolání **obžalovaného** [redacted] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 20. ledna 2016, č.j. 32 T 222/2015-231, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm.d,f), odst.2 trestního řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o trestu, ve výroku o ochranném léčení a ve výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se **r o z h o d u j e t a k**, že se

[redacted]
o d s u z u j e

podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **d v o u (2) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s d o z o r e m**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému **u k l á d á** trest propadnutí věci, a to nože, který je uložen jako příloha trestního spisu sp. zn. 2 T 115/2015 a 2 klubek konopného lana, které jsou přílohou trestního spisu sp. zn. 32 T 222/2015.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zároveň **r u š í** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 16.9.2015 č.j. 31T 36/2015-268, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 99 odst.2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému **u k l á d á** ústavní ochranné léčení sexuologické.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené České pojišťovně, a.s., IČ: 45272956, se sídlem Spálená 75/16, Praha 1, škodu ve výši 5.930,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená Česká pojišťovna, a.s. o d k a z u j e se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek **n e z m ě n ě n**.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným, že

1) v době od 19:00 hod. dne 19.7.2015 do 17:30 hod. dne 20.7.2015 na ohrazené pastvině ležící na pozemku č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] v přístřešku pro koně, uvázal jeden konec konopného provazu ke kovové konstrukci tohoto přístřešku a druhý konec uvázal kolem krku klisny [REDAKCE] barvy, stáří [REDAKCE] let takovým způsobem, že se provaz zaryl hluboko do krku zvířete, v důsledku čehož se klisna začala dusit a došlo u ní k otoku krku, přičemž usmrcení zvířete bylo zabráněno pouze tím, že tento stav byl včas zjištěn chovatelkou koně [REDAKCE]

2) v době od 21:00 hod. dne 22.7.2015 do 10:42 hod. dne 23.7.2015 v jižním cípu ohrazené pastviny ležící na pozemku č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] usmrtil klisnu ponika, [REDAKCE] barvy, stáří [REDAKCE] let tak, že jí uvázal jeden konec konopného provazu kolem krku a druhý konec provazu uvázal ke stromu, svázal zvířeti přední nohy k sobě a zadní nohy k sobě a tyto rovněž přivázal ke stromu, přičemž v důsledku nemožnosti pohybu nohou, zvíře upadlo a na smyčce přivázané kolem krku se uškrtilo, čímž poškozenému [REDAKCE] způsobil škodu ve výši 18.000,- Kč,

3) dne 25.5.2015 v době od 08.30 hod do 12.00 hod. v obci [REDAKCE] přelezl oplocení pozemku domu čp. [REDAKCE], kostkou zámkové dlažby rozbil skleněnou výplň okna kuchyně v přízemí v zadní části domu, vnikl do domu, prohledal jej a z peněženky nalezené v zásuvce nočního stolku v ložnici odcizil finanční hotovost ve výši 2.500,- Kč, z věšáku u vstupních dveří odcizil svazek nejméně 2 klíčů v hodnotě 140,- Kč, dále odcizil soupravu šperků skládajících se z řetízku, náramku a prstýnku ze žlutého kovu v hodnotě 400,- Kč, stříbrnou ozdobnou sponu na kravatu a stříbrný ozdobný špendlík v hodnotě 90,- Kč, řetízek na krk se zavěšenými staršími hodinami v pouzdře z bílého kovu v hodnotě 150,- Kč, pánskou šustákovou tašku v hodnotě 50,- Kč a kasičku ve tvaru knihy v hodnotě 300,- Kč, čímž poškozené [REDAKCE] způsobil škodu na odcizených věcech ve výši 3.630,- Kč a škodu na poškození ve výši 2.300,- Kč.

Jednání obžalovaného pod bodem ad 1-2) bylo kvalifikováno jako pokračující přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a jednání pod bodem ad 2)

zároveň jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. Jednání pod bodem ad 3) trestního zákoníku pak bylo kvalifikováno jednak jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a zároveň jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

Za to byl obžalovanému podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s dozorem.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to nože, který je uložen jako příloha trestního spisu sp. zn. 2 T 115/2015 a 2 klubek konopného lana, které jsou přílohou trestního spisu sp. zn. 32 T 222/2015.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku bylo obžalovanému současně uloženo ochranné léčení sexuologické ústavní.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené České pojišťovně, a.s., IČ: 45272956, se sídlem Spálená 75/16, Praha 1 škodu ve výši 10.588,-Kč.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl ve výroku o trestu zrušen rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 16.9.2015 č.j. 31 T 36/2015-268 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci ze dne 3.12.2015, č.j. 55 To 481/2015-306, jakož i ty výroky, které jsou s tímto výrokem spojené.

Vyhlášený rozsudek napadl v zákonné lhůtě odvoláním obžalovaný [REDAKCE]. Odvolání, které směřovalo jak do výroku o vině tak do výroku o trestu napadeného rozsudku, pak posléze prostřednictvím svého obhájce odůvodnil. V odvolání obžalovaný namítá, že soud prvního stupně neprovedl dokazování v dostatečném rozsahu, provedené důkazy trpí procesními vadami a nebyly rovněž správně vyhodnoceny. Ke skutku uvedenému pod bodem ad 1) namítal, že skutková zjištění neodpovídají provedenému dokazování. Obžalovaný od počátku odmítá, že by jednal v úmyslu koně usmrtit či týrat, ale koně pouze uvázal k oplocení. Kůň se z uvázání ihned utřhl a byl nalezen až druhý den se zbytky provazu kolem krku, přičemž skutkové závěry soudu prvního stupně činí dojem, jak by kůň byl uvázán nepřetržitě po celou dobu. Ze shora popsaného jednání pak nelze učinit závěr, že měl obžalovaný v úmyslu koně týrat či usmrtit a závěry okresního soudu o modu operandi jsou čistě spekulativní a vedou k závěru, že obžalovaný jinak než surovým a trýznivým způsobem s koňmi nezachází. Namítá též, že samotné uvázání koně neškrtkicí smyčkou by bylo možno považovat za přestupek, který též týrání zvířat postihuje a dále to, že soud prvního stupně dostatečně nezohlednil sníženou schopnost obžalovaného se ovládat. Ke skutku pod bodem ad 2) namítá zásadní procesní pochybení spočívající v tom, že byl před soudem prvního stupně proveden důkaz odborným vyjádřením [REDAKCE] která byla ošetřujícím veterinářem poníka poškozeného pana [REDAKCE] a považuje za nepřipustné, aby odborné vyjádření ohledně smrti poníka podávala osoba, která je současně dlouhodobě ošetřujícím

veterinářem zvířete (poukazuje na ustanovení o pitvě mrtvol). Dále namítá, že nebyla provedena pitva zvířete a tudíž nelze jednoznačně dospět k závěru, zda smrt zvířete nastala důsledkem déle trvajícího dušení zvířete. Ke skutku pod bodem ad 3) pak namítá, že nebyl proveden žádný relevantní důkaz o tom, že se obžalovaný tohoto jednání dopustil a soud vycházel pouze z tvrzení poškozené, že bylo odcizeno 2.500,-Kč a nikoli pouze 500,-Kč. V takové situaci tvrzení proti tvrzení je nutno postupovat s ohledem na zásadu in dubio pro reo. Trest, který byl obžalovanému uložen, pak považuje ze zcela nepřiměřený všem okolnostem projednávaného případu. Obžalovaný od počátku spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, k trestné činnosti se vyjma bodu ad 1) plně doznal, poškozeným se omluvil a vzniklou škodu chce uhradit. Okresní soud také dostatečně nezohlednil, že obžalovaný trestnou činnost spáchal pod vlivem duševní choroby a zdůrazňuje, že obžalovaný nebyl v minulosti nikdy soudně trestán. Ohledně předchozí trestní věci, která je nyní s projednávanou věcí ve vztahu souhrnnosti, pak namítá, že obžalovanému byl trest uložen jako osobě, která netrpí duševní poruchou, neboť okresní soud neměl k dispozici znalecký posudek [REDAKCE]. Má za to, že okresní soud dostatečně nezdůvodnil, proč obžalovanému jako osobě dosud netrestané a trpící duševní chorobou uložil svou povahou nej přísnější trest a současně mu uložil ochranné ústavní léčení, které je v podstatě srovnatelné s výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody. V závěru svého odvolání pak navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil prvoinstančnímu soudu k novému projednání.

Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti němuž odvolání směřuje, přezkoumal i správnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k těmto závěrům:

Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně odvolací soud nezjistil žádné procesní vady či pochybení, na které by bylo třeba reagovat postupem podle § 258 odst.1 písm.a) trestního řádu, neboť okresní soud dodržoval všechna zákonná ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaného na řádnou obhajobu a objasnění věci.

Stejně tak nemá krajský soud výhrady ani k rozsahu provedeného dokazování. Okresní soud v rámci hlavního líčení provedl všechny potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, když vyslechl obžalovaného, svědky [REDAKCE]

[REDAKCE] a znalce [REDAKCE]. K dispozici měl rovněž protokoly o ohledání místa činu, fotodokumentaci, úřední záznamy policie, odborná vyjádření, zprávu poškozeného a vyčíslení škody, osobní výkazy a spis Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 31 T 36/2015. Provedené důkazy byly opatřeny a provedeny v souladu s trestním řádem a netrpí takovými procesními vadami, které by vylučovaly jejich procesní způsobilost a to ani v případě namítaného odborného vyjádření. *Jak vyplývá z ustanovení § 105 odst. 1, věta první, je-li k objasnění skutečnosti důležité pro trestní řízení třeba odborných znalostí, vyžádá orgán činný v trestním řízení odborné vyjádření.* Osobou, která může podat odborné vyjádření, je fyzická nebo právnická osoba, která má potřebné odborné předpoklady. Osobou, která má potřebné odborné znalosti je v případě popisu zranění, které utrpělo zvíře, příčině a doby jeho úmrtí nepochybně veterinář specializující se na ošetřování velkých zvířat. Skutečnost, že [REDAKCE] byla zároveň ošetřující

veterinářem uhynulého koně, není překážkou vypracování odborného vyjádření. V praxi jsou zcela běžně jako relevantní důkaz akceptována odborná vyjádření praktických a ošetřujících lékařů, kteří podávají odborná vyjádření ke zranění svých pacientů, neboť jsou to právě tyto osoby, které se nejlépe mohou ke zdravotnímu stavu svých ošetřovanců vyjádřit. Speciální ustanovení trestního řádu pak stanoví v § 115 a v § 116 výjimky týkající se prohlídky a pitvy mrtvol a vyšetření duševního stavu, kdy v obou případech se tyto výjimky týkají člověka. [REDAKCE] podrobně popsala jednotlivá poranění zvířat i důsledky z nich vyplývající, stav zvířete u skutku pod bodem ad 1) byl podrobně popsán chovatelkou zvířete a vyplývá i z úředního záznamu policie, stav zvířete u skutku pod bodem ad 2) byl podrobně popsán a zdokumentován. Způsob zacházení se zvířaty byl obžalovaným též podrobně popsán a z toho důvodu má i krajský soud za to, že v tomto případě k objasnění odborných znalostí důležitých pro trestní řízení postačovalo odborné vyjádření veterinárního lékaře. Námitku obhajoby o procení nepoužitelnosti výše uvedeného vyjádření tak krajský soud nepovažoval za důvodnou. V této souvislosti je pak nutno uvést, že ačkoli by provedení pitvy zvířete nebylo rozhodně nadbytečným důkazem, lze však skutkový stav a okolnosti úmrtí zvířete rekonstruovat i z dostupných důkazů – výpovědi obžalovaného, úředních záznamů policie, protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace a odborného vyjádření [REDAKCE]. Okresní soud si tedy provedeným dokazováním vytvořil potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu a krajský soud pak dokazování doplnil pouze zprávou poškozené České pojišťovny, a.s. ze dne 1.3.2016.

Okresní soud následně provedené důkazy také vyhodnotil způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a zjištěný skutkový děj nevzbuzuje žádné důvodné pochybnosti. Soud prvního stupně pak dospěl na základě provedeného dokazování ke správným skutkovým zjištěním, na které může krajský soud ohledně těchto bodů v podrobnostech odkázat a doplnit následující.

Obžalovaný se v přípravném řízení i u hlavního líčení k trestné činnosti trestnou činnost popsanou pod bodem ad 1) výroku rozsudku zčásti popřel, když uvedl, že koně sice přivázal konopným provazem ke kovové konstrukci přístřešku, nikoli však proto, že by ho chtěl týrat, ale proto, že si ho chtěl pohladit. Obžalovaný podrobně popsal, že v přístřešku našel dva koně, nejprve přivázal ke konstrukci [REDAKCE] koně, který se však utrl a poté přivázal koně [REDAKCE]. Ten se také utrl. Koně se nenechali hladit, ale přivázat se nechali, i když se jim to nelíbilo. Lahvičku s krémem tam viděl, ale nepřinesl ji. Okresní soud pak na základě provedeného dokazování dospěl ke správnému závěru, že obhajoba obžalovaným byla tímto dokazováním zcela vyvrácena. Okresní soud nepochybil, pokud jednání obžalovaného hodnotil v kontextu s jednáním, které následovalo dva dny poté (skutek pod bodem ad 2) a s jednáním, které bylo předmětem trestního stíhání pod bodem ad 9) ve věci Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 31 T 36/2015 a dále vypracovaným znaleckým posudkem a výsledkem znaleců. Obžalovaný uvedl, že se koně nenechali hladit, ačkoli, jak vyplývá z jeho výpovědi, se nechali uvázat a ačkoli se jednalo o zvířata, která byla zvyklá na kontakt s člověkem a pro pohlázení si přišla sama. Obžalovaný své jednání plánoval, o čemž svědčí skutečnost, že měl u sebe konopný provaz, přičemž jeho vysvětlení, že si chtěl udělat houpáčku (a šel k pastvině) není zcela věrohodné. Především však je nutno zdůraznit tu skutečnost, že obžalovaný provaz kolem krku uvázal takovým způsobem, že se provaz zaryl do krku zvířete a zvíře se začalo dusit a došlo u něj k otoku krku. Poté, co se kůň cukal a

utrhl, obžalovaný (přesto, že chovatelku koní zná od malička) žádným způsobem (přivoláním pomoci, oznámením) se nepokusil koně škrtícího provazu zbavit. Ačkoli obhájce uváděl, že nešlo o škrtící smyčku, z výpovědi poškozené bylo zjištěno, že smyčka byla uvázána na dva nebo tři uzly, které byly zataženy tak, že docházelo k dušení zvířete a následnému otoku krku. Ze všech těchto skutečností je pak plně odůvodněn závěr, že obžalovaný neuvázal koně proto, aby si ho mohl pohladit, ale proto, aby se kůň začal dusit. Jak vyplývá z odborného vyjádření [REDAKCE] takový způsob uvázání působil koni stres, bolest a pomalé dušení, kdy v případě, že by se zvířeti nepovedlo utrhnout a následně nebyl provaz chovatelkou odstraněn, přicházelo v úvahu poškození mozku a životních funkcí a velmi pravděpodobně též ke smrti zvířete. K těmto následkům nedošlo pouze v důsledku okolností na obžalovaném nezávislých a okresní soud proto správně dospěl k závěru, že tento přečin byl ukončen ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

K trestné činnosti pod bodem ad 2) se obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení doznal, když uvedl, že ponika [REDAKCE] barvy nalákal na kukuřici, přivázel ho za hlavu ke stromu, svázal mu přední a zadní nohy a díval, jak se kůň začíná dusit. To se mu zpočátku líbilo, pak už se mu to nelíbilo a čekal, až se kůň udusí. Poté mu namazal opalovacím krémem zadek a pokusil se o pohlavní styk. I v tomto případě obžalovaný v přípravném řízení popřel, že by koně svázal proto, že by jej chtěl udusit, ale v přípravném řízení uvedl, že se na něm chtěl svést a u hlavního líčení uvedl, že si ho chtěl pohladit. Okresní soud ani v tomto případě nepochybil, pokud této obhajobě obžalovaného neuvěřil. Obžalovaný se zvířetem zacházel takovým způsobem, který vylučoval možnost, že by se na poníkovi svezl nebo si ho chtěl jen hladit. Jak vyplývá z odborného vyjádření [REDAKCE] (s výhradami k tomuto důkazu se krajský soud vypořádal výše) i z protokolu o ohledání místa činu, fotodokumentace i výpovědi poškozeného [REDAKCE] kůň byl svázán profesionálním způsobem tak, že se nemohl bránit a s ohledem na to, že hrudní končetiny byly nad spěnkovým kloubem svázány k sobě, pánevní končetiny nad i pod spěnkovým kloubem svázány k sobě a toto vázání bylo spojeno provazem, byl zvířeti v podstatě znemožněn jakýkoli pohyb. Kůň byl přivázan dvěma smyčkami na krku ke stromu a po prvotním přiškrcení docházelo k dušení zvířete, které posléze uhynulo na asfyxii, přičemž pravděpodobně došlo (váhou koně nebo silným škrbnutím) ke zlomení vazů. Okresní soud tedy nepochybil, pokud dospěl k závěru, že obžalovaný pod vlivem sexuální deviace v přímém úmyslu pozorovat utrpení zvířete a sexuálně se vzrušit, klisnu ponika [REDAKCE] barvy shora popsáním způsobem usmrtil.

Krajský soud se pak může ztotožnit i s právní kvalifikací jednání obžalovaného, tak, jak ji učinil soud prvního stupně. Ten správně kvalifikoval jednání obžalovaného pod body ad 1-2 jako přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, dílem dokonaným a dílem v bodě ad 1) ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť týral zvíře zvlášť trýznivým způsobem a pod bodem ad 2) způsobil týranému zvířeti smrt. Námitku obhajoby, že nebylo prokázáno, že by k týrání zvířat docházelo zvlášť trýznivým způsobem, ani krajský soud neshledal důvodnou. Jak vyplývá z odborného vyjádření [REDAKCE] zvíře po prvotním přiškrcení začalo bojovat o život. Způsob svázání zvířete znemožňoval jeho obranu a zvíře utrpělo vyjma poranění v souvislosti se svázáním a škrcením ještě další poranění – poranění na sliznicích dutiny ústní (hematomy na vrchním a spodním pysku a drobné tržné rány), na dásních drobné hematomy po tupém traumatu, z nozder vytékala krev a drobné oděrky mělo také na hlavě. Další menší povrchové

rány byly nalezeny u konečníku a pochvy a přesto, že obžalovaný uváděl, že se o styk pokusil až po udušení koně, v konečníku byly nalezeny drobné krváčeniny. Právě s ohledem na velké množství poranění svědčících o zápase zvířete o život i způsob usmrcení zvířete (pomalé škrcení a délka dušení, což se vztahuje i jednání pod bodem ad 1) napadeného rozsudku) se i krajský soud může ztotožnit se závěrem soudu prvního stupně, že dlouhé bolestivé dušení je zvláště trýznivý způsob týrání zvířete a shora uvedená kvalifikace je tak zcela na místě. Okresní soud též nepochybil, pokud jednání obžalovaného pod bodem ad 2) kvalifikoval též jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, když z odborného vyjádření byla zjištěna hodnota zvířete na částku 18.000,-Kč a obžalovaný tak jeho usmrcením způsobil poškozenému [REDAKCE] škodu nikoli nepatrnou ve smyslu § 138 odst.1 trestního zákoníku.

K trestné činnosti pod bodem ad 3) výroku napadeného rozsudku se obžalovaný doznal též pouze částečně. V přípravném řízení i u hlavního líčení přiznal, že do domu po rozbití skleněné výplně okna zámkovou dlažbou vnikl, prohledal jej a odcizil šperky (řetízek, náramek, prstýnek), které později prodal v bazaru a hodinky, které pak ztratil. Hlavní námitka týkajícího se tohoto jednání pak směřuje do výše odcizené hotovosti, kdy obžalovaný uvedl, že ačkoli se na místě nacházela částka 2.500,-Kč, tak odcizil pouze 500,-Kč. Okresní soud pak v tomto směru vycházel z výpovědi poškozené [REDAKCE]. Poškozená od počátku uváděla, že jí byla odcizena částka 2.500,-Kč, popsala, kde byla tato částka uložena a o jaké se jednalo bankovky. Námitka obžalovaného, že v případě tvrzení proti tvrzení je nutno postupovat ve prospěch obžalovaného, důvodná není. V praxi jde o obvyklou situaci, kdy v případě rozporu mezi tvrzením obžalovaného a poškozeného není možné bez dalšího postupovat ve prospěch obžalovaného, ale je nutno pečlivě zkoumat věrohodnost jednotlivých výpovědí. Poškozená na rozdíl od obžalovaného podrobně popsala složení jednotlivých bankovek i způsob jejich uložení. Kromě odcizené hotovosti a šperků, které obžalovaný uváděl, popsala rovněž, že jí byly odcizeny ještě stříbrné šperky, šustáková taška a kasička e tvaru knihy, o kterých se obžalovaný nezmiňuje, avšak v tomto směru výpověď poškozené ani nezpochybňuje. Výpověď poškozené je tak ucelenější, úplnější a podává přesvědčivější obraz celé události. A nestojí ani osamoceně, jak to v podaném odvolání namítá obhajoba. Obžalovaný nepopřel, že by poškozená neměla v domě hotovost ve výši 2.500,-Kč, pouze uvedl, že si vzal částku 500,-Kč a ostatní ponechal na místě. Z protokolu o ohledání místa činu však vyplývá, že na místě žádné bankovky nalezeny nebyly. Za situace, kdy místo činu bylo nezajištěno pouze krátkou dobu (poškození odjeli jen na nákup a kolem dvanácté hodiny již byli doma) a s ohledem na výše uvedené skutečnosti jsou pak skutkové závěry soudu prvního stupně pod bodem ad 3) napadeného rozsudku plně odůvodněny a krajský soud jim tak může přisvědčit. Ani zde pak okresní soud nepochybil v právní kvalifikaci jednání obžalovaného, když jej kvalifikoval jednak jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm.b) trestního zákoníku, když obžalovaný se trestné činnosti dopustil nedovoleným překonáním jiné jistící překážky s použitím síly (rozbitím okna) ve smyslu § 121 trestního zákoníku a zároveň též jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst.1, odst.2 trestního zákoníku, neboť překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí a vnikl do obydlí jiného.

Okresní soud pak nepochybil ani ve výroku o uloženém trestu. Předně je nutno uvést, že okresní soud postupoval správně, pokud dospěl k závěru, že zde v úvahu přichází uložení

souhrnného trestu, neboť obžalovaný se projednávané trestné činnosti dopustil dříve, než byl vyhlášen odsuzující rozsudek za jeho jinou trestnou činnost. Takovým rozhodnutím byl rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 16.9.2015, č.j. 31T 36/2015-268, kterým byl obžalovaný uznán vinným přečinem krádeže dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 205 odst.1 písm.b, odst.3 trestního zákoníku, § 21 odst. 1 trestního zákoníku, přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst.1 trestního zákoníku, přečinem krádeže podle § 205 odst.1 písm.a,b) trestního zákoníku, přečinem týrání zvířat podle § 302 odst.1 písm.a), odst.2 písm.b) trestního zákoníku a přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst.1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou a půl roku, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří a půl roku a dále mu byl uložen trest propadnutí věci. Námitka, že tímto rozhodnutím nebyl dostatečně zohledněn duševní stav obžalovaného, nepovažoval krajský soud za důvodnou a to zejména z toho důvodu, že příslušný znalecký posudek byl u veřejného zasedání krajského soudu, který rozhodoval o odvolání obžalovaného, znám a čten jako listinný důkaz a odvolací soud se s touto skutečností v odůvodnění svého rozhodnutí také dostatečně vypořádal. V této souvislosti je pak nutno uvést, že obžalovaný, jak vyplývá ze znaleckého posudku, byl v době spáchání přečinů plně schopen rozpoznat jejich protiprávnost a jeho schopnost své jednání ovládat pak byla snížena pouze ve vztahu k trestné činnosti pod bodem ad 1 a ad 2) napadeného rozsudku a bodu ad 9) rozsudku Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 31T 36/2015. Okresní soud, jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, tuto skutečnost v intencích § 40 trestního zákoníku zohlednil právě při výměře trestu. Trest byl tedy obžalovanému ukládán za celkem devět přečinů násilného i majetkového charakteru, kterých se dopouštěl po delší dobu do doby, než byl vzat do vazby. Obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl i ze ziskuchtivosti i vůči osobě blízké a s ohledem na rozsah a dlouhodobost páchaní trestné činnosti i s ohledem na jeho osobu ([REDAKCE])

[REDAKCE] má i krajský soud za to, že přesto, že dosud nebyl soudně trestán, uložení jiného trestu by zjevně nevedlo k tomu, aby vedl řádný život. Všechny polehčující okolnosti, tedy částečné doznání obžalovaného a jeho dosavadní bezúhonnost, jakož i okolnost snížení ovládacích schopností vlivem sexuální deviace pak okresní soud zohlednil při výměře trestu, kdy obžalovanému uložil trest v první třetině trestní zákonné sazby v trvání dvou let (ve zrušeném rozhodnutí byl trest ukládán při polovině trestní zákonné sazby a obžalovanému byla stanovena delší zkušební doba) a takový trest pak i krajský soud považuje za trest přiměřený všem výše uvedeným okolnostem. Okresní soud pak pouze formálně pochybil v tom, že v rámci souhrnného trestu zrušil také rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci ze dne 3.12.2015, č.j. 55 To 481/2015-306, ačkoli se jednalo o usnesení, jímž bylo odvolání obžalovaného zamítnuto a také nedodržel díky zákonného ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Tyto pochybení pak krajský soud svým rozhodnutím napravil. Obžalovanému pak byl správně podle § 70 odst.2 písm.a) trestního zákoníku uložen trest propadnutí věci, neboť nože i klubka konopného lana byla užita ke spáchání trestného činu.

Drobné pochybení pak krajský soud shledal v navazujícím výroku o uložení ochranného léčení. Okresní soud správně vycházel ze znaleckého posudku [REDAKCE] a výsledku obou znaleců, přičemž z těchto důkazů

jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný trpí [REDAKCE]

[REDAKCE] Okresní soud na základě shora uvedených skutečností a v souladu s návrhem znalců dospěl k správnému závěru, že je s ohledem na sexuální deviaci i osobnost obžalovaného namíste uložení ochranného léčení a to vzhledem k závažnosti jeho deviace i možností léčby ve formě ústavní Pochybení pak bylo shledáno pouze v tom, že okresní soud tuto léčbu uložil pouze podle § 99 odst. 2 písm.a) trestního zákoníku, který se zabývá důvodem pro uložení ochranného léčení a neuvedl ustanovení zabývající se formou ochranného léčení, tedy ustanovení § 99 odst. 4 trestního zákoníku, což krajský soud napravil.

Pochybení pak bylo krajským soudem zjištěno i ve výroku o náhradě škody. Poškozená Česká pojišťovna, a.s., na niž právo na náhradu škody přešlo z poškozené [REDAKCE] se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody vůči obžalovanému [REDAKCE] připojila řádně a včas a to s částkou 10.588,-Kč. Okresní soud pak shledal příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobenou škodou, tak, jak ji poškozená uplatnila, a uložil obžalovanému poškozené škodu ve výši 10.588,-Kč uhradit. Závěr o výši škody, který nebyl v napadeném rozhodnutí podrobněji odůvodněn, je však v rozporu se skutkovým zjištěním, které soud prvního stupně učinil ohledně výše škody pod bodem ad 3) napadeného rozsudku. Jak vyplývá z popisu tohoto skutku, okresní soud dospěl k závěru, že poškozené [REDAKCE] byla způsobena škoda na odcizených věcech ve výši 3.630,-Kč a na poškozených věcech ve výši 2.300,-Kč, přičemž vycházel z odborného vyjádření [REDAKCE] znalce z oboru ekonomika, což je v rozporu s tím, že poškozená Česká pojišťovna, a.s. přiznal na náhradu škody částku, kterou tato poškozená uhradila z titulu pojištění domácnosti za odcizené věci ve výši 4.366,-Kč a z titulu pojištění staveb za poškozené věci ve výši 6.222,-Kč. Krajský soud se pokusil tento rozpor odstranit tím, že si od poškozené České pojišťovny, a.s. vyžádal podrobný rozpis jednotlivých plnění. Ačkoli poškozená řádně požadované písemnosti krajskému soudu zaslala a její zpráva byla u veřejného zasedání jako důkaz přečtena, přesto se nepodařilo vzniklé rozpory odstranit. Vyčíslení škody podané poškozenou je se shora uvedeným odborným vyjádřením v souladu v případě škody na odcizených penězích a hodnoty soupravy šperků, v ostatních položkách se liší. Markantní je rozdíl především v případě skřínky, která byla znalcem ohodnocena jako poškozená s náklady na opravu 300,-Kč, kdežto poškozená v rámci likvidace pojistné události hradila skřínku v hodnotě 1.990,-Kč jako odcizenou, v případě nákladů na opravu okna a rámu (z odborného vyjádření vyplývá, že náklady budou činit 1.900,-Kč a z v případě likvidace pojistné události šlo o částku 3.962,-Kč) a v případě nákladů na opravu dlažby (v případě odborného vyjádření se jednalo o 100,-Kč a v případě likvidace pojistné události o částku 1.240,-Kč). K vyčíslení škody poškozenou Českou pojišťovnou, a.s. nebyly dodány jiné doklady (faktury oprav), k některým položkám by bylo nutno opětovně slyšet poškozenou [REDAKCE] (z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace vyplývá, že poškozená dřevěná skříňka zůstala na místě a není tedy zřejmé, proč byla hrazena jako odcizená, zda např. došlo k tomu,

že byla neopravitelná apod.) a také zpracovatele odborného vyjádření, který uváděl, že jeho odhad škody je minimální a skutečná škoda tak mohla být vyšší. Takové dokazování by již podstatně protáhlo trestní řízení a z toho důvodu krajský soud poškozené České pojišťovně, a.s. přiznal podle § 228 odst. 1 trestního řádu nesporný nárok ve výši 5.930,-Kč, který je v souladu se skutkovými zjištěními soudu prvního stupně a ohledně zbylého nároku (jež netvoří příslušenství pohledávky) odkázal poškozenou společnost podle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst.1 trestního řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst.3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265 odst.1 písm.a) až l), o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 2. března 2016

Za správnost vyhotovení:
Martina Andraší

Mgr. Gabriela Pudilová, v. r.
předsedkyně senátu

spisová značka	rok narození	recidiva - §
2T 29/2024	1982	ne
3T 57/2019	1986	ne
3T 111/2021	1999	ne
3T 117/2023	1999	ne
4T 90/2017	1974	ano - 247, 202, 171, 209, 251 180, 146, 358
4T 106/2023	1982	ne
5T 6/2023	1956	ne
5T 61/2020	1981	ne
5T 64/2021	1996	ne
5TM 14/2015	1996	ne
18T 66/2016	1943	ne
31T 36/2015	1991	ne
32T 125/2017	1984	ano - 223
32T 222/2015	1991	ano – 302, 228, 205, 234